

കൾകി

ചാമ്പി

KALKI

30 50, 1954

நீளுக்கு நான் அதிக தெளிவான, எழிலோங்கும் சருமம்

கேட்க கைத்த ரெக்ஸோ இத்த
அற்புத வேலைகள் செய்பட்டும்.

ரெக்ஸோனின் கேட்க கைத்த
தூரையை உங்கள் சருமத்தில்
மெதுவாகத் தேய்த்து, இதகு
கொஞ்சங்கள். உங்கள் சருமம்
நாளுக்கு நான் அதிக மழமழப்பும்,
தெளிவும் பெறுவதைக் காண்பீர்
கள், அதனும் புதுப்பொலிவுடன்
விளங்குகிறீர்கள்.

ரெக்ஸோ

கேட்க கைத்த ரெக்ஸோ

* சருமத்திற்கு ஊட்டமளித்து மிருதுவாகக்கும்
செய்யவேண்டிய ரெக்ஸோவைக் கைகளின்
செதிலுடன் செய்வதற்குப் போது.

கலைக்கி **வொருளடக்கம்**

மலர் 13
இதழ் 44

1954 ஜூ 30

ரூப 100
வகை 17

சனோ புதுச்சேரி!	(தலைப்பில்)	...	3
உயிர்ப்பிக்க முடியுமா?	(காட்டுகள்)	...	4
என்மலை குழுறுகிறது	4
உருப்படாத யோசனைகள்	5
சித்தித்துப் பார்ப்பார்களாக!	5
மனமாற்றம் நீடிக்குமா?	6
பெரம்பூரில் கான மழை (படங்கள்)	6
பொன்னியின் செல்வன் முடிவுரை	கவி	...	10
சித்தனைச் சிற்பி ஸ்ரீ அரோக மேத்தா	வி. ஆர். சாதாரணமுனம்	...	15
சகலவர்த்தித் திருமகள்	சாதுஜி	...	18
கம்பூதியிலுள்ள தேவை!	சாமுயெல் ஆசீர்வாதம்	...	22
வேணு கானம் (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	25
கலைவாணிக்கு ஒரு புது ஆபரணம்	கர்நாடகம்	...	30
சொப்பன வாழ்வு	தாமஸ்ரியா	...	34
மன்னிப்பு (பொட்டிக் கதை)	காடோடி	...	42
பொட்டோ ஒரு!	சாமா	...	49
கோவொ	தமன்யால் வஸந்தவால் தேவாய் - டி. வி.	...	51
அன்பில் அகிணத்த குரோதம்	வகமதி	...	58
விஜயனகாபி (பொட்டிக் கதை)	புஷ்பம்	...	65
கவலை நீர்த்தது!	கடகம்	...	71

"கவி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனையே.

காளி பிரான்ட் **எவர் சில்வர் பாத்திரங்கள்**

"காளி பிரான்ட்" எவ்விதப் பாத்திரங்கள் அழகுக்கும் உறுதிக்கும், பாபாப்புகளும் பிரசித்தி பெற்றவை. புதிய புதிய வகைகள் எவ்வளவு விவரத்தில் கிடைக்கும். தினசரி உபயோகத்திற்கும் பரிசுடன் வழங்குவதற்கும் பல அழகிய பாத்திரங்கள் உள்ளன.

கோவில்களுக்கும், வீடுகளில் ஆராதனைக்கும் அவசியமாகத்தெரிந்தும், வேண்டிய எல்லாவிதமான அழகிய கலை நுட்பம் பொருந்திய செம்பு பித்தளை விகிதங்கள் தயாரிப்பதில் கவனம் செலுத்தலாம்.

ஸ்ரீ எம். வி. எம். ஸ்டோர்ஸ்
கும்பிபஸ்வரர் சத்திரி :: கும்பிகாணம்

"குக்மணி குக்கர்" அதிகாரம் பெற்ற ஏஜன்டுகள்
எல்லா ருக்கிய நகரங்களிலும் கிடைக்கலாம் உங்கள்

●●●

சென்னை நகர கிடைக்கலாம்:

M/s. எஸ். எம். சம்பந்தம் செட்டி, எஸ். எம். அன்றாட செட்டி, 215, கோட்டி
பேரம் கோடு, சென்னை-1. ● ஸ்ரீ என். காளியில்வகுதயம், 11, கிழக்கு மாட
னி, மெய்யாறு. ● M/s. பட்ஸ் கிரேப்பரி, எஸ்.ரெனோட் (காதுகோட்ட எதிரில்)

காரிருள் நீங்கிற்று
கதிரவன் கிளம்புகிறான்

மே 28 முதல்

சொர்க்க வாசல்

கமழ் நாபெந்தம் வெளிவருகிறது
பரிமளம் மிக்சர்ஸ்
தயாரிப்பு

கதை, வசனம், அறிஞர் அண்ணா

ஸ்கிரீன் A.காசிவிங்கம் பாட்கள் உருமலை நாராயண கவி

சென்னை: காஸிநே, பிரபாத் & ஸயானி

மார் 13

தமிழ்த் திருநாடு தன்மை — பெற்ற
தாயென்று கும்பிட பார்ப்பா.

—பார்ப்பா { இல 46

சலோ புதுச்சேரி!

மூர்ச்சை அடைந்திருந்த நோயாளியைப் பரிசோதனை செய்த டாக்டர் அவன் இறந்து விட்டதாகத் தீர்ப்புக் கூறி விட்டார்.

டாக்டர் சென்ற பின் நோயாளி மூர்ச்சை தெளிந்து கண்களைத் திறந்தான்; எழுந்திருக்க முயன்றான். பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் அவனை எழுந்திருக்க விடவில்லை.

"நீ இறந்து விட்டதாக டாக்டர் முடிவு செய்திருப்பதால், கண்களைத் திறக்கவோ, எழுந்திருக்கவோ உனக்கு உரிமை இல்லை" என்று வாதாடினார்கள்.

"நான் உயிருடன் இருக்கிறேனே" என்று அவறினான் நோயாளி.

"டாக்டர் வந்து சொன்னாலொழிய நாங்கள் அதை நம்ப முடியாது" என்று சொல்லி விட்டார்கள் பக்கத்தில் இருந்தவர்கள்.

அன்னிய ஆதிக்கமான நோயினால் உணர்ச்சி இழந்து விடந்த பிரஞ்ச இந்திய மக்கள், இப்போது மேற்படி நோய் தீர்ந்து ஒளியும் உணர்ச்சியும் பெற்று விட்டார்கள்; வீடு கொண்டெழுந்து சுதந்திரப் போரை நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஆனால், பிரஞ்சக்காரர்களோ கன்னடம் காணும் இந்த உண்மையை நம்ப மறுக்கிறார்கள். பொதுஜன வாக்கு எடுப்பு சோதனையில் அவர்கள் தேறினாலன்றி, அவர்கள் உயிர் பெற்றதாகத் தாங்கள் கருத முடியாது என்று சாதிக்கிறார்கள்.

பொதுஜன வாக்கு எடுப்பில், பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதேசங்கள் இந்தியாவுடன் ஐக்கியம் அடைவதை ஆதரித்து, நூற்றுக்கு நூற்பத்தொன்று பேர்கள் வீதம் வோட்டுக் கொடுத்தால் போதுமானது.

ஆனால், இப்போதோ பிரஞ்ச இந்தியாவைச் சேர்ந்த தொண்ணூற்று ஒன்பது சத வீதம் பேர் ஏகோபித்துப் பிரஞ்ச ஆதிக்கத்தை ஒழித்து விட்டார்கள்.

அவ்வாறு பிரஞ்ச ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அடங்கிய மகாநாடு சில தினங்களுக்கு முன் மதுக்கரை என்ற இடத்தில் வெகு குதுகலமாக நடந்தது. விடுதலை பெற்ற அறுபது கிராமங்களைச் சேர்ந்த மூன்றுபிரதிநிதிகள் அதில் கலந்து கொண்டார்கள்.

பிரஞ்ச இந்திய முன்னாள் மந்திரி ஸ்ரீ குபேரின் தலைமையில் நடந்த அம்மகாநாட்டில், புதுச்சேரி மாஜி மேயர் ஸ்ரீ முத்துப்பிள்ளை முதலிய தலைவர்கள் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டு, மகாநாடு வெற்றி பெறச் செய்தார்கள்.

பிரஞ்ச ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற பிரதேசங்களில் சட்டம், சமாதானம், ஒழுங்கு முதலியவற்றைப் பாதுகாக்கவும், ஜனங்களுக்குச் சலுகி, வைத்தியம், போக்கு வரத்து முதலிய துறைகளில் வசதி செய்து கொடுக்கவும் பத்தொன்பது பிரமுகர்கள் அடங்கிய நிர்வாக சபையையும் நியமித்தார்கள்.

'பிரிட்டிஷாரே! இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறுங்கள்' என்று காந்தி மகான் தலைமை யில் பாரதநாட்டு மக்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரவாக்கத்துக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள் அல்லவா?

அது போலவே, மதுக்கரை மகாநாட்டிலும் 'பிரஞ்சக்காரர்களே! வெளியேறுங்கள்' என்று பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதிநிதிகள் ஏகோபித்து இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள்.

நேதாஜி கபாஷ் சந்திர போஸ் நிறுவிய இந்திய தேசியப் படை, வீரர்கள் 'சலோ டில்லி' என்று கோஷம் செய்தது போல, பிரஞ்ச இந்திய தேசபக்தர்களும் 'சலோ புதுச் சேரி' என்று கோஷம் செய்து வருகிறார்கள்.

பிரஞ்ச இந்தியாவின் ஆதிக்கத்தி் லிருந்து புதுச்சேரியையும் மீதியுள்ள இடங் களையும் மீட்போம் என்று காஜித்து வருகிறார்கள்.

புதுச்சேரியில் உள்ள பிரஞ்ச இந்திய சர்க்கார் காரியாலயத்தில், பாரதத் தாயின் மணிக்கொடி கம்பீரமாக ஒளி வீசிப் பறக்கும் காலம் அதிக தூரத்தில் இப்போது என்று எட்டுத் திசையும் அதிர முழக்கம் செய்து வருகிறார்கள்.

டிருப்பது ஊமைத் துறையின் உற்று கோக்கும்
கண்ணுக்குத் தெரிந்து விட்டன !

ஊமைத் துறையின் இதயம் துடித்தது ;
கண்கள் துடித்தன ; கரங்களும் துடித்தன !
கண்கள் மாண்டு சூரியனைப் போன்றன !

ஒளைய் படாமல் பாய்ந்து ஓடினான். இரும்
பொத்த தன் கரத்தினால் சார்வனைப் பற்றி
னான். மறு கணம்—மறு கரத்தால் சார்வனின்
தோளிலே சாய்ந்திருந்த துப்பாக்கியைப் தட்டி
விட்டான் ! துள்ளிய அகத்த துப்பாக்கி வெளிக்
கொத்திலே விழுகிறது ! இவையாவும் ஊமை
கேரத் தில் நிகழ்ந்தன !

ஊமைத் துறையின் உருவத்தைக் கண்ட சார்
வன் ஈடுகிழிப் போனான். அவன் உள்ளம் பயல்
கர மென்றும் படு பாதாளத்தில் விழுகிறது !
இதயம் விரித்து கருங்குலுது போன்ற உணர்ச்சி
ஏற்பட்டது ! மெனி மெனித்தது !

வீரத் தமிழனுள் ஊமைத் துறையின் கண்கள்
கண்டிக் கெட்டன, ஒளியும் உத்தரவின் துறையு
மடிவாத வீரத் தமிழனின் கோட்டையில்
ஒரு ஒற்றை ! அதையும் ஆய்மியை ! அவன்
வாய் முனிவிற்து. கோபக் குன்றின்மீது ஏறி
நின்றான். ஒற்றைஞன் சார்வனின் சிரத்தை கோக்
கித் தன் உடைவாளை ஒய்வினான்.

சார்வன் கண்முன் ஊமைத் துறையின் உருவம்
எழுவதது ! கர மெகத்திடையே தோன்றும்
யின்னகும் போன்று அகத்த கத்தி யின்னியது,
எழுத்தை கோக்கி விவரப ஆரம்பித்தது, ஒளி
வேகத்தில !

அடுத்த கணம் !
ஒரு பெண்ணின் அவதும் குரல் பயங்கரமாகக்
கேட்டது ! அஞ்சுபாடல் மூடப்பட்ட அக்த
அவதல் நிலவதையின் நீர்த்தத்தைக் கிழித்தது.

முன் ! சார்வனின் எழுத்தை கோக்கி வந்துகொண்
டிருந்த அக்தக் கத்தி கண கோத்திலில் நின்றது.

ஓர் வறியும் நயனங்களுடன், விழும் மார்பகத்
துடன் ஒரு வாய்க்கை காட்சி களித்தான் ! ஆம் ;
ஆய்மியை மாது தொழினுதான்.

ஓடி வந்தான் ; ஊமைத் துறையின் அருகே
வந்து நின்றான். இரு கரங்களையும் விரித்து வீரத்
தமிழன் மூம் மண்டியிட்டான். தன் காதலன்
சார்வனின் உயிர்ப் பித்தையை வேண்டினான்.
அவன் மன்றாடிக் கதறிய குரல் அக்த அவை முழு
வதும் சோகமாக ஒலித்தது !

ஆனால் அக்தக் கதறலினால் எல்லாம் ஊமைத்
துறையின் உள்ளம் கதறிது உருவி விடவில்லை !

"என்னாற்ற தமிழர்கள் இறந்தனர். ஏன் ?
வீரத் தமிழர் சேனையில் அகேக மதிப்பினை
மாணிக்க வீரர்கள் மறைந்தனர் ! ஏன் ! எல்லாம்
பரங்கியர் பட்டாளத்தின் பணி கோட்டை ! வறு
சகம் சிறைந்த அக்த வீணர்களின் கூட்டத்துக்
குக் கொஞ்சமும் இரக்கம் காட்டலாகாது !
துரோகம் சிறைந்த அக்தத் தூத்தர்களின் கூட்
டத்துக்குத் துளியும் அன்பு காட்டலாகாது !"

மேற் உறியவாறு ஊமைத் துறையின் உள்ளத்
திலே பல குரல்கள் மாறி மாறி ஒலித்தன. இத்
னால் அவன் கண்கள் முள்ளிலும் வெகித்தன !
பற்கள் கெறித்தன ! தோள்கள் துடித்தன !

மறுபடியும் வான் ஒய்வினான் ஊமைத்துரை,
அவன் முள்ளிலும் வேகமாக, கரக்கக் கதற
ஆரம்பித்தான். சார்வனின் வதனத்திலே பீதி
நிரையிட்டிருந்தது ; பேச முடியவில்லை ! கண்கள்
கருங்குளைய வேண்டி நின்றன.

"கதத்திர மஞ்சத்திலே தவறும் தமிழனை
அடிமை நிலங்கா அணிவக் கோக்கிநிற்கன் !

சேனாபதி.

இருப்பிப் பார்த்த
ஊமைத் துரை
நிறைந்து நின்றான்.
நிறைப்பின் எலகை
வைத் தாண்டி நின்

தமிழ்த் தாயின் மடியிலே தவறும் சார்வன்
உய்கள் பாதங்கள் முன் பணிவார கோய்க்கி
நிற்கன் ! வஞ்சகத்தின் வடிவங்களை ! உய்களை !
இரக்கம் காட்டுவது ! ஏன் துறையின் வேக்
கைப் புறியாக உறுயினான் ஊமைத் துரை.

காரணம்; அங்கு வங்காளிகளான மிழக்கு பாசின் தாள் மூன்றின்மீதும் வங்காளிகளையாத மேற்கு பாசின்தாள் மூன்றின்மீதும் வேறு ஆகிரோசத் தாட்டும் மிருகத்தையாகவும் ஒருவரை போருள் தாக்கி, மிருகத் உயிர்ச் சேதத்தை உண்டு பண்ணி ஞ்சன் என்று ஐந்து பஸ்தும் தாக்க உண்மையை அம்பலப்படுத்தி விடுகிறது.

ஐந்து பஸ்தும் தாக்கும் மிழக்கு பாசின்தாள் மத்திரி சபையில் உள்ள அபரத சோக்களில் கால்வரும் சரஸ்வதிக்குச் சென்று டாக்டர் கை சேதை ஒட்டிப் பாசின்தாள் மத்திரிஷ்டுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வருகிறார்கள்.

இதன் மத்தியில், மிழக்கு பாசின்தாள் மத்திரி சபையின் விவக்கிவிட்டு, கைசர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தப் பாசின்தாள் சர்க்கார் கிரும்புதரால் பத்திரிகைச் செய்திகள் உறுதிநாள். அங்கிதம் செய்தால் பாசின்தாள்மீது பெரும் உக்காட்டுக் கைம் மூலம் என்று ஐந்தா அபாயி வீக் தரி வர்க்கள் ஒருமையாக எச்சரித்தார்கள்.

மேற்கு பாசின்தாளுக்கு மிழக்கு பாசின்தா ளுக்கும் உள்ள உறவு களுக்கு கான் மோசமானி வருகிறது. துவேஜத் நீ எக்த விவாதிதும் த்லாங் விடலாம் என்ற சிங்மம் உண்டாகி விடுகிறது. உருதவும் மிழக்கு பாசின்தாள் மக்க னின் போது பாசின்தாள் வங்காளியும் பாசின்

உருப்படாத யோசனைகள்

குட்டை குழப்ப ஒரு கமிட்டி என்பது ஆத்மி ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையாக இருத்த வருகிறது. ஏற்கனவே அவர்கள், இப்போது அமலில் இருத்த வரும் மதுவிக்மைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியை சீயரித் திருத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியார் உறுப்பினர் 'அபுல்' போசின்கன் ஆத்மி ராஜ்ய அரசின் கட்டுக்கணிப்பைய பெரும் குழப்பத்தை உண்டாக்கி, ஆத்மி சர்க்காரையும் தர்ம சங்கடத் துக்கு உக்காக்கி விடுகிறது.

மேற்படி கமிட்டியான் ஏற்பட்ட புயல் அடங்குவதற்குள் ஆத்மி சர்க்கார் மத்திரே கமிட்டியை சீயரித்தார்கள். ஆரம்பக் கமிட்டி பிரஜையைத் தீர்ப்பதற்குரிய போசின்கனை அங்கி ஆரம்பக் உறுவதற்காக அக்கமிட்டி சீயரிக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் பிராக்மை இப்போது வெளிப்பாடு விடுக்கின்றன.

ஆரம்பப் பன்னிக்கடக்களில் ஐந்து மணி ரேய் வருப்புடன் கடைபெற வேண்டும்.

அதில் இரண்டரை மணி ரேய் புத்தகம் படிப்புக்குச் சேவையிக்கப்பட்ட வேண்டும்; பாக்வி இரண்டரை மணி ரேர்த்தைப் போது அநிய வளர்க்கிக்கான விஷயங்களிலும் விவாதிப்புகளிலும் செலவிட வேண்டும்.

பெற்றோரின் இஷ்டத்திக்கு இயக்க, குழக் தைகள் புத்தகம் படிப்புக்காக ஒரு வேளை மாதிரிப் பன்னிக்கடத்திக்கு வர கிரும்பினால் அப் படியே செய்வார்கள்.

ஆரம்பக் கமிட்டிசாங்கிப் பாடப் புத்தகங்களை ராஜ்ய சர்க்காரே பிரகடிக்க வேண்டும்.—இப் போது தனிப்பட்டவர்களின் கிவாகத்திற்குள்ள

தான் தேவிய பாசின்களாக இருக்க வேண்டும் என்று வெ திவங்களுக்கு மூன் பாசின்தாள் அரசின் கிவாக சபை முடிவு செய்தது. அந்த கிவாகமான முடியை மேற்கு பாசின்தாள் தரி வர்க்கள் கண்ணியமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிழக்கு பாசின்தாள் உறவில் ஒருவரு அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு வழி பிரதிபுக்குகும். ஆனால் அந்த முடியை ஆட்சேபித்த மேற்குப் பாசின்தாளில் உக்காடிக் புள்ள கண்டகக் கெர்ச்சி மிழ்க்கும் பாசின்தாள்மீதான ஆத்திரத் துக்குத் துயம் போட்டது போலாகி விடுகிறது.

எனவே, பாசின்தாள் மத்திய சர்க்காரின் அதிசர மமதா காரணமாகக் கிழக்கு பாசின்தா ளின் கெருக்கடி ஏற்படுமாயின் அதனால் ஆசியாவின் பெரும் பெரும் அரசியல் உற்பாதம் உண்டாக ளாம். மேற்படி உற்பாதத்தினால் இந்தியாவுக்கும் கஷ்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். மேற்கு பாசின் தாட்டும் கிழக்கு பாசின்தாட்டும் ஒற்றையடிட ளும் சேர்மையுட ளும் உட்கு கொண்டாத்தாள் இத்தியாவுக்கு கவனம்; ஆசியாவின் கெருத்தும் மும் உவகத்தின் கெருத்தும் கவனம். அங்கித மீய்ரி மேற்கு பாசின்தாளுக்கு மிழக்கு பாசின் தாளுக்கு உள்ள பகை மூற்றி விடுமாயின், அதன் கிவாகால் பாசின்தாளின் ஒரு புறத்திக்கு அமெரிக்கன்ஸ் பிரவேசிப்பதற்கும் மத்திரே புறம் குஷ்கர்கள் பிரவேசிப்பதற்கும் வழி ஏற் பட்டு விடுமே என்று கவலைப்படுகிறோம்.

ஆரம்பப் பன்னிக்கடக்களையும் சர்க்காரே ஏடுத்து நடத்த வேண்டும். இவை போன்ற என்பது பிராக்மை மேற்படி கமிட்டியார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பக் கமிட்டி ஆசியாவின் என்பதும், பிராக்மிப் படி சம்பந்தமாகவும் அவர்கள் போலாகி உறி விடுகிறார்கள்.

தேரத்தின் மூன்றுகள் மகத்தான ஆரம்பக் கமிட்டி பிரஜையை அக்கமிட்டியாரின் என்பத னைன் மூலம் கவனிதம் தீர்க்க முடியும் என்பது தான் தெரிவிக்கிறது.

தற்போது அறுபது சத விதிக் குழக்கதைகள் பன்னிக்கடக்களுக்குப் போகாமலே இருக்கி றார்கள். அவர்கள் வாவரும் படிப்பதற்கு உட கடியான வழி என்ன என்பதே இன்றைய முக் கியப் பிரஜையாக இருத்த வருகிறது. இந்தப் பிரஜையைத் தீர்ப்பதற்குக் கமிட்டி நிப்பமான போசின்க எதவும் உறவில்லை.

மூக்கியமான அபர்த்தை கிட்டுச் சிவ்வை விஷ பக்களில் கவனம் செலுத்தி உருப்படாத போசின்கனை ஆத்மி கமிட்டி ரொக்கி விடுகிறது. அந்தச் பிராக்மை ஆத்மி சர்க்கார் நடத்தி கைக்கப் போவதிலும், பணமில்லை, வசதி இல்லை என்ற காரணங்களைச் சொல்லிக் கவக் தளக்கிச் சென்று போகப் போகிறார்கள். இதற்கு மூன் எத்தனையோ கணிக்க கமிட்டியன் செய்த பிராக்மைகள் கதிரைபே இருத்த பிராக்மைக்கு அடையப் போகின்றன.

கமிட்டி துறையில் எழுபட்டவர்களிடம் கமிட்டி சீர்திருத்தத்திக்கு போசின்க கெட்டாக காரி சாத்திரமற்ற உருப்படாத போசின்களைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதில் தெரிதும் சந்தேகமில்லை.

சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக!

தீனி ஒருவனுக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை என்றால் உலகத்தையே காசம் செய்து விடுவோம் என்று முழக்கிவிட்டு எவ்வித சக்கரவர்த்தி பாரதியார், இன்று அவர் இருந்தால், பரீட்சை தேறவில்லை என்பதற்காக வருஷா வருஷம் மாணவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் விபரீதத்துக்குக் காரணமாக இருப்போருக்கு எத்தகைய கொடுமைபாச தண்டனை விதிப்பாரோ! தனி ஒருவனை உணவின்மீது தவிக்க விடும் சமுதாய அமைப்பைக் காட்டிலும், பரீட்சையில் தேறவில்லை என்பதற்காக மனம் துடித்துச் சிறுவர்களை மாணவர்கள் உயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளும்படி செய்யும் கெவி மூளை அதிகக் கொடுமைபாசது அல்லவா!

சேவத்தைச் சேர்த்த ஆத்தூரில் காசாவது பாரதியில் படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவன் ஐய்யும் வருஷமும் பரீட்சையில் தேறவில்லை என்பதற்காக இரத்தப் பாலும் உலகிலிருந்து மறைத்து விட்டார்; பரீட்சையில் தேறாததற்காகத் தனக்குத் தானே தண்டனை விதித்துக் கொண்டு விட்டார்; சரில் வண்டியின் மூல் விழுந்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார். உலக விரமம் அறியாத அர்த்தப் பாலவன் அவரை போர மரணத்துக்கு யார் காரணம்? அவர்களுக்குத் தந்தண்டை ஒன்று கிடைப்பதா?

பரீட்சையில் தேறாதவர் என்பது பெரும்பாலும் காட்டிலில் வெற்றி பெறுவது போலத்தான். எனவே, அதைக் கொண்டு மாணவனின் நிறமையை அளவிட முடியாது. மூப்பது வயதுக்கு

உள்ளேயே உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கவித மோதலி ராமானுஜம் கல்குளரில் பரீட்சையில் தேல்கி அடைந்தான். அமெரிக்காவிலே துணி பறி பதவி வகித்தவர்களில் பலர் பரீட்சையில் தேற முடியாமல் பள்ளிக்கூடப் படிப்புக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு வெளியே வந்தவர்கள் தான். உலக அரசியல் மோதலின்கள் அணியில் மூதல் மந்தானத்தை வகிப்பவரும் இலக்கியத்தில் போபம் பரிசு பெற்றவருமான பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி விளஸ்டன் சர்ச்சில், மூன்றாவது பாரதியில் மூன்று தடவை தேல்கி அடைந்தான். மற்றும் பல தடவை பரீட்சைகளில் தேல்கி அடைந்த சர்ச்சில், தமது வாழ்க்கையில் தாம் அடைந்த 80 இனையிலாவ வெற்றிக்கு மேற்படி, தேல்கி களை காரணமாக அமைக்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்! பரீட்சைகளில் தேறவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டிருந்த தாம், அமெரிக்காவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும் எத்தகைய மகத்தான கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும்!

எனவே, பாலும் பரீட்சையில் தேறவில்லை என்பதற்காக மாணவர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டவது, அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கும், தேசத்துக்கும் பெரும் கஷ்டம் என்று கூறுவது மிகையாகாது. இத்தகைய கஷ்டத்துக்குக் காரணமான கெவி மூளையைக் காலதாமதமின்றி ஒழித்துக் கட்ட வேண்டியது அவசியம் அல்லவா என்பதை, இன்னஞ் சூலத்தின் சேஷமத்திம், காட்டித் தெரிவிக்க மூன்றேற்றத்தில் கருத்துக் கொண்ட, வாகுமம் சித்தித்துப் பரிக்கவேண்டும்.

மனமாற்றம் நீடிக்குமா?

இப்போது புது யூனியனிலிருந்து அசிரயமான செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. சென்ற வருஷம் மே-ஜூன் மாதங்களில் சிம்பாவிலே அலெ இரிபிபத் தலைமை ஆசிரியர்கள் மகாசாடு நடத்தது. இரிபிபாவிலுள்ள சில மாணவர்களிலிருந்தும் மேற்படி மகாசாட்டுக்குத் தலைமை ஆசிரியர்கள் சேர்த்திருந்தார்கள். அவர்கள் கெவி மூளையைச் சீர்திருத்துவதற்கான பல யோசனைகளை இரிபிப சர்க்காரிடம் சமர்ப்பித்தார்கள். எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுப் பரீட்சையை ஒழித்து விட்டு, பள்ளிக்கூடத்திலே மாணவர்கள் வருப்பிலும் சிவலதைப் பரீட்சைகளிலும் வாங்கும் 'மாரிக்கு' களைக் கொண்டு அவர்களை மேல் வகுப்புக்கு மாற்ற வேண்டும் என்பது தலைமை ஆசிரியர்கள் கூறிய யோசனைகளில் ஒன்று என இரிபிப சர்க்கார் கெவி இலாகா வெளியிட்ட டுகா பிரகர்த்திலிருந்து தெரிவித்தது.

எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சையை ரத்து செய்து விடவேண்டும் என்று தலைமை ஆசிரியர்கள் சிபார்சு செய்திருப்பதை கரவேற்காதார்கள் இருக்க முடியாது. மாணவர்களின் தற்கொலைக்குக் காரணமாக இருக்கும் பரீட்சைகளை ஒழிப்பதை விசேஷமூலம் வாகும ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆனால், மேற்படி பரீட்சை விஷயமாகத் தலைமை ஆசிரியர்கள் தங்கள் மனத்தை மாற்றிக் கொள்ளாமல் இருப்பார்களா என்று உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை.

எஸ். எஸ். எல். சி. மாணவர்களுக்கு 'செலக்ஷன்' பரீட்சை கூடாது என்ற பலமரண வெள்க்கி

ஏற்பட்டது. அதற்கென்க சென்னை சர்க்கார் செலக்ஷன் பரீட்சையை ரத்து செய்தார்கள்.

அவ்விதம் ரத்து செய்தால் எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. சிற்சில இடங்களில், எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சைக்குச் செலக்ஷத் தகுதி வற்றவர்கள் என்று ஆசிரியர்கள் கருதிய மாணவர்கள் கூடப் பரீட்சையில் தேறினார்கள்! மேற்படி பரிசோதனையைச் சில வருஷங்களாகவு ஆசிரியர்கள் அனுஷ்டித்துப் பார்த்திருக்கார்கள். ஆனால் அதற்குள் அவர்களுக்கு அவசரம் தாங்க வில்லை. தலைமை ஆசிரியர்கள் கூட்டம் கூடி செலக்ஷன் பரீட்சை இருக்கத்தான் வேண்டும், இல்லாவிட்டால் முடி முழுவிப் போய்விடும் என்று கூர்சூலிட்டார்கள். எனவே, போன செலக்ஷன் பரீட்சை மறுபடியும் வந்து சேர்த்தது.

செலக்ஷன் பரீட்சையை மறுபடியும் அழுதுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக அங்கவாயு பாடுபட்ட தலைமை ஆசிரியர்கள் இப்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சையை வேண்டாம் என்று கூறிவிடுவது ஆச்சரியம் அல்லவா!

இவ்விதம் தங்கள் மனசே தங்களுக்குத் தெரிவாமல் காசியங்களைச் செய்யும் தலைமை ஆசிரியர்களின் சிபாரிசுகளை கம்பி என்ன செய்ய முடியும்! அடிக்கடி மனம் மாறும் ஆசிரியர்களின் விசித்திரப் போக்கு, கெவி சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிய பரிசோதனையைக் கெவி இலாகா சம்பந்தமற்ற அறிஞர்களிடம் விடுவதே உரிமை என்பதை கவியுத்துகிறது.

திருவள்ளுவர் திருநாள்

செவ்வாய், மே 17 1914.

இலங்கையின் தலைநகரத் தமிழ்ப் புலவரும் தமிழ் மொழியையும் காவல்தையும் இலங்கைப் புலவர்க்கு அரும் பெரும் பணிபாற்றிய பேரறிஞருமான நாவலியுர் சோமசுந்திரப் புலவருக்கு ஒரு ஞாபகச் சின்னம் எழுப்புவதற்காக இவ்வாரம் வாழ்ப்பானாம் இரத்தக் கல்தூக் மண்டபத்தின் ஒரு பொதுக் கூட்டம் கூடப்பெற்றது. பார்வையெனச் சொல்லித் தீர்மானம் கூட்டித் தங்குத் தலைமைவகித்துப் பேசுவதில் தமிழ்க் கும் காவல்துக்கும் புலவர் செய்த சேவைகளைப் பாராட்டுவதற்காக அவருக்கு ஒரு ஞாபகச் சின்னம் கீதவழி அவையென்குபத கவி புத்தலியிட்டு ஏற்பென்கு ஒரு காவல்துதர்தர்ப் பாடசாலைகள் கட்டப்பெற்றது கூட்டம் முன்பு நேரவியுற்றதையும் இம் முகையெனும் பொருத்தமான ஞாபகச் சின்னம் ஏற்படுத்தத் திட்ட வட்டமான உடையுக்கை எடுக்கப்பெட்டென்குமென்றும் கூட்டுக் கோண்டார். கூட்டத்தில் பேசியவர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மாதிரியான ஞாபகச் சின்னங்களைக் கூறியபடியினால் அவற்றை ஆராய்ந்த ஒரு முடிவுக்கு வர ஒரு உப விட்டி சிபாரிசுப் பட்டது.

இவ்வாரம் காவல்து அனுசந்தித் திருவள்ளுவர் திருநாள் தமிழ் மதர்த் ஏழைத் தலைவர் பண்டிதர் எ. பொ. இரத்தினம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக் கெனக் கூடென்கும் பிரமாணமான உதரவத்தடிக் கோண்டப்பட்டது. காவல்துட்டி. இரத்த காவல்து சங்க ஆதரவில் தமிழ் மதர்த் ஏழைத்தினர் திருவள்ளுவர் திருவள்ளுர் வர் தமிழ் விழாவாக கூட்டினார்கள். செவ்வாய்தும் வட இலங்கையிலும் இவ்விழா விசேஷ அக்கறைபெற்று இவ்வருடம் கோண்டப்பட்டது. இம் மத்திரிவின் பார்வையென்குக் காவல்துவினான ஸ்ரீ வி. குமார கவாய் காவல்துட்டி. விழாவைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசியபொழுது, இலங்கையின் இரு பிரதான மொழிகளின் ஒன்றுத் தமிழ் மொழியைப் புத்தகங்களில் சிலைக் கூட்டப்பதற்குத் துரிப்பிட்டு இரத்த சிவனாரின் படுதொழில் வகடவது கிசையென்கு ஏற்படுத்தார்.

கேட்குக்கும் ஆகை; மனங்குக்கும் ஆகை என்று தமிழில் ஒரு பழமொழியுண்டு. அதன்பொருளுக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தின் போக்கு. ஏதோ ஒரு வெறியின் கமர் ஆறு வட்டம் இத்தியர்களை அடுத்த காவல்து ஆண்டுணுகுக் ஒழித்தக் கூட்டி விடமுதலில் திட்டமிட்டார்கள். பிறகுதான் கூட்டிப் பொருளாதாரம் சீர்குலைத்து சேர்த்துக்கூத்தானம் போட வேண்டிய கதியெற்படுமென்கு பெரும் ஞானேதயம் ஏற்பட்டது போலிருக்கிறது. தோல் பொருளாதாரத்தக்கு முதுகெழுப்பையப் போலிருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்ற இத்தியர்களை முதலில் வெளியெற்றப் பார்ப்பதென்றும் தோட்ட வேலைகளுக்குச் சிலவார்களின் பதிரிசே செய்த பங்கு இத்தியத் தொழிலாளர்களின் கரு கூட்டுவதென்றும் இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

இரத்தக் காவல்துவினால் இத்தியர்களைக் "கவி பாட்டின விசேஷமே செய்யும் கப்போவாகவே" இலங்கை இன்னும் மதித்து வருகிற தென்பதும் இத்தியர்களுக்கு இக் கூட்டித் எவ்வித உரிமை வீடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் அங்கேர்க்கத் தயா சிலிடு பெற்பதும் வெளிப்படுகிறது. இரத்த நிலைமையில் இலங்கை ஞானியாக காவல்து வகுதவது போல, உரிமைபெறப் போராட்டம் கூட்டத்தவதைத் தவிர வேறு வழி வீடுப்பதற்குத் தெரிய வில்லை. ஒரு பிரமணம்மான போராட்டம் கூட்டத்தப் பத்தகட்ட ஞாயித் திறி திரட்டுவதென்று காவல்து தீர்மானித்த அதற்குக் ஒரு கவிட்டியையும் சிபாரிசித்திருக்கிறது.

விட்ட இலங்கையின் கிமிசு வெத்திரத்திலும் இவ்வாரம் அலெ இலங்கை காவல்து இவ்வுருக்க மகாவரு ஒன்று கூடப்பெற்றது. அந்நித் தயாக் மத்திரி ஸ்ரீ எஸ். எடென் பேசியபொழுது பத்திரிப் பத்திரிப்பைய எடுத்ததர்த்து ஆகை இருக்கக்கக் காவல்து திறத்த வழி பென்றார்.

வட இலங்கையின் மன்னர்ப் பகுதியிலிருப்பவர் ஸ்ரீ மீன் பீடத் தொழிலே விவாதரமான தொழித். துத்துக்கனக்கன இத்தியப் சம்பவ வர்க்கை வருட்டதொழும் அமுதத். மீன் பீடக்கச் செய்த இலங்கை முழுவதும் மீன்களை அனுப்பி விவனம் கூட்டும் குடும்பங்கள் பல. இத்தியர்க்கித் கோண்ட துவெத்திதிலும் இலங்கை அரசாங்கம் இத்தியப் சம்பவர்களின் வருகையைத் தடுத்தப் பல குடும்பங்களின் வலிதலில் அடித்த விட்டது. இவ்வாரம் உதவி மீன் பீட மத்திரி இப் பகுதிக்கு விவனம் செய்தபொழுது மீன் பீடத் தொழிலாளர்கள் அவர்களின் முதலிட்டிட்டுக் கோண்டினர் போகி அவர் மத்திரி ஆர். ஜி. சோனாவரை விட்டம் தெரிவித்த ஆகை சம்பவர்க்க் கூறினார்.

இத்திய தான கவிஷனார் ஸ்ரீ வி. வி. தோல் வாழ்ப்பானக் குடூ கூட்டித் காவல்து தினக்கக் காவல்து கூத்துப் பிரயாணம் செய்த விட்டு வேறு செவ்வாய்க்குத் திரும்பி வீடுக்கிசுர். காவல்துக்கித் பார்வையென்கு அக்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. குமாரகவாயிர் அனத்த வரவேற்றித் தீர் தோல் பேசிய பொழுது, சில தினக்களுக்கு முன்னர் பாரதப் பிரதமர் வெருவக்கும் இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீ ஜார் கோத்தவாவனக்கும் இலங்கை இத்தியப் நிலைமையப் பற்றி கூட்டித் அத்தகஸ்ப் பேச்சுகளின் சில விவரங்களை வெளியிட்டார்.

இலங்கையைப் சேர்வம் கொடுக்கும் கூடாக் சில இத்தியத் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு ஒரு ஞாபகத்தர்த் சின்னம் எழுப்பும் காக் வேரு தீவிரத்தில் வருமென்று ஸ்ரீ ஜார் கோத்தவ கவியிட்டம் வேருஜி உருக்கமமாக் கோண்டாராம்.

"இராட்டயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பாரத கரு இலங்கைக்குப் புத்த மதத்தை அனத்த தது. அசோகர் சக்கரவர்த்தி தமது காமத்திரிபெ இலங்கைக்கு அனுப்பிப் பென்குத் மதத்தை இங்கு பார்ப்பினார். இந்நித் இத்தியா பெருமையகூடகிறது. இரத்த போல கமர் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொழிலாள்களை இலங்கைக்கு அனுப்பித் கரு களை வெட்டிப் போக் செய்திருக்கிற பூமிபாக இலங்கையை மாத்நிப்பதிலும் காம் பெருமை கொண்டுமென்" என்று தோல் கூறினார். —அ.ஜி.

பொன்னியின் செல்வன்

முடிவுரை

நேயர்களுக்கு என் மனமார்த்த உன்றி வயத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாம் ஆண்டு காலம் "பொன்னியின் செல்வன்" கதைையைத் தொடர்ந்து படித்து வந்ததில் நேயர்கள் காட்டிய பொதுமையையும் ஆர்வத்தையும் அன்பையும் போற்றி வணங்குகிறேன். கதை ஆரம்பித்துச் சில மாதங்கள் காலையில் நேயர்களிடையே இது இவ்வளவு ஆர்வத்தை உண்டாக்கு மென்று நோன்ற விரும்பு. பழம் தமிழ் காட்டுச் சரித்திரப் பெயர்கள் சிலருக்குப் பெரிதும் தகவலாக உண்டாகி வந்ததாகத் தெரிகிறது. போகப் போக, அந்தத் தகவலையையே நேயர்கள் எப்படியோ போக்கிக் கொண்டார்கள். இதற்கு மூன்றாம் எந்தத் தொடர் கதையை யும் நேயர்கள் இவ்வளவு ஆர்வத்துடன் படித்ததில்லை என்பது சொல்லும் சிறுமை வேரு வினாவில் ஏற்பட்டது. அதே ஆரம்ப தொடர்ந்து நிறுபெற்று இருந்த உத்தரவு.

கதை ஆரம்பித்த மறு வகுடம் ஆடிப் பதினெட்டாம் பெருக்கு தினத்தின் பரமக் குடியிலிருந்து பல நேயர்கள் கைபெழுத் திட்டுப் "பொன்னியின் செல்வன்" கதைக் குத் தங்கள் பாராட்டுகளைத் தெரிவித் தார்கள். "பொன்னியின் செல்வன்" முதல் அந்தியாயம் பதினெட்டாம் பெருக்குத் திரு விழா வன்று நிர நாராயண சரீக் கதையில் தொடங்குகிறது அல்லவா?

பின்னர் அடிக்கடி பல நேயர்கள் கடிதம் எழுதித் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தப் பாராட்டுகளைக் கெவ்வாய் கதைபின் ஆசிரியருக் குரியவையாக நான் கருதவில்லை. பழம் தமிழ் காட்டின் சரித் திரத்துக் குரிய பெருமைபாடுகளே குறி யின. உண்மையினையே, தமிழ் காட்டின் பழைய வரலாறு தமிழர்கள் மிகவும் பெரு

மீதம் கொள்ளக் கூடிய வரலாறுதான். சென்ற சில ஆண்டுகளாகத் தான் தமிழகத் தின் பழைய சரித்திர ஆராய்ச்சி முறையாக வளம்பெற்று வருகிறது. என் வேட்டுக் களும் செப்புப் பட்டவங்களும் படிக்கப் பட்டு வருகின்றன. வரலாற்று ஆராய்ச்சி யாளர் அந்த ஆதாரங்களை வைத்துத் தமிழ் கத்தின் சரித்திரத்தை அக்கல்கை பகுதி பகுதியாக நிர்மாணித்து வருகிறார்கள்.

சரித்திரத்தின் எந்த ஒரு காலப் பகுதியைப் பற்றியும் பரிபூரணமாகவும் ஐயத்திரியுக்கு இடமில்லாமல் வரலாறு எழுதப்பட்டுவிட்ட தாகச் சொல்வதற்கில்லை.

ஆயிரத்து எழுந்து வருடங்களுக்கு முன் ளுக் காஞ்சிபுரத் தகவலாகக் கொண்டு சீக்கித்து அநக புரிந்த பல்லவ சக்கரவர்த்தி களின் வரலாறு ஓரளவு ஆராயப்பட்டிருக் கிறது. அந்த இரு தூறு ஆண்டுகளைப் பற்றிய சரித்திர வரலாற்று விவரங்கள் கங்கு தெரிய வந்திருக்கின்றன.

பின்னர், ஆரீரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் தொடக்கி முடிந்து ஆண்டு புடிமுடன் விளக்கிய விஜயநாயக சோழ பரம்பரையின் காலத்து சீக்கிச்செல்லும் ஓரளவு ஆராயப்பட் டிருக்கின்றன. இக் காலத்து சீக்கிச்செல்லும் பற்றித் திட்டமாக சீர்ணயிக்க முடியாதபடி பல ஐயப்பாடுகள் நோன்ற இடமிருக்கிறது. ஆயினும், சில சரித்திரச் சம்பவங்கள் மறுக்க முடியாத தருக்க ஆதாரங்களுடன் சீர்ணயிக் கப் பட்டிருக்கின்றன.

இவற்றுள் எல்லாம் மிக முக்கியமானது, தமிழகத்துக்கு இனையற்ற பெருமையை அளிக்கக் கூடியது, உளக சரித்திரத்திலேயே ஒப்பற்ற சம்பவம் என்று கொண்டுவரத்த ளுத் தகுதியாகது ஒன்று உண்டு. சந்திர சோழ மன்னரின் இரண்டாவது திருக்குமார குடியை அருங்கோழி கர்மன், (பித்தகாலத்தில்

இராகு பாடி சோழன் என்று புத்த பெற்ற பேரரசன்.) இளம் பிராவத்தின் தான் எனில் பெற்றிருக்கக் கூடிய சோழ சாம்ராஜ்யத்தை வேண்டாம் என்று மறுத்து, உத்தம சோழனுக்குப் பட்டம் கட்டி வைத்ததுதான்.

"சந்தா சோழனுக்குப் பின்னர் அவனுடைய மகன் அருள்மொழி வர்மனே சோழ சிங்காதனம் ஏறி அரசாண வேண்டும் என்று சோழ நாட்டு மக்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள். ஆயினும் அருள்மொழி வர்மன் தன் பெரிய பாட்டனாகிய கண்டரா தித்தனுடைய புதல்வனும் தனக்குச் சிறிய தகப்பன் முறையிலிருந்தவனுமான உத்தம சோழனுடைய உரிமையை மறித்து அவனுக்கு முடிசூட்டி வைத்தான் என்று திருவாவங்காட்டுச் செப்பேடுகள் அறுதி யிட்டு உறுதி கூறுகின்றன!

இந்த சிகழ்ச்சியை மற்றும் பல செப்பேடுகளும் கல் வெட்டுக்களும் அந்தக் காலத்தில் அறிஞர்கள் பலரால் எழுதப்பட்ட தூதர்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அருள்மொழி வர்மன் திரு முடி சூட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று இராஜ்யத்தின் மக்கள் விரும்பினார்கள்; உற்ரர் உறவினர் விரும்பினார்கள்; அக்காலத்தில் மிக்க வரிமை பெற்றிருந்த சோழப் பெரும் படைவீன் வீரர்கள் அனைவரும் விரும்பினார்கள்.

அவ்வாறு எல்லாவற்றை ஆதரவும் அதுகவல்களும் அருள்மொழி வர்மனுக்கு இருந்தும், அவன் சாம்ராஜ்யத்தை உத்தம சோழனுக்கு அளித்துப் பட்டம் கட்டுவித்தான்.

உலக சரித்திரத்திலும் காவிய இதிகாசங்களிலும் இதற்கு ஒப்பான இன்னொரு அரும் பெரும் செயலாக் காணாதல் அரிது.

அரசாக சக்கரவர்த்தி கவிக்க காட்டுப் போரில் மகத்தான வெற்றி அடைந்த பிறகு, "இனி புத்தமே வேண்டாம்" என்று முடிவு செய்ததைத் தான் அருள்மொழி வர்மனின் தியாகத்துக்கு இணையாக் கூறலாம்.

"பொன்னியின் செல்வன்" கதைவில் சிகரமான் சம்பவம் அருள்மொழி வர்மனின் ஒப்பற்ற தியாகமேயாகும். கதையில் வரும் கலை சிகழ்ச்சிகளும் இந்த மகத்தான சம்பவத்தை கோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அதனாலேயே இக்கதையின் ஐக்கிய வது பகுதிக்குத் "தியாக சிகரம்" என்று பெயர் தரப்பட்டது.

இக்கதையின் சிகரமான சிகழ்ச்சி பொன்னியின் செல்வன் செய்த சாம்ராஜ்ய தியாகத் தான் என்பதைக் கதையைப் படித்து வந்த கேயர்கள் அனைவரும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றே கம்புகிறேன். யாவாவது அதை அறிய வில்லை யென்றால், அதற்குக் காரணம் ஆசிரியருடைய ஆற்றல் குறைவு என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்தக் குறைவைக் கதை ஆசிரியர் தாழ்மையுடன் ஒப்புக் கொண்டு கேயர்களிடம் மன்னிப்புக் கோர வேண்டியதுதான்.

"பொன்னியின் செல்வன்" கதை வெளியாகி வந்த போதெல்லாம் கேயர்கள் ஒப்பற்ற ஆர்வம் காட்டி வந்தார்கள். பலர் பாராட்டிக் கடிதங்கள் எழுதி உற்சாகப் படுத்தியும் வந்தார்கள். கேயர்களிடமிருந்து வந்த கடிதங்களில் அப்போ தெல்லாம் கருத்து வேற்றுமையே காணப்படவில்லை.

கதை முடிவடைந்த பிறகும் நூற்றுக் கணக்கான கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இக் கடிதங்களில் பெரிதும் கருத்து வேற்றுமை காணப் படுகிறது. பாதிப் பேர் கதையைப் பாராட்டிக் கதையின் முடிவையும் பாராட்டி விருக்கிறார்கள். இன்னும் பாதிப் பேர் கதை முடிந்த விதத்தைக் குறை கூறி விருக்கிறார்கள். எட்டென்று முடிந்து விட்டதற்காகவும் பல கதாபாத்திரங்கள் பின்னால் என்ன ஆனார்கள் என்று சொல்லாமலே கதையை முடித்து விட்டதற்காகவும் வருத்தியிருக்கிறார்கள். காதலாமாகக் கண்டனங்கள் எழுதிவிடுபவர்களும் உண்டு.

உத்தம சோழர்

செவ்வியன் காதலி

பெரிய பழையோட்டகரவர்

அதிருத்தப் பிரம்மராயர்

சின்னப் பழுவேட்டையர்

ஆழ்வார்க்கடியான்

கண்டனமாகவும் குறை சொல்லியும் எழுதி விடுப்பவர்கள் அனைவரும் கதைகளை இன்னும் வளர்த்தி எழுதி விடுக்கலாம் என்றே அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருப்பதை எண்ணி ஒருவாறு திருப்தி அடைகிறேன். மூன்றரை ஆண்டு தொடர்ந்து வெளியாகி வந்த கதைகளைக் குறித்து அதுபு அடைந்த “எப்போது முடிக்கப் போகிறீர்?” என்று கேளாமல், “ஏன் இப்படித் தடுத்திப்பென்று முடித்து விட்டீர்? ஏன் மேலும் வளர்த்தி எழுதிவிடுக்கக் கூடாது?” என்று கேயர்கள் கேட்பது ஒருவாறு மகிழ்ச்சி அடைவதற் குரிய சினைமாதான். ஆவிலும் கேயர்களில் ஒரு பெரும் பகுதியினரைத் திருப்தி செய்ய முடியாமற்போனது பற்றி வருத்தமிறேன்.

“பெரியனின் செல்வன்” கதையை இப்போது முடித்திருப்பது போல் முடித்த தற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் உண்டு.

(1) மூன்றாமே குறிப்பிட்டது போல், கதையில் சிவராமன் சிகழ்ச்சி பொன்னிலில் செல்வன் தன் கையில் கிடைத்த மகா சாய் ராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்து இன்னொரு வகுக்கு முடி சூட்டியதே வாரும்.

ஆகையால், அந்தப் பெரு சிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு கதையை வளர்த்திக் கொண்டு போவது ஆகவெளிதில் சொல்வப் படுவது போல், “கிளைமாக்கலு”க்குப் பிறகு “ஆண்டி கிளைமாக்கலு”க்குப் போவதாக முடியும்.

கேயர்கள் பலர் இப்போது சிகழ்ச்சி முடித்து விட்டதற்காகக் குறை சொன்னாலும், இந்தக் கதை மேலும் வளர்த்திட விரையில் அதே கேயர்கள் வேறு விதமாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்டும், “எப்போது முடிக்கப் போகிறீர்?” என்று ஆசிரியரை கேயர்கள் கேட்கும் சினைம விதையில் வந்து விடும்.

(2) பொதுவாக ‘வாசுகன்’ எழுதுவ தற்கும், முக்கியமாகச் ‘சரித்திர கவிதைகள்’ எழுதுவதற்கும் சட்ட திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. (அப்படி ஏற்பட்டிருந்தால்

அவற்றை நான் படித்ததில்லை.) ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்குரிய முறையை வகுத்துக்கொண்டு எழுதுகிறார்கள்.

ஆவிலும், முழுதும் கற்பனையாக எழுதப் படும் சமூக வாழ்க்கை கவிதைகளுக்கும், சரித்திர சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதும் கவிதைகளுக்கும் ஒரு வேற்றுமை அவசியம் இருந்து திருக்கிறது.

முந்திலும் கற்பனை செய்யப்பட்ட கதை களில் வரும் பாத்திரங்களில் எவ்வாருக்கும் கதை ஆசிரியர் சைமமாக முடிவு சொல்லி விடலாம். கதாசபையோ கதாசபையிலும் கவிதாமைல் செய்து கொண்ட பிறகோ, அவ்வது கதாசபைகள் தாக்கு மேடை ஏறியும் கதாசபை கடலில் வீழ்ந்தும் இறந்த பின்னரோ, கதையில் வரும் மற்றப் பாத்திரங்களே ஒருபாசாயில் சரிப்படுத்தி விடலாம். கவிதாமைல் செய்து கொண்ட கற்பனிகளின் பின்னை சூட்டி பேரர்களே பெற்று செருக் காவம் கமமாக வாழ்த்தார்கள் என்றும், மற்றக் கதா பாத்திரங்களில் கல்வாலர்கள் எவ்வாரும் கமடைத்தார்கள் என்றும், கெட்டவர்கள் எவ்வாரும் பல கஷ்டங்கள் பட்டுச் செத்தொழிந்தார்கள் அவ்வது தக்க தன் டனை அடைந்தார்கள் என்றும் கூறிக் கதைகளைத் திருப்புகிரமாக முடிக்கலாம்.

சரித்திரக் கதைகளை இந்த விதத்தில் முடிப் பது அங்ஙனவு எனிய காரியமும் அன்று; உசிதமும் ஆகாது.

சரித்திரக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங் களில் இறந்து போனவர்களைத் தவிர மற்ற வர்கள் எவ்வாரும் பிற்காலத்திலும் பற்பல காரியங்களில் கடுபடுவார்கள்; வெற்றியோ தோல்வியோ கடுமையான துக்கமோ அடை வார்கள். அவற்றைத் குறித்து முன்ன தாகவே சொல்லி விடுவது முறையாகுமா? அவ்வது ஆதாரங்களுடன் கூடிய விவரங்கள் இவ்வாமல் முடிவான சிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுவதுதான் உசிதமாகுமா?

கதைகளை எடுத்துக் காவத்திற் முடிக்கி
 நெடுமொ, அந்தக் காலத்தில் பாத்திரங்கள்
 இருந்த சிவமயமலிகையே விட்டு விடுவது
 தான் முறையென்று கருதினான். ஆனால்
 இது பல நேயர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்க
 வில்லை யென்பதைக் காண்கிறோம். ஓரள
 வேளும் அவர்களைத் திருப்தி செய்க்க
 வேண்டியது அவசியம் என்று உணருகிறோம்.

பல நேயர்கள் அநிந்து கொள்ள விரும்பும்
 விவரங்களைக் கேள்விகளில் ரூபத்தில் இதோ
 கோவைப் படுத்தித் தந்திருக்கிறோம் :-

1. வந்தியத் தேவர் இளவரசி ரூத்
 வைப் பிராட்டியை மணந்தாரா?
2. கோட்டைத் தளபதி சின்னப் பழுவேட்
 டகரையர் என்ன ஆனார்?
3. வீர கவலுணவனான ஆழ்வார்க்கடிய
 யான் என்ன செய்தான்?
4. பொன்னியின் செல்வரின் பிரயாணம்
 என்ன ஆயிற்று?
5. பழைய மதுராத்தகனும் சின்னப் பழ
 வேட்டகரையரின் மகளும் என்ன ஆனார்கள்?
6. கத்தினியினால் முடிசூட்டப்பட்ட இளம்
 பாண்டியனைப் பற்றிய விவரம் என்ன?
7. கத்தினியின் கதி என்ன?
8. வானதி விஷயமாகக் குடகதை சோதி
 டர் கூறியவை பரித்தனவா?
9. ஆபத்துதலிகள் என்ன செய்தார்கள்?

மேற்கூறிய கேள்விகள் பலவற்றுக்குப்
 பதில் தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரம் படித்தவர்கள்
 தாங்களே அறிந்து கொள்வார்கள். ஆயினும்
 அனைவருக்கும் திருப்தி அளிக்கும் பொருட்டு
 மேற்கண்ட கேள்விகள் எல்லாவற்றுக்கும்
 பதில் தந்து விடுகிறோம்.

1. மேலும் பல இடைபூதங்களைத் தான்
 டிய பிறகு குத்தவைக்கும் வந்தியத் தேவனும்
 மணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இருவரும்
 சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் மிக மதிக்கப்படு

கிறார்கள். தஞ்சைப் பெரிய கோவிலில் உள்ள
 கல்வெட்டு ஒன்றில், "இராஜ ராஜ தேவ
 கின் திருத் தமக்கையார், வல்லவரையர்
 வந்தியத் தேவரின் மகாதேவியார், ஆழ்வார்
 பராததகர் குத்தவைபார்" என்று பொறிக்கப்
 பட்டு விளங்குகிறது.

2. இரும்பு மனிதராயிடு சின்னப் பழுவேட்
 டகரையர் உயிர் பிழைத்துப் பல கஷ்டங்களை
 அதுபவித்த பிறகு ஊருக்குத் திரும்பி வரு
 கிறார். சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்குப் பல அரிய
 சேவைகள் புரிகிறார்.

3. வீர கவலுணவன் ஆழ்வார்க்கடியான்
 தனது ஓற்றறியும் வேலையை மேலும் கட்டித்
 திக் கொண்டிருக்கிறான். கத்தினியும் பாண்டிய
 கார்டு ஆபத்துதலிகளும் செய்யும் சதித்
 திட்டங்களை அநிந்து வந்து கொள்கிறான்.

4. பொன்னியின் செல்வர் வந்தியத் தேவ
 னுடன் பெரிய டெர் படை தயாரித்துக்
 கொண்டு கடற்போர்களைக் காரர்களை அடக்
 கிச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டுகளுக்கு
 அப்பால் உள்ள நாடுகளில் சிங்காட்டுகிறார்.

உத்தம சோழருக்குப் பட்டம் கட்டிப்
 பதினாத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்
 இறந்ததும், பொன்னியின் செல்வர் சின்ன
 தனம் ஏற்றுகிறார். 'இராஜ ராஜ சோழன்'
 என்ற பட்டத்துடன் கண்ட காலம் சோழ
 சாம்ராஜ்யத்தை ஆளுகிறார்.

5. பழைய மதுராத்தகன் ஆபத்துதலி
 களின் துண்டுதலாலும் சம மன்னன், சேர
 மன்னன் உதவி கொண்டும் பாண்டிய காட்
 டைக் கவர்த்து முடி சூழிக் கொள்ள முயல்
 கிறான். அவனுடைய முயற்சி பெரிதும்
 பலம் பெறுகிறது. இராஜ ராஜ சோழர்
 பட்டத்துக்கு வந்த பிறகு அமரபுரங்கள்
 கெடுஞ்சோழியனைப் போலிக் வெவ்விறார்.
 அவன் வீர கொர்க்கம் எய்துகிறான்.

6. திருப்புறம்பலம் காட்டில் முடிசூட்டப்
 பட்ட இளம் பாண்டியனும் பாண்டிய ராஜ்

அருட்மொழிகளின்

வந்தியத்தேவன்

குத்தவைப் பிராட்டி

ஆதித்த கவிமாமன்

நத்தினி

சுதராந்தரத் தேவன்

வாத்தக்கு உரிமை கொண்டாடுகிறான். அவன் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பிச் சென்ற மறு படியும் நாட்டைப் பெறச் சதி செய்கிறான். இவன் பிற்காலத்தில் இராஜேந்திர சோழனால் போரில் முறிவடிக்கப்படுகிறான்.

7. நத்தினி அமரபுத்தூதன் இறந்த பிறகு தாலும் உயிர் துறக்கிறான். அதற்கு மூன்றாம் அவதார இராஜா ராஜா சோழன் சகித்திருக்கிறார். அவரிடம் தன் பிறப்பைப் குறித்த உண்மையையும் கரிகாலனின் மரணத்தைப் பற்றிய உண்மையையும் கூறிவிட்டு இறக்கிறான்.

8. குடந்தை சோதிடரின் கூற்றுக்கள் வானதியின் விஷயத்தில் பலிக்கின்றன. (சோதிடர் காலத்திற் பார்த்துச் சொன்னார். கைத்தொலைச் சொன்னார். நாம் அறிவோம்.) வானதிக்குப் பிறக்கும் குழந்தையான இராஜேந்திரன் 'கங்கையும் கடாசமும் கொண்ட சோழன்' என்று பிற்காலத்தில் சரித்திரத்தில் புகழ் பெறுகிறான்.

ஆனால் வானதி தன் சாதத்தை கிறைவேற்றி விட்டு உயிர் துறக்கிறான். இராஜ இராஜனுடன் சோழ சிங்காதனம் ஏறவே வன் 'உலக மகாதேவி' என்னும் திருகாயம் கொண்ட இன்னொரு சாணியாவான்.

9. ஆபத்தானவர்கள் பாண்டிய சாஜியத்தை ஸ்தாயிக்கும் ஸ்ரபந்திகளில் மேலும் கடுப்பட்டு வருகிறார்கள். நத்தினி உயிரோடு இருந்த வரையில் ஆதித்த கரிகாலனுடைய அகால மரண இரகசியத்தைப் பற்றி விரைக்கப் படவில்லை. அதில் நத்தினியின் பெயரும் வரும் என்ற காரணத்தினால்தான். நத்தினியின் மரணத்துக்குப் பிறகு, இராஜ ராஜ சோழன் ரவிதாவான் முதலிய ஆபத்தானவர்களைக் கைப்பற்றித் தண்டனை விதித்து அவர்களுடைய சொத்துக்களைப் பறிவாதல் செய்வான் காட்டளை பிறப்பிக்கிறான்.

சோழர்கள் அவ்வவ்வாறாகக் காவல்படாத இன்னும் சில கதா பாத்திரங்களைப் பற்றிய விவரங்களையும் கூறி விடுகிறேன்.

சுதரா சோழர் காஞ்சி பொன் மாளிகை யில் மூன்று ஆண்டு காலம் வசித்து விட்டு அங்கேயே உயிர் துறந்து 'பொன் மாளிகைத் துஞ்சிய தேவர்' என்று பெயர் பெறுகிறார். அவருடைய அருமை மனைவி வானமாதேவி, -- மணியமாறுடைய மகன், -- அவருடைய உடன்கட்டை ஏறிச் சோர்க்கம் அடைகிறான்.

பார்த்திபேந்திரன் குந்தவைய தன்னை கீதா கசித்து விட்ட கொபத்தினால் காஞ்சியில் கைத்திர பல்லவ சாஜியத்தை கீழ்நிறுத்தப் பார்த்திருக்கிறான். அந்நிலைத் தோல்வி யடைந்து சகித்தி வில்லாமல் மாண்டு போகிறான்.

சுதராநன் பாலாற்றின் வட மேற்கில் புதிய மாளிகை கட்டிக் கொண்டு சோழ சாஜியத்துக்குத் தொண்டு செய்து வாழ் கிறான். அவனுக்குப் பின்னால் சங்கரவாசையர் குலம் மகன் பிரசித்தி அடைகிறது.

இருபக்கூர் இருப்பிப் படுத்துவதற் காகவே ரோமே கண்டவற்றை எழுதினான். உண்மையில், இவை வெல்லார் இன்னும் ஒரு பெரிய சரித்திரக் கதைக்கு ஆதாரமாகக் கூடிய முக்கிய சிகழ்ச்சிகளாகும்.

உத்தமசோழனுக்குப் பின்னால் சிங்காதனம் ஏறிய இராஜராஜன், இராஜேந்திரன், இராஜாதி ராஜன், கீதா இராஜேந்திரன், குந்தவையச் சோழன் முதலிய சோழப் பேரரசர்களின் காலத்திய மிகாதந்த சிகழ்ச்சிகள் 'பொன்னியின் செல்வன்' கதைையைப் போல் பல சரித்திரக் கதைகள் புனைவதற்கு ஆதாரமாகக் கூடியவை.

இந்தக் கதைவிய் ஆசிரியரைக் காட்டிலும் அறிவதும் ஆற்றலும் ஆதாரத்திலும் மிக்கவர்கள் வரும் காலத்திற் சோழ சரித் திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல மிகாதந்தமாவன கவிவங்கன் எழுதித் தமிழகத்துக்கு மேலும் மேலும் தொண்டு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சிந்தனைச் சிற்பி ஸ்ரீ அசோக மேத்தா

வி. ஆர். சாதாடுஞ்ஞன்

சீ தத்திர இத்தியாகிக் கத்த போதத் தேத்ததுக்குப் பிறகு, இத்தியப் பார்த்தெய்யுக் கல்ல, உருப்படியான எதிர்க்கட்சி ஒன்று உருவாகியது. ஐதாயத்தெய்யுத் தேத்தெய்யுத் கம்பிக்கை பித்ததாய்க்கல் பல், ஆனும் கட்டிக்கு எதிராக வேற்றி பெற்றனர். ஐதாயத்தெய்யுத் கம்பிக்கை இல்லாததாய்க்கல், தேய்ய கத்ததிரத் திதும் இத்தியத்தெய்யுத் பற்றிக்காததாய்க்கல், மக்களாக் மற்ற பல காததாய்க்கல் தேத்தெய்யுத் கம்பிட்டால் அவர்க்க் சட்டசபையில் போதுப் புனர்க்கிப்போடு, மக்கள்க் கனதுக்காகப் போராடு வர்க்க் என்று எப்படி எதிர்க்கட்டி லுடியும்?

தேய்ய கத்ததிரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு தியாகம் செய்ததாய்க்கல், ஐதாய்க் லுதன்கள்க் அகலக்கட்டுவாத ஆய்க்கத் கம்பிக்கை கொண்டதாய்க்கல் ஆசாய் கடுபாய்க், ஸ்ரீ அசோக மேத்தா, ஸ்ரீமதி கனாதேவி போத்ததாய்க்கல் கொன்ற போதத் தேத்ததிக் வேற்றி பெற்றிக்கல். பார்த்தெய்யுக் கத்ததிரச் சரிபாத்தோடு எதிர்க் கட்டியும் அகலபிக்கல், கல்லகாய்க்கல் பிறார்க்க் கனடபெற்ற உபதேத்த திக், ஆசாய் கடுபாய்க் தேத்தெய்யுக் கம்பிட்ட பார்த்தெய்யுக் கடுக் கொஞ்சு. கொன்ற காய்க் மத்தியப் பிரதேத்ததிக் பத்ததாய்க்க் கனடபெற்ற உபதேத்ததிக் இருபத்ததாய்க்கல் வர்க்குக்கு மேல் அகலகாய்க் பெற்றது. ஸ்ரீ அசோக மேத்தா ய்க்க் மக்க்க் கைக்குத் தேத்தெய்யுக் கம்பிட்டார். இனி பார்த்தெய்யுக் போதுப் புனர்க்கிப்போடு கடிய எதிர்க் கட்டி உருவாடுமென்ற கம்பிக்கையும் உண்டாகிறது.

பிரதேச-சோஷலிக் கட்டிய்க் லுதன்கள்க் தைய்க்குக் குறைத்த வயதன்கள்க் ஸ்ரீ அசோக மேத்தா. அவருக்கு இப்போதுத வயது வந்ததி லுதன்கள்க் ஆகிறது. பி. ஏ. லாசர்க்க் கடுப்பிக் படித்துக் கொண்டிருக்கல் போதே கல்லுக்கை விட்ட மகாக்மாஜி 1931ல் துயக்கிய கத்ததிரப் போராட்டத்தில் கத்தது கொண்டு கிறை புக்க தாக், இவர்க் வயதெய்யுத் தாய் தக்கதயாக் இத்தத அசோக மேத்தா அவ தது உறவினர்க்கல் பராமிக் கம்பிட்டார். கல்லுக்க் கிக் படிக்கும் போதே, கானது கொன்ற யுதம் மேகதாய்க்க் உட பம்பாய் இத்தாஞ்ச் இயக் கத்தது கட்டத்தினார். காமதிர க்கிக் சேர்க்கு தொண்டராக் பணியாற்றி வக்கார்.

1936-ல் காமிக் கிறைய்க் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் காதாய்க், ஸ்ரீ அக்கத் பட்டவர்க்க், ஸ்ரீ எம். ஆர். மனாஜி ஸ்ரீ என். எம். ஜோஷி இவர்க் லுட்க் சேர்க்கு லுதன்க் லுதன்க் காமதிர க் — சோஷலிக் கட்டியை சிறுவயதற்க் வித் திட்டார் ஸ்ரீ அசோக மேத்தா ஆக்து லுதன்க் காமதிர க் சோஷலிக் கட்டியிலும் பிறகு சோஷலிக் கட்டியிலும், இப்போதுத பிரதே

சோஷலிக் கட்டியிலும் அவர் இடைவிடாத சோஷலிக் கட்டுத்துப் பாடுபட்டு வருகிறார்.

பம்பாயிலிருத்த கத்த காமதிர க் சோஷலிக் க் கன்ற காய்க் பத்திக்கைப்பப் பல ஆன்க்க் அத்க் ஆசாய் இருத்த கிறப்பாக் கட்டத் வர்க் திருக்கிறார் ஸ்ரீ அசோக மேத்தா. காவ்க் கைப் பெற்ற அவர் தென்காக் எழுதல் கத்தி பெற்றன்கள்க். ஸ்ரீ அசோக மேத்தா கிறையிலிருத்த போது ஆசாய்க்காக் புத்தகங்க்கு மேல் படித்த ஆசாய்க்குக்கிறார். புத்தகங்க்கின் மேல் அவருக்கு விசேஷ மோகம். அவருடைய மேஜைய்க் மேல்க் எப்போதும் பல புத்தகங்க்க் இருத்த கொண்டுதன்க் திருக்கும். திக் குறைத்த பட்டம், லுதன்க் மணி சேரமாயது க்கல் துக்கி க்கிப் படிப்பதிக் கொண்டு வர்க்.

இதன்கள்க் பல அகல் அகல்க் துக்கிக் எழுதி இருக்கிறார். "இத்தியக் கம்பிக்கை விவாபாய்க்" "இத்தியா வர்க்குக் சோத்தம்" "1957-கத்த திரப் போர்" என்ற புத்தகங்க்க் கல்லுக்க் மான க்க்குக்கு விசேஷ பட்டகங்கள்க் தேறுவதற்குப் பாடபுத்தகங்க்க் போக் அகலத்தன்கள்க்.

அவர் எழுதியுத "ஐதாய்க் சோஷலிக்", என்ற புத்தகம் இன்றிக் கட்டிக் கத்ததிக் பாகையில்க் மோதிக் கப்பக் பட்டுள்ளது. இப் புத்தகத்திக் இவ்வுட்பம் பதிப்பு உட சமீபத்திக் வெளிப்பாதி இருக்கிறது. ஐதாய்க் சோஷலிக் இயக்கத்தக்கு இப்புத்தகம் தன்க் கிறப்பாக்கிக் கடியதா பிருக்கிறது என்று இப்புத்தகத்திக் லுதன்கள்க் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் கூறுகிறார்.

"திட்டபிட்ட பொருகாதாதத்திக் அகலிக்" என்ற அருமையான ஆசாய்க்கிப்பாடு கடிய அகல் புத்தகம் லுதன்க் சமீபத்திக் ஸ்ரீ அசோக மேத்தா எழுதியிருக்கிறார். கட்டிக் அகலிருத்த திக் கட்டிக் கொண்டதாய்க்க் இதிக் உத்க் விதபங்க்கிப் பற்றி ஆய்க்கு கித்திக் வேண்டும்.

பொருகாதாதத் துறைய்க் லுதன்க் தம் இது காத எழுத கியையில்க் கட்டுகள்க், ஆனும் கட்டியெருக் கத்திக் கட்டியெருக், தேச அபி

விருத்தித் திட்ட கண்க் லுதன்க் பட்டு ஒருமுகமாக் ஒத் தனதுக்க் வேண்டு மென்று ஸ்ரீ அசோக மேத்தா அபிப் பிராயப்படுகிறார். பத்தியிக் உத்க் கட்டிக் ஏராளமான பொருள்க் கொண்க் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குகிறாக்க், பொதத் தேத்ததிக் அக கட்டி தேற்றது கடுகிறது. எதிர்க் கட்டியில்க் அதகாததிக் பற்றுகின்றனர். ஏத்கொன்க் இருத்த கட்டிய்க் திட்டத்தை தத்து செய்து கடுகிறாக்க் என்று கவத்திக் கொண் கொம் அப்பொழுது ஏற்படும்க் பொருள்க் கட்டங்க்கு பார் கொறுட்டன்க்? கொது லுதன்க் கந்தரெ பாதிக்கப் படுவாக்க்? ஆகவே ஆனும் கட்டியும், எதிர்க்கட்டியும் சேர்க்கு திட்ட மிட்டும் பொருகாதாதத்தை

ஸ்ரீ அசோக மேத்தா

கோனி-துபா & கோ., சிம்லா பம்பாய் :: கல்கத்தா

FAYRE-LEUBA & CO. LTD.

கோனி-துபா & கோ., சிம்லா பம்பாய் :: கல்கத்தா

பம்பாய்

::

கல்கத்தா

சக்கிரவர்த்தித் திருமகன்

2. சத்தத்தைக் கண்டார்!

ஒரு நாள் காலை வால்மீகி ரிஷியின் ஆசிர மத்துக்கு நாரத முனிவர் வந்தார். வால்மீகி ரிஷி அவரை உபசரித்து வணங்கி, "சமய மும் தெரிந்த நாரதரே, இந்த உலகத்தில் வீரர்களுக்குள் எல்லா நற்குணங்களும் கூறிலும் பெற்ற உத்தம புருஷன் யார்?" என்று கேட்டார்.

குரூன நிருஷ்டியால் நாரதர், எதற்காக வால்மீகி ரிஷி இதைக் கேட்டுநூர் என்று தெரிந்து கொண்டு, "குரிய வம்சத்தில் பிறந்த ராமன் அயோத்தியில் அரசு புரிந்து வருகிறான். நீர் கேட்கும் உத்தம வீரன் அவன்தான்" என்றார்.

இப்படிச் சொல்லி விட்டு ராம சரித்திரத் தைச் சுருக்கமாக விளக்கிச் சொன்னார். அதைக் கேட்ட வால்மீகி ரிஷி மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைந்தார். நாரதர் விடைபெற் றுச் சென்ற பிறதும் அதைப் பற்றியே தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு நதிக் கரைக்குப் போனார்.

குளிப்பதற்காக முனிவர் இடம் பார்த்துக் கொண்டு ஆற்றங் கரையில் உலாவிக் கொண் டிருந்த அந்தச் சமயம் மரக் நிழலில் ஆனாம் பெண்ணுமாக விளையாடிக் கொண் டிருந்த இரண்டு கிரேனஞ்ச பட்சிகளின் ஒன்று எங்கேயோ நின்ற ஒரு வேடன் எய்திய அம்பு பட்டுக் கீழே விழுந்தது. பெண் பறவை, தன் காதலன் திடீர் என்று அடிபட்டுக் கீழே விழுந்து புரள்வதைப் பார்த்துக் கதறிக் கதறி அழுகது.

இந்த சிகழ்ச்சியைக் கண்ட ரிஷி, "அடே பாபி! இப்படிச் செய்தாயே! நீ எவ்வளவு நாள் வாழ்க்காடும் இருக்க இடமின்றி அடையக் கடவாய்" என்று தன்னைப் பற்றி யாவால் வேட்கைச் சிதித்து விட்டார். அடுத்த கணம், இப்படி ஏன் செய்தேன் என்று சினைத்து சினைத்து வருத்தப் பட்டார்.

‘வேடனை நான் ஏன் சேர்த்தேன்? எனக்
கென்ன உரிமை இதற்கு? கோபா
லேசத்துக்கு இடம் தந்து விட்டேனே!’
என்று துக்கப்பட்டார்.

ரிஷியின் வாயினின்று வெளிப்பட்ட
சரப மொழிகள் ஓர் அற்புத நாதத்
தோடும் சந்தத்தோடும் அவருடைய
காதுவெய்தித் தொனித்தன. அதைக் கண்டு
ரிஷிபாணவர் வியப்பு அடைந்தார்.
பறவைகளின் துக்கத்தைக் கண்டு தம்
உள்ளத்தில் உதித்த கருணையும் அங்
காத மனக் கலக்கமும் சரப உருவம்
கொண்டு தம்மையறிபாரும் ஒரு அருமை
யான பாட்டாக அமைந்து விட்டதைக்
கண்டு பேராச்சரியங் கொண்டார்.
இது எனக்கு விளங்காத ஆண்டவன்
திருவிளையாடல் என்று எண்ணித் தியா
னத்தில் அமர்ந்தார்.

இந்நிலையில் சாட்சாத் நான்முகக்
கடவுளே பிரத்யட்சமாக வந்து, “ரிஷி
ஸிரேஷ்டரே, இதைக்காஜிர்! சாமசரித்
திரத்தை எழுதும் முறை உமக்குக்
காட்டிய இத்தாசிகழ்ச்சி நடந்தது.
சோகத்திலிருந்து தோன்றிய கலோகத்
தையே எவத்து சதுநாதரின் கதைபயப்
பாடி உலகத்துக்கு உதவும் திறனை
உமக்கு வரமாகத் தந்தேன்”
என்று சொல்லி மறைந்தார்.

அதன்மேல் வேடனைக்
கோசித்துச் சொன்ன சரப
மொழிகளைத் திரும்பத் திரும்ப
ரிஷியும் சீடர்களும்பாடிப்
பாடி அந்தச் செய்யுள் உரு
வத்தை மனத்தில் அமைத்துக்
கொண்டார்கள். பின்னர் அந்தச்
சந்தத்தில் ரிஷிபாணவர் சாம
சரித்திரத்தைப் பூசணமாகப்
பாடித் தம்முடைய சீடர்
களுக்குக் கற்பித்தார். இதுவே
வாய்மையான சாசனமும் என்னும்
புண்ணிய நூலின் அற்புதத்
தோற்றவாய்.

மிக்களின் துக்கங்களை சகவரனும் சகவரியும் மாண்ட ஜாதியில் பிறந்து தாமே நேரில் அனுபவித்து, தருமத்தை உறுதிப் படுத்திவிட்டு மறைந்த இந்தப் புண்ணிய கதையை வால்மீகி மகரிஷி ஒப்பற்ற மதுரமான முறையில் பாடி உலகத்துக்குத் தந்தார். "பூமியில் மலைகளும் ஆறுகளும் உள்ள வரையில் இந்த ராமாயணம் மக்களிடையே வழங்கும். எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுதலை தரும்" என்று நான்முகன் ஆசீர்வதித்துச் சொன்னது பொய்யாகாது.

கோசல தேசம் கங்கைக்கு வடக்கே சரயு நதி பாய்ந்து செழிப்புற்ற விசாலமான தேசம். கோசல நாட்டின் தலை நகரம் அயோத்தியை. மனு என்னும் புகழ் பெற்ற சூரிய குல அரசனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நகரம். மிக்க அழகும் புகழும் பெற்ற பெரிய நகரம். வால்மீகி வருணித்திருப்பதைப் 'படித்தால் தற்கால ராஜதானி நகரங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அயோத்தி குறைந்ததாகத் தோன்றவில்லை. அந்த நாட்களிலுங்கூட பாரத தேசத்தில் நகரங்களும் நகரப் பண்பாடும் மிக உன்னத நிலை அடைந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது.

தசரத சக்கரவர்த்தி இந்த அயோத்தியா நகரத்திலிருந்து கொண்டு ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தான். தசரதன் தேவர்களுக்காக யுத்தம் செய்தவன். மூன்று உலகங்களிலும் புகழ் பெற்ற அரசன். இந்திரன், குபேரன் இவர்களுக்குச் சமரணமாக இருந்தான். கோசலநாட்டு ஜனங்களும் மிகச் சந்தோஷமாகவும் யோக்கியமாகவும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். எண்ணிறந்த வீரர்களடங்

கிய பெருஞ்சேனை ராஜ்யத்தை நன்றாகப் பாதுகாத்து வந்தது. சத்துருக்கள் கிட்ட நெருங்க முடியாத முறையில் தசரதன் அயோத்தி நகரத்தைப் பாதுகாத்து வந்தான். சேனாபலம், கோட்டை மதில் சுவர்கள், அகழிகள், எதிரிகளைத் தாக்கும் எந்திர அமைப்பு—இவைகளால் காக்கப்பட்ட அந்த நகரம் சத்துருக்களால் யுத்தம் செய்து பிடிக்க முடியாததாக இருந்தது. அந்த நகரத்துக்கு அயோத்தியை" என்ற பெயர் மிகப் பொருத்தமாகவே இருந்தது.

தேவராஜனைப் போல் புகழும் ஜகவரியமும் பெற்று அரசாண்டு வந்த தசரதனுக்கு மந்திரிகளும் சரியாக அமைந்திருந்தார்கள். அரசனுக்கு யோசனை சொல்வதிலும் இட்ட பணிகளை உடனே நிறைவேற்றுவதிலும் மிகுந்த சாமர்த்தியம் பெற்ற எட்டு மந்திரிகள் தசரதனுக்குச் சேவை செய்து வந்தார்கள். தர்மோபதேசம் செய்வதற்கும் பூஜை, வேள்விச் சடங்குகள் முதலிய காரியங்களை நடத்துவதற்கும், வசிஷ்டர் வாமதேவர் முதலிய ரிஷிகளும், வேறு கிறந்த பிராமணர்களும் அரசன் பக்கத்திலிருந்து வந்தார்கள்.

ஜனங்களைக் கஷ்டப்படுத்தாமல் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன. குற்ற வாளிகளின் சக்தி, குழ்நிலை இவற்றை உத்தேசித்து அபராதங்கள் விதிக்கப்பட்டன. ஆலோசனை சொல்லுவதில் நிபுணர்களும் ராஜ்ய காரியங்களில் சமர்த்தர்களுமான மந்திரிகளாலும் அதிகாரிகளாலும் குழப்பப்பட்டு ஆட்சி புரிந்த தசரதன் உதய சூரியன் கிரணங்கள் வீசி ஜொலிப்பது போல் ஜொலித்தான்.

3. குறை தீர்ந்தது !

ஆண்டுகள் பல நன்றாகக் கழிந்தன. ஆயினும் அரசனுக்கு ஒரு பெருங் குறை. புத்திர பாக்ஷியம் இல்லாத குறை. ஒருநாள் — அப்போது வசந்த ருது—அரசனுக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று. "அசுவமேத யாகமும் புத்திர காமேஷ்டியும் செய்வித்தேனானால் ஒரு வேளை மக்கட்பேறு பெறுவேனோ?" என்று எண்ணினான். குருக்களைக் கேட்டதில் அவர்களும் ரிஷிய சிருங்க முனிவரைத் தருவித்து அவர் தலைமையில்

இந்த வேள்வியை நடத்தத் தீர்மானித்தார்கள். தீர்மானித்தபடி மகாராஜா உத்தர விட்டுச் சகல ஏற்பாடுகளும் செய்தார்கள். அரசர்களுக்கு அழைப்பு, யாகசாலை நிர்மாணத்துக்கு வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாம் மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்றன.

அந்தக் காலத்தில் வேள்வி பென்றால் சாமான்யமல்ல, யாக மேடைக்கு வேண்டிய அளவுகள் எடுத்து மிக ஜாக்கிரதை

யாகச் செய்வேண்டும். அதற்கே தனி ரீபுணர்கள் உண்டு. அவர்கள் கலந்து கீச்சயித்து உத்தரவிட்டபடி வேலைக் காரர்களைக் கொண்டு எல்லாம் தயாரிக்க வேண்டும். யாக பாத்திரங்கள் செய்யும் ரீபுணர்களைத் திரட்டி, அவர்களுக்கு இன்ன இன்னது செய்யுங்கள் என்று சொல்லி வேலை வாங்க வேண்டும். தச்சர்கள், சித்திகள், குளம் கிணறு வெட்டு கிறவர்கள், சித்திரக்காரர்கள், பாடகர்கள், வாத்திய சங்கீதக்காரர்கள், நீருத்தியக் கலைஞர்கள்—இன்றும் இம் மாதிரியான பல பேர்களைத் திரட்ட வேண்டும். விருத்தினர்கள் தங்குவதற்கு ஒரு புதிய கிராமம் நீருமாணித்து ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்குப் போஜன மளித்து, உபசரித்து, மாடுகள், துணிபன் முதலியன கொடுக்க வேண்டும். ஆட்டம், சங்கீதம், வேடிக்கை முதலியனவகையிற் ஏற்பாடு செய்து, பெருங் கூட்டத் தைத் திருப்பி செய்து அனுப்ப வேண் டும். தற்கால உலகில் ராஜாங்க ஆதர வில் நடத்தப்படும் மகா சம்பளையங் களைப் போலவே அந்தக் காலத்தில் பிவன்விகள் நடத்தப்பட்டன.

எல்லாக் காரியங்களும் சரியாகவும் மும்முரமாகவும் நடத்தப்பட்டு, யாகக் குதிரையும் அதனுடன் ஒரு வீரர் பாட லும் பல நாடுகள் செறி வரும்படி அனுப் பப்பட்டது. ஒரு வருஷம் கழித்து எந்த இடையூறுமில்லாமல் யாகக் குதிரையும், குதிரையை அழகுத்துச் சென்ற வீரர் ளும் வெற்றிக் கொண்டாட்டத்துடன் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

அதன் மேல் யாகத்தைச் சாஸ்திரப் படி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அப்போத

தீயபயில் இது நடக்க, தேவர்களுக்குள் நடந்த யோசனையை வாக்கீசி பின்புரு மாறு சொல்லுகிறார்.

“என்னுட்க் கடவுளைப் பார்த்துத் தேவர்கள் சொன்னார்கள் : “பகலானே! உம்முடைய வரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தாவனன் என்ற அரக்கன் எங்களுக்குக் கொல்லும் மிகுந்த தொல்லை தந்து வருகிறான். அவனை நாம் அடக் கலோ, ஜெயிக்கலோ, கொல்லலோ முடிய வில்லை. உம்முடைய வரத்தினால் அவ னுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட்டு அவ னுடைய அகங்காசம் அதிகரித்து, துஷ்ட னாகப் போய், அவன் எல்லாதையும் அவ மதித்தும் கொடுமை செய்தும் வருகிறான். இந்திரனைத் தரத்திலிட்டுத் தேவலோ கத்தையே கைப்பற்ற எண்ணுகிறான். அவனைக் கண்டு குரீயனுர் வாயுவும் வருணனுங்கூடப் பயிப்பட்டு ாடுங்கு ிருார்கள். அவன் அகங்காசத்தை அடக்கி அவன் கொடுமையை முடிவுக் குக் கொண்டு வரும் யோசனை நீர்தான் சொல்ல வேண்டும்.”

இதைக் கேட்ட, பிரம்மன், “இந்த தாவனன் தகம் செய்து வரம் பெற்றிருக் கிறான், கம்பலோனியாக வரம் கேட்கும் பொழுது, அவனை ஒரு விஷயத்தை விட்டு விட்டான். தேவா, கந்தருடா, தாக்ஷ சர்களால் தனக்கு மரணம் உண்டாகக் கூடாது என்று வரம் பெற்றானே யோதீய மாணிடர்களைப் பற்றிக் கேட்க வில்லை. மனித ஜாதியை மறந்தோ அலட் சியம் செய்தோ விட்டு விட்டான். ஆன படியால் இவர்க்கு வறி உண்டு” என்குள், எல்லாருக்கும் ஒரே மகிழ்ச்சி. உடனே மகா விஷ்ணுவைச் சரணடைந்தார்கள். “லோகாதானே, தாவனன் என்ற

துஷ்டன் பிரம்மாவின்மீடம் வரம் பெற்று உலகத்தை இம்சை செய்து வருகிறான். அதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. அவன் அமரத்வம் கேட்டுப் பெற்ற வரத்தில் மனிதனால் தனக்கு மரணமில்லை என்று சேர்க்கப்படவில்லை. மறந்தோ, அவன் சிவம் செவ்வோ அவன் அதைக் கேட்க வில்லை. பிரம்மனிடமிருந்து பெறவு மில்லை. ஆனபடியால் தங்களுடைய அருள் எங்களுக்கு வேண்டும். மனித ஜன்மம் எடுத்துத் தாங்கள்தான் எங்க னைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்றார்கள்.

நீர் ராயனானும் அப்படியே என்று ஒப்புக் கொண்டு, "பூவுயிர் புத்திர பாக்ஷியத்துக்காக யாகம் செய்யும் தசரத னுக்கு. நான்கு குமாரர்களுக்காக நான் அவதரித்து ராவணனைக் கொன்று உல்க ளுக்கு விடுதலையும் தருவேன்" என்றான். அவ்வாறே தசரதனுடைய மூன்று மனைவிமார்களின் வயிற்றில் கர்ப்ப வாசம் செய்யத் திருவுணங் கொண்டான்.

** **
நிஷ்ய கிருங்கர் மேன்வித் தீயில் ஆகுதி விட்டார். பெய்யைத் தீ விழுங் கிற்று. தீயிலிருந்து பொங்கி எழுந்தது கொழுங் கனல் போன்ற ஒரு பெரிய உருளம். அதன் பிரகாசம் சூரியனைப் போல் கண்களைக் கூசிற்று.

இரு கைகளாலும் ஒரு திவ்விய தங்கப் பாத்திரத்தை ஏந்தி நின்றது. கம்பீர மாள தூத்துப் கவரத்தில் கொல்கின்றது. "தசரத மகாராஜனே! உன்னுடைய பிரார்த்தனையை ஒப்புக் கொண்டு தேவர்கள் இந்தப் பாயசத்தை உன் மனைவி மார்களுக்கென்று அனுப்பியிருக்

கிறார்கள். உனக்குப் புத்திர பாக்ஷியம் உண்டாகும். இதைப் பெற்றுக் கொண்டு உன் பத்தினிகளுக்குத் தருவாயாக. மங்களம்!" என்றது.

தசரதனும் அடங்கா மகிழ்ச்சி யடைந்து குழந்தையைத் தூக்கியெடுப் பது போல் வெகு பிரியமாகத் தங்கப் பாத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். கெடுப்பினைன்று கிளம்பிய யக்ஞ புருஷ னும் மறைந்தான்.

வேள்வி முடிந்தபின் அரசன் பாயச பாத்திரத்தை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு அந்தப்புரம் சென்று தனது மனைவிமார்களிடம்.

"தேவர்களின் பிரசாதம் இதோ கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதை நீங்கள் மூவரும் அருந்திப் புத்திரப்பேறு அடை யுங்கள்!" என்று சொன்னான்.

இந்த மகிழ்ச்சிச் செய்தியைக் கேட் டதமே அந்தப்புரம் சரத் கால சந்திர காந்தியுடன் ஜொலித்தது. பாத்திரத்தி லுள்ள பாயசத்தில் பாதி கௌசல்யா தேவி அருந்தினாள். மிகுதியில் ஒரு பாதி யைச் சமித்திரைக்கு அப்படியே தந்து அவள் அருந்தினாள். மிஞ்சிய பாயசத் திற் பாதியைக் கைகேயி அருந்தினாள். பின்னர் எஞ்சி நின்ற பாயசத்தைத் தசரதன் மறுபடி சமித்திரைக்குக் கொடுத்தான்.

பரம ஏழை ஒருவன் பளம் நிறைந்த பாசை ஒன்று புதைத்துக் கிடந்ததைத் திடீர் என்று அடைந்து பெற்ற மகிழ்ச்சி யைப் போல் தசரதனுடைய மூன்று மனைவிகளும் மகிழ்ந்து மனம் பூரித் தார்கள். எதிர்பார்த்தபடி மூன்று ராஜ பத்தினிகளும் கர்ப்பம் தரித்தார்கள்.

கம்ப்யூனிஸ்டுகள் தேவை!

சாழிவெல் ஆசிரவாதம்

எப்பெயின் தேசத்த சர்வாதிபதியான பிராங்க்ராய் அமெரிக்க மதானிக் ஒருவர் பேட்டி கண்டார். எப்பெயின் தேசத்தின் பணிதமனா சீர்மான வேலைகளுக்கு அமெரிக்க டான்களையும் அமெரிக்க ரிபுனர்களையும் கொடுத்த உதவத் தாங்கள் தயார் யிருப்பதாலும் ஆயத்தங்களும் கொடுக்கச் செய்தமென்றும் மதானிக் தெரிவித்தார். "என்று நேரம் போகித்த யன், பிராங்க்ராய் "சரி. உங்களுக்கும் வாங்கிக் கொள்ளத் தயார்" என்றார். அமெரிக்க மதானிக் பிராங்க்ராய்க்கு ஊர் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார். திடீரென்று அவருக்கு ஒரு போசனை வந்தது. பிராங்க்ராய்விடம் "ஆமாம். உங்கா தேசத்தில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் தேவையைக் கூறிய உன் டல்லமவா!" என்று கேட்டார் மதானிக். "கம்ப்யூனிஸ்டு வர்களை எங்கள் தேசத்தில் கிடைப்பது. இரக்க ஒன்றிரண்டு கம்ப்யூனிஸ்டுகளையும் தூக்கில் போட்டு ஒழித்து விட்டேன்" என்று கம்ப்யூனிஸ்டு பதிலளித்தார் பிராங்க்ராய். மதானிக் மூத்ததைச் கவித்தார். "அப்படியானால் சமெரிக்க உதவி உங்களுக்குக் கிடைப்பது சரியேதான்" என்றார் மதா னிக். பிராங்க்ராய்க்குத் தூக்கி வாசீப் போட்டது. கொஞ்ச நேரம் போசனையில் ஆழ்ந்திருக் தார். அவருக்கு ஒரு போசனை உண்டாயிற்று. இத்தானின் அபல் காட்டு மத்திரிக்குக் "உடிய சிக்கரத்தில் ஈறு கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இங்கு அனுப்பி வைக்கவும். பிரயாணச் செலவும் கிராமமும் கொடுக்கத் தயார்" என்று தத்தியடித்த விட்டார். இத்தானியிருந்து வந்த பதில் தந்தியில், "ரொம்ப வருத்தகிறேன். எங்கள் தேவையக்கு அறிமுகம் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் கை யிருப்பில் இல்லை" என்று கண்டிருத்தது.

(ஆங்கிலத்திலிருந்து நொருத்தது)

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆதிசங்கரர் அருளிய

சிவானந்தலஹரி

ஞான T. K. பத்மனாபன் அவர்கள்

நாகரம், தமிழ்நிலிகளில் மூலமும், பத்திரஸத்துடன் எனிய தமிழில் ப்ரதிபத அர்த்தத்துடனும், ச்ருதி, ஸ்மருதி, சாஸ்த்ர ப்ரமாணங்களுடன், விரிவான தத்வார்த்த தாத்பர்யத்துடனும், இப் புத்தகத்திற்கென்றே பிரத்யேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள விரிவோத்பத்ய மூர்த்தி முதலிய விசேஷமான 6 படங்களுடனும் கூடியது. கமரர் 500 பக்கங்கள் விலை ரூ. 6-0-0 (தபால் செலவு ரூ. 1-4-0)

கிரி பிரஸ் : திருவல்லிக்கேணி : சென்னை - 5

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. ரஜுலா

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளாகு - சிங்கப்பூர்
மேற்படி கப்பல் சேற்க்கண்ட தேதி வாகடில் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து 11-8-1954 - நாகப்பட்டினத்திலிருந்து 12-8-1954
மாறுதலுக்கு உட்பட்டது

ஸ்தான் இடவாதி முழுவதும் புக-ஆலிட்டது. ஆனால் கம்பெனியின் ஏஜன்டுகளிடமிருந்து உணவுடனே அல்லது உணவு இன்றியோ பரித் வசதி இல்லாத பிரயாண டிக்கெட்டுகள் விடைக்கும்.

சேற்க்கண்ட பிரயாண மற்றும் ஆரோக்கிய பத்திரங்கள் தேவையாகும்.

1. மலையா அல்லது சிங்கப்பூரில் உள்ள குடியேற்ற அதிகாரிகளால் கைபெழுத்திடப்பட்ட அனுமதி ப்ரமிட்டுடன் கூடியதும் செல்லக் கூடியதுமான ஒரு பாஸ்போர்ட், பாஸ்போர்ட்டில் கைபெழுத்திடப்படா விட்டால், ஒரு தனி அனுமதி ப்ரமிட்டோ அல்லது குடியேற்ற அதிகாரிகளால் அளிக்கப்பட்ட ஹோட்டல் பாஸை பாஸ்போர்ட்டுடன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது மலையா அல்லது சிங்கப்பூரில் உள்ள குடியேற்ற அதிகாரிகளால் அளிக்கப்பட்ட ரீ-என்ட்ரி ப்ரமிட்.

2. எல்லா சதுரம் பரித்வசதி இல்லாத பிரயாணிகளும் வருமான வரி ஆபீஸர்கள் ஒருவரிடமிருந்து (வேனி நாட்டுப் பிரிவு) முழு வருமான வரி செலுத்தியதற்கான அல்லது வரி விலக்கு சர்ட்டிபிகேட்டை, அவர்கள் வசிக்கும் வட்டாரத்து வருமான வரி ஆபீசரிடமிருந்து "ஏ" பரம் வாங்கிக் கொண்ட ப்ரிப்பாடு பெற்று கொண்டு வரவேண்டும்.

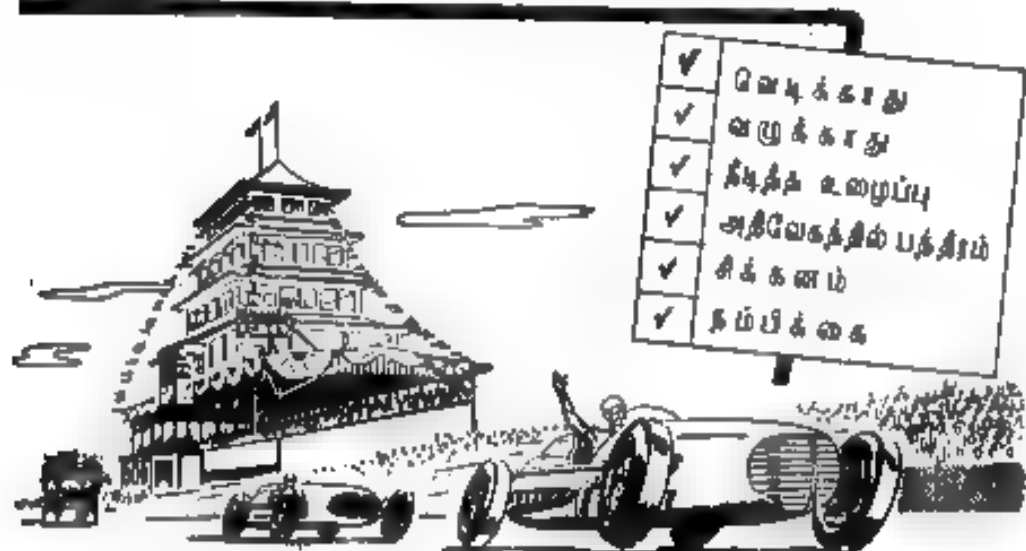
3. காலராத் தடுப்பு ஊசி போட்டுக் கொண்டதற்காகவுமான செல்லுபடி சர்ட்டிபிகேட், வருமான வரிப் பத்திரகாக ஊசி போட்டுக் கொண்டதற்காகவுமான செல்லுபடி சர்ட்டிபிகேட்.

பிளாகு, போர்ட் ஸ்டோட்டன்ஹாம், சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்கு நேரடியாக சரக்குகளின் ஏற்றுமதி ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். சிங்கப்பூரில் மாற்றி பரங்காகிற்ரு அனுப்புவதற்கான சரக்குகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பொய்க்கல் மற்றும் சாம்பர்கள் ஏற்றுமதி விவரங்களுக்குத் தயவுசெய்து ப்ரத்யேக

பிளாக்கி கோ., (மதுராஸ்) லீட். | மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்
7, அபனைக்காத் தெரு, சென்னை-5 | முதல் லைன் பிச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

டயரில் உங்களுக்கு எது வேண்டும்?

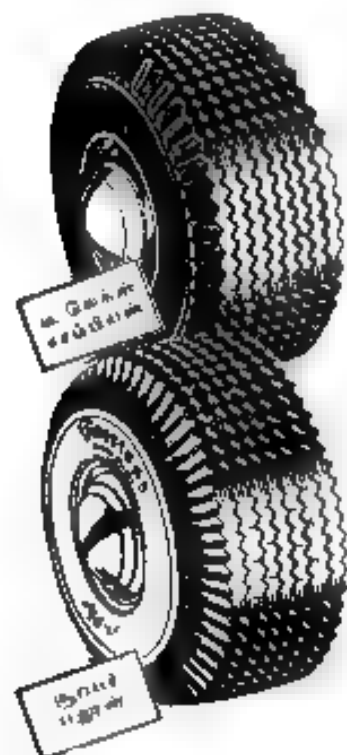

நீங்கள் இவ்வளவையும்

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

டயர்களில் காணலாம்

பயர்ஸ்டோன் ஸ்தாபனம் ஒன்றிலேயே கையாளப்படும் இந்த சூப்ர் கம்-டிப்ரீங் முறை நெருக்கடைய தென்பது லாபரேட்டரி சோதனைகளில் மட்டுமின்றி இதர கூட்டுச் சோதனைகளிலும், இந்தியா பொலீஸ் ரேஸ் முதலிய வேகப் பரிசோதனைகளிலும், நிரூபணமாகியுள்ளது. சூப்ர் கம்-டிப்ரீயிங்கு எவ்வித அநிர்ச்சியும் தாங்கக் கூடியதாகக் காட்டுவாடி 60 சதவிகிதம் அதிக லாபவுள்ளதாகிறது. குட்டிகுலேற்படும் நெருப்புகள், தூய் பிரிதல் முதலியனவும் தவிர்க்கப் படுகின்றன.

பயர்ஸ்டோன் ஒன்றுதான் சூப்ர் கம்-டிப்ரீ டயர்

12. தந்தையும் மகளும்

பீலகத்தில் ஏற்பட்ட கமதிக்கு அரண்மனைக்குப் போய்ச் சென்ற வகையில் பிரகாசு வரவில்லை. அரண்மனை அந்தப்புரத்துக்குக் கொண்டு போன பஸ்க்கிலிருந்து கமதியை மெல்ல இறக்கிக் கட்டியில் படுக்க வைத்தார்கள். பிறகு சேடியர்கள் புடை குழ மகாராணி வந்து கமதியின் பக்கத்தில் அமர்ந்து அன்போடு தலையை வருடினாள். அரண்மனை வந்து கட்டியில் ஒரு பக்கத்தில் வந்து அமர்த்தார். சேடி ஒருத்தி தூய்மையான கமலும் குளிர்ந்த தாரை அவள் முகத்தில் இலைசேகத் தெளித்தாள். சிறிது நேரத்தில் கமதி கண் விழித்து எழுந்தாள்.

மறு விதமாக "பூபதி, பூபதி! திரும்பி விட்டார்களா? எனக்கு மயக்கமோ மிகுக்கிறதே!" என்றாள்.

ரானி மெதுவாகக் கமதியின் முகத்தைக் கைகளில் தாவி, "கமதி, நீ அரண்மனைக்கு வந்து விட்டாய், அம்மா! இதோ பார்க்க, அம்மா!" என்றாள்.

கமதி எல்லோரையும் ஒரு முறை பார்த்தாள். "பூபதி எங்கே? நான் இங்கே எப்படி வந்து சேர்த்தேன்?" என்று திகைப்புடன் கேட்டாள்.

"கமதி, நீ பசியோடு இருக்கிறாய். சாப்பிடு. பிறகு எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ள

லாம்" என்று கூறி மெதுவாக அவளை எழுப்பிக் கட்டியில் கட்டிவைத்துச் செய்தாள் மகாராணி.

அரண்மனையில் ஒரு உற்சவம் குடி கொண்டிருந்தது. திரண்டு மாத காலமாகக் கப்பற் கொள்ளைக்காரர் களிடம் சிக்கிக் காணாமற் போயிருந்த ராஜகுமாரி கமதி நெய்வுச் செயலாய்க் கடற் கரையில் விடைத்தது பற்றி ராஜ குடும்பத்தினர் அனைவரும் கட்டுக்கடங்காத ஆனந்தத்தில் இருந்தனர்.

மகாராஜாவும் ராஜகுமாரி கமதியும் எகவைக் கல் ஆனத்தில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

"அப்பா, கடற்கரையோடு பரிவாரங்களுடன் வந்து கொண்டிருந்த மத்திரி என்னைப் பார்த்துப் பீலகத்தில் வைத்துக் கொண்டு வரவிட்டால், நான் இறந்து போயிருப்பேன் என்றீர்கள், இல்லையா? அப்பா, உங்களுக்குப் பூபதி என்ற விரவாணி பார்ப்பதற்குத் தெரியாது. அவர் உணவு ஏதேனும் தேடிக்கொண்டிருந்து கொடுத்து என்னை நிச்சயம் கரப்பாற்றி விடுப்பார். மத்திரி என்னை அவசரப்பட்டுப் பீலகத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்ததனால் பூபதியைப் பார்த்து முடியாமல் போய் விட்டது. ஐயோ! அவர் என்னை எங்கெல்லாம் தேடியாகிறாரோ? நான் அரண்மனைக்கு வந்து ஒரு வாரம் ஆகப் போகிறதே! இது வரையில் அவர் எங்கே சாப்பிட்டிருப்பார்! அப்பா, அந்த மகா கதரியாசனியான இளைஞர் மட்டும் நான் சிறை யிருந்த கப்பலுக்கு வந்து சேர இல்லையானால் என்னை நீங்கள் உயிரோடு பார்த்திருக்க முடியாது. அடையப்பா! கப்பல் கொள்ளைக்காரர்களின் சித்திரிட்டங்களுக்குச் சமர்த்தியமாகத் தப்பி ஆழ் கடலில் என்னைப் படலில் ஏற்றிக் கொண்டு மலை மலையாக வந்து மோதிய அலைகளுக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் தடுப்புப் போட்டாரே! அந்த முரடிகள் எங்கள் படகைப் பார்த்து ஓயாமல் கட்டினர். நான் மயக்க மடைந்தேன். விடிய விடியப் படகைச் செலுத்திக் கரை சேர்த்தார்....."

"கமதி, அந்த வீரனாத் தேடித் கொண்டு வரும்படி அரண்மனைக் காவலர்களுக்குக் கட்டினை விட்டிருக்கிறேன்."

"அப்பா....."

"கமதி, என் தயங்குகிறாய்? நீ என் ஏக புத்திரி. உன்னுடைய விருப்பம் எதுவோ அதுவே என் விருப்பமும். என்ன கேட்க வேண்டுமோ அதைக் கேள்!"

"அப்பா, என்னைப் பேரபத்திலிருந்து தப்பித்துக் கரப்பாற்றித் தீர் தெஞ்சத்

திருமணம்

திருமேயேலி டவுன் பிரதேசத்துக்குத் தலைதாங்குமாறு ஸ்ரீ க. வி. எட்டுவாராய னாயர் தம்பதிகள், தங்கள் குடியில் சே. ராஜமேயேலிக்கும், கலியாணத்திற்குப் பாகம் ஸ்ரீ சி. வி. ஆர். எம். கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் பிரதேசம் மறுபெயர், B. கோ.க்கும் சென்ற 1-5-54ல் தோப்பத்துத் தெருவில் தங்கள் இராத்திரிப் பட்டியில் கலாநிதிநின்று சென்ற சிப்கன் கம்பெனி ரெமோவர் ஸ்ரீ அனந்தராம கிருஷ்ணன் அவர்கள், பம்பாய் பிரதேசத்தின் எல். எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் மூன்று உறவினர்கள் சிவசெந்தன் என்னோடும் கிளியும் சென்ற மனமகனாக அளித்த தயக்கம் கௌரவித்ததற்கு ஸ்ரீ கோத்திரிக் கோவிலுக்கு. அன்று இரவு கலியாண சென்ற அனந்திக்குச் சென்ற கலியாண கிளியாருக்கு ஸ்ரீ அனந்திக்கு. தாமதமாக அப்பகன், ஸ்ரீ கார் குடி கௌரவராமன், ஸ்ரீ ஸ்ரீத் திரு. கலியாணத்திற்கும் தங்கள் கலியாணத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

அவ் பூவ, தரவுகளைக் கொண்டு—கணினி மூலம் !

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

**மின்சகல
விசிறிகள்**

மிகக் குறைந்த விலைகளில்
அதிகக் குதூமை.

தேவ தீர்த்தம், கரையுடைய மரங்களின் கரையில்:
காலிடம் அடையுமா என்று கேள்., (முதலாம்) அறிவுரை
த. சூ. 12, சேஷன்-1 கேள்.: 2019 (1 மார்ச்)

அடல் தனது உடலிலிருந்து கைர சேர்த்த
கிரகங்கு தன்னை கழிப்பது கொடுத்து
காலவெற்பிக்கலா, அப்பா!" என்றான்.

“சுமதி, அங்கியம் தாஜ் மரியாதைகளுடன் வரவேற்பேன். உன்னைக் காப்பாற்றிய அங்கம் உன்னோடு தேரே அன்மனைக்கு உத்திருத்தான் சோகர்மமா யிருத்திருக்கும், அத் திருக்கட்டும், சுமதி! உனக்குள் இச் சத்தகம் என்மீது உதித்தது?”

“அப்பா, அந்த வானில் பூப்பி...பாடம்
எழுது : அது குடும்பத்தைச் சேர்த்து
தரும் : அதுவா...! ஆகையினால் அந்த
வானிலே அதுவா வரவேற்க தீயகவி
தயாராக விருப்பிக்கவா என்ற சந்தேகம்
உண்டாகி விட்டது.”

“கனகி, அவன் உன்னை ஆபத்திக்குள் பிடித்துக் கொடுத்தான். மேலும் அவளை நீங்கள் என்ன செய்யும். நீங்கள் எந்தக் குழந்தைகளையும் கொல்லவில்லை. அவன் மரியாதைக்கு உரியவன். நீங்கள் குரீய மரியாதையோடு அவனை வரவேற்குங்கள்.”

கமழையும் அரங்கமும் மேற்கண்டவாறு பேசித் தோண்டி எடுத்த போது ஒரு செவ்வன் அங்கு வந்து, "மகாராஜா, உங்களுடம் ஒரு மகாராசா மறைக்க வேண்டும்.....!" என்று தயங்கினான்.

“என்ன சமாசாரம், சீக்கிரம் சொல்!”
என்றார் மகாத்மாவார்.

“நாளைத்து நாளைக்கு முன்னால் நமது அரசாங்கம் தந்தவனதில், ஒரு வாரியப் புகழ்த்தான். இளவரசியைப் பார்த்ததும் வெளி வீழ்த்தவன் மாநீர் பெயர் சொல்லி அழைத்து நெருங்கி வந்தான். அவனை அப்பொழுது கைது செய்து ஹைத்திருக்கி ரேம்” என்று சொல்கள்.

உடனே கமதி பதை பதைத்துப் போய், "அப்பா, அவர் யூபதிதான். அவர் ஒரு மூதாற் ற என்னிடம் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. 'கமதி, நீ சாஸ்திரமார்! உன்னை உன் அரண்மனையில் வந்து சூதிப்பதாகுள் மிகவும் சோம்பி, துக்கியா! காவலர்கள் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பி விடுவார்கள்' என்று. அது சரியாகி விட்டதே, அப்பா! சிறையில் அவர் சொம்படுகிறார்! என்னைக் கூட விற்பதில் காப்பாற்றிய வீரருக்கு நான் சாஸ்திரம் அப்பா!" என்று என்னிடமிருமிடையில் சொன்னார்.

“கமதி, பதமுதே. விசாரணைக்கு முன் குற்றவாளியை வைக்கும் பரதகாப்பிச் சிறையின் தான் பூபதி இருக்கிறான். அவனுக்கு இப்பொழுது ஒரு சிரமமும் இருக்கிறது. நான் இப்பொழுதே கொஞ்சம் அங்காக்குச் சென்ன் அனுப்பி விடுகிறேன். அவனுக்குச் சைவ உணவுகளைச் செய்து தருவார்கள். சாறு மரியாதை உட்கரும்!”

“அப்பா, அவர் குற்றவாளிதானா?”

“அரண்மனை நகர காலத்தில் உத்தர
வில்லாமல் பிரியேசித்தது தவறுதானோ?
அதற்குத் தகுந்த காரணம் அவள் கூறி

விட்டால் விட்டு விடுவார்கள். நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே, அம்மா!" என்று அன்போடு கூறினார் மகராஜா; பிறகு சிறையிலிருந்து உத்தரவு அனுப்பினார்.

பூபதி சிறையில் இருப்பதைக் கேட்ட கமதிக்குச் சிறிலும் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. அவன் உடல்தான் அங்கிருந்தது; அவனது உள்ளம் பூபதியைப் பார்க்கச் சிறைச் சாலைக்குச் சென்று விட்டது.

அன்று நடு நியைல் பூபதி தூக்கம் பிடிக்காமல் சிறைச் சாலையில் ஏக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தான். அன்று காலை விருந்து தனக்கு உபகாரங்கள் பளமரக நடப்பதையும், கமலா சாப்பாரும், ஸ்ரீராமன் வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருப்பதையும் நினைத்து, அவன் அதிசயம் பட்டான்.

அச்சமயம் ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. சிறையின் உட்புறமாக இருந்த சின்னக் கதவு 'கிழிச்'சென்று திறந்து கொண்டது. மறு நிமிஷம் கமதி அங்கு நோன்றினான்.

"கமதி! ராஜகுமாரி!" என்றுள் பூபதி அதிசயத் தாண்டாமல்.

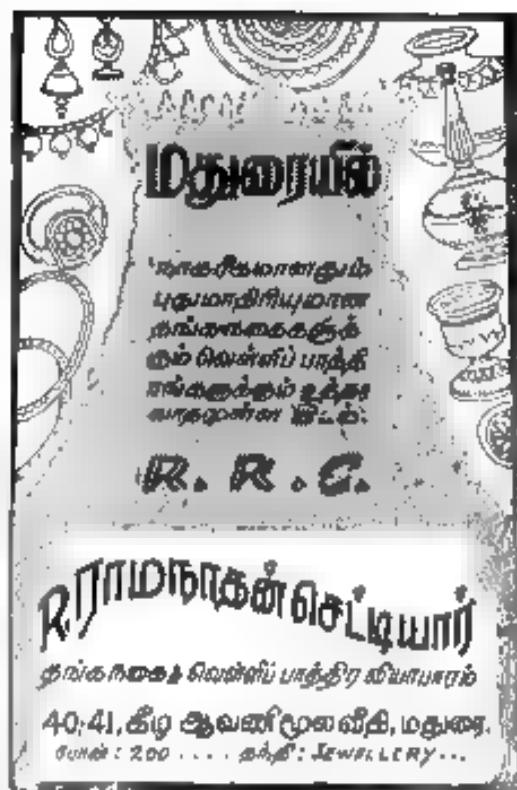
கமதி தன் உதட்டில் நீரில் வைத்து, "பேசாதீர்கள்! வெளியில் காவலர்கள் இருக்கிறார்கள்..." என்றுள்.

பூபதி மேதுவான குரலில் பேசினான்: "ராஜகுமாரி, காவலர்கள் அயர்ந்து தூங்குகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படாதீர். நான் சிறையிலிருந்தாலும் நீ எதிர்பாராவிதமாக உன் பெற்றோர்களிடம் வந்து சேர்ந்து விட்டாய். எனக்கு அது போதும், இனி எனக்கு என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் கவலைப்படாதீர். ராஜகுமாரி, கமலா மனிதப் பேரன் உன் முகத்தைக் காணாமல் தண்டனைக்குள்ளாகி, தூர நோக்கில் சிறை வைக்கப்பட்டு விடுவேனா? என்ன நேருமோ என்மறலாம் மனித வஞ்சகமேன. இனி அத்தகைய வேதனை யிடாதீர். ராஜகுமாரி!"

"...பூபதி, என்னைக் கமதி யென்றே அழையுங்கள்! நான் மன்னன் மகனானாலும் என் மனக்கு இனியவரான உங்களுக்கு...கமதிதான்! என் உயிரைக் கரப் பற்றிய உங்களுக்கு நேரும் எந்தக் கதியிலும் பங்கு எனக்கும் உண்டு. அப்பாவிடம் என்னை விவரமும் சொன்னேன். சிறையில் விசாரணை நடக்கும், அப்பொழுது உன்மையைத் தெரியவரக் எடுத்துச் சொல்கிறேன்" என்றான்.

"கமதி, அப்படியே சொல்லுவேன். என்னிடம் நீ வைத்திருக்கும் அன்பு ஒன்றே போதும். இந்த அநாதை வாரியனுக்காக ஒரு ராஜகுமாரி எதையும் செய்யச் சித்தமா யிருக்கிறாள்! ஆகா! இது எப்பிரப்பட்ட பாக்கியம்" என்று கூறிப் பூபதி மேனி புளிகுழம்பிப் புரவசமானான்.

கமதியும் தன்னை மறந்த ஆனந்த நிலையில் இருந்தான்.

மதுரை

நாகரிகமானதும்
புதுமாதிரியுமான
தங்கக்கலையைத்
தும் வெள்ளிப் பாத்தி
நங்கலுக்கும் உத்தர
வாதமுள்ள இடம்:

R. R. C.

ராமநாதன் செட்டியார்

தங்கக்கலை வெள்ளிப் பாத்தி வியாபாரம்

40-41, கீழ் ஆவணி மூலவீதி, மதுரை.

Phone: 200... தந்தி: JEWELLERY...

**உறுதியான
சுத்தமான
பற்களுக்கு**

Cryan

இந்தியாவின்
புகழ்பெற்ற
தேயுடிக்
பிளாஸ்டிக்
உறைபிறும்
கிடைக்கிறது

பல காலம் நீடித்து வரும்

இக்கமையம் திடீரென்று சிறைக்காரியைப் பெரிய தீவரத்தின் மூலமாகத் தெரிந்தது. மறு தீவிரம் 'கடாய்' என்று ஓரை வுடன் சிறைக் கதவுகள் திறந்து கொண்டன. சிறையதிகாரி காவலர்கள் கிளருடன் உள்நே வந்தார். பூபதியும் கமதியும் அவர்களைப் பார்த்ததும் திகைத்தனர்.

சிறையதிகாரி, கமதியைப் பார்த்து, "சாஜுகுமாரி, சிறைக்காரிக்குள் இந்த அகாசத்தில் உங்களுக்கு துரையா அரசரின் உத்தரவு இருக்கிறதா?" என்று.

கமதி பதிக் பேசாமல் விழுந்தான். உடனே மொனிட்டிங் கொண்டு, "ஐயா, என்னிடம் அம்மாதிரி உத்தரவு எதுவும் இல்லை. நான் சட்டப்படி குற்றவாளி.

சாஜுகுமாரியாகிய என்னைக்கெது செய்யும் அதிகாரம் உமக்கு வாய்க்கப் பட்டிருந்தால் செய்து கொள்ளலாம்..." என்று.

"சாஜுகுமாரி, உங்களைக் கைது செய்கிறேன். இதோ அரசரின் விசேஷ உத்தரவு!" என்று கமதிச் சிறையதிகாரி கைறவிலிருந்து ஒரு கடிதத்தைக் காட்டினார். கமதி அதைப்பார்த்துத் திகைத்தான்.

உடனே, சிறையதிகாரியும் காவலர்களும் அங்கிருந்து வெளியேறினர். சிறைக் கதவுகள் மீண்டும் 'கடாய்' என்ற ஓரை வுடன் சாத்தப்பட்டன. பாயக்கா மெளலம் திரவியது. பூபதியும் கமதியும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். அவர்கள் முகங்கள் மசுத்தன. (தொடரும்)

இந்தியாவின் முதல் குபர் கான்ஸ்டபேல்கள்

ஏர் இந்தியா இன்டர் ராஷனல் சந்தாபணம் "எம்ப்ரெஸ் தாஜ்ஜாஹ்" என்று பெயர் கொண்ட ஓர் புதிய குபர் கான்ஸ்டபேல்கள்

விமான தளத்திலிருந்து உலகம் பிரயாணத்திற்கு வர வாய்ப்பு விருக்கிறது. இந்த விமானம் இந்தியாவிற்கு முதல்தமம் புதியது. நற் போது இந்த விமானம் ஆய்விட்டால் கையில் வேலைகள் முத்திரைடயும் தறுவாயில் இருக்கிறது. ஏர் இந்தியா இன்டர் ராஷனல் சந்தாபணத்தில் குடிமகன்களும் விமானம் எம்ப்ரெஸ் தாஜ்ஜாஹ் இக்கூடாவது வருகிறது. இந்த விமானத்தில் தாராளமாக இட வசதியும் பிரயாணக் கிளப்பு ஏற்பட வண்ணம் வேண்டியவை கொண்டுவரப்படும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விமானம் மணிக்கு 375 மைல்

வேகத்தில் செல்கிறது. இந்த விமானத்தின் முக்கிய அம்சமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது அதில் விமானம் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் உலகமே பொழுது

போக்கு அமைதி. மேலும் கீழ் தாஜ் பிரயாணத்தின் பொழுது பிரயாணிகளின் உணவு முதலிய வசதிகளை முக்கியமாகக் கவனப்படுத்துவது விசேஷ முறையாக ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருப்பதுடன் 135 பேர்களுக்கு முழுச் சாப்பாடு போட வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும் மத்தும் இதர சாமான்கள் யாவும் கொண்டு செல்ல இடம் இருக்கிறது. இத்தகைய விமான வசதிகளுடன் கூடிய "எம்ப்ரெஸ் தாஜ்ஜாஹ்" என்ற குபர் கான்ஸ்டபேல்கள் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்யும்போது ஒருவர் இந்திர விமானத்தின் பிரயாணம் செல்வது போலவே தோன்றும்.

கலைவாணிக்கு ஒரு புது ஆபரணம்

எந்தெந்த

நிமித்த ஆண்டுக்கு முன்னர் வேறுபுத்
துர் நிர்வாகம் கவனத்தோடு இருந்தவர் பர்
வந்தது வருத்தமாக நினைக்கிறது! 1905-ம்
ஆண்டில் பர் செவ்வி இராஜ்யத்தில் கவர்னர்
பதவியை வகித்தவர் என்ற பரிசீலனைச் சட்டமொன்று
செல்ல முடியுமா? ஏன்? இத்தொடரில் இராஜ்யப்
பரிசீலனையொட்டி கவர்னர்—தொழக்கையொட்டி
இருந்தவர்—எனவாய் பெயர்க்கையால் மட்டுமே
நினைப்பதற்கு. சர்க்கார் காரியங்களில் கவர்னர்
பெயர்துக் கிடக்கும் பணியை தந்தையோடொன்றி
தான் ஆண்டுவந்த பெயர்தான் இருக்கின்றது.
இந்தும் எத்தனை எத்தனையோ பெரிய பதவிகளை
வகித்தவர்களும் மிகப் பெரிய தலைவர்களும்
இங்குள்ள இருந்ததான் இருக்கின்றனர். அவர்க
ளுடைய பெயர்களை நினைவு வைத்துக்கொள்வோர்
மிகச் சிலர். ஆனால் மாபுரத்தில் அப்படி ஆண்டு
க்கு முன்னர் நிர்வாக முறைப் உத்தியோகம்
பார்த்த ஒருவருடைய பெயரை இன்று தமிழ்
காட்டில் மிகப் பவர் அறிந்திருக்கின்றார். அவ
ருடைய பெயரை அங்கு ஆர்தக்கவர்களை
மக்கள் ஓரப்பட்டுத்திக் கொள்ள வேண்டிய
அவையையும் கேட்டுகிறது. அத்தப் பர்க்கியை
செய்தவர் ஸ்ரீ வேதநாயகம் பிண்டி என்பவர்.
மாபுரம் நிர்வாக முறைப் உத்தியோகம் பார்த்த
தந்தைய அவருடைய பெயர் இன்று மிகக்க
விரிவர். சென்ற நாடு வருஷங்களில் தமிழ் காட்
டில் நிர்வாக முறைப் உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள்
ஆர்தக் கவர்னர்களை இருந்திருப்பார்கள். அவர்
கையப் பற்றி பெயர்தான் இன்று கவர்னர்பெயர் பார்!
ஸ்ரீ வேதநாயகம் பிண்டி சில அருமைமான கீர்த்
தவர்களின் காத்தியங்களை இப்பற்றினார். அவர்
நினைவு ஒரு காலத்து கிருஷ்ண பிரபலமாயினார். இங்
காலத்திலும் கீர்த்தி வகித்தவர்களின் சிலர் அவர்
கையப் பாடுகின்றனர். ஆகவே இவையே ஸ்ரீ வேத
நாயகம் பிண்டியின் பெயர் இன்றைக்கும் பிரப
லமாக இருக்கிறது. எந்தே மிதவார் கிடுகிடுகிடு
அகிதக் கிருஷ்ணமில் ஒன்றின் பல்வகியை எடுத்த
வுடன், “ஆக! இது வேதநாயகம் பிண்டியின்
கீர்த்தவன் அகிலமே!”
என்று எந்தே ருக்கினார்
என்றுள்ள அருடிகுறியை.

ஒரு சில சீர்தந்தையர்கள்
நியத்திய சாஸ்திரம் கீர்த்தா
யென அமர்த்தனை விழுமி
நீர்க்கண், ஒருவர் பாவஞ்ஞெய்த
நியத்தி விழுக்கலாம். அந்ந
திக் குரே ஒரு சீர்தந்தை
செந்தே அம் சத்தி து ம்
சாஸ்திர அம்சத்திலும் சீவ
கத்தி துணதா அமைந்
தார் அமைத்திலும் பிற்
காலத்திலும் விதவாண்
கைப் பாட்டிட்டு வந்தார்.
அந்த சாஸ்திரம் கீர்த்தா
சிலஞ்செய் அடி விழுநீருள் !

அம்மையுடையது. இவ்வாறு
நாஜித், திவ்யதீபம், சிவாமாசாசன்
திரிசை ஆகியோர் 'முடிபூத்து
திரை' என்று பொற்றப்படு
வதில் வீரப்பகீர்த்தி அகிலமரசர்

மீளாட்டு 'வாடகையேக்காரர்' எனில் மேற்கூறிய
வாக்கம் ஒழிந்திருக்கிறது. இவர்கள் பிரம்மா,
விஷ்ணு, சூர்திரை என்ன சொல்லத்தக்க ஒழி
ந்திருக்கின்றார்கள். இத்திரை, சத்திரை, சூரியன்,
வருணன், வாயு, இந்திரன் போன்றவர்கள் பங்கும்
தொடர்த்து வரத்தானே வேண்டும்! அம்
மாதிரி நேருக்குட்பட்ட பல 'வாடகையேக்காரர்'கள்
தோன்றிச் சத்திரை-சாஸ்திரம் வாங்கி உடர் ஒளி
வீசிச் சென்று வருகிறார்கள். சிலர் பத்துப்
பதிகத்து சேத்தன்களினாலும், இவர்களும் சிலர்
பிரண்டோ குல சத்திரைகள் சேத்தன்களினா
லும் அமரத்துவம் பெற்று விளங்குகிறார்கள்.

சாஸ்திரியும் இவற்ற மூல வகுப்போ தேவாரமும் இவ்வாறு அமரத்தலம் பெறும் ஆசனமே அந்தப் பண்டியில் சமூகவாழ்வின. சக்தி தேவ தந்தருத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்றும் ஆதலம் அவசரமுடைய இத்தகர்த்து போரணிய் பெருநிச் சாஸ்திரியும்கூடப் பரிணமிக்கின்றன.

அந்தச் சாஸ்திரங்கள் ஐயாகத்தி உண்மையா !
கேட்குது சீர்த்து கீழ் : அமரத்துவம் பெறக்
கூடியவர என்று உறுதி எனில் காரியமன்று.

ஆதலால் ஒரு வாகனமேதான் இக்கன்களில் அமையும், தகுதியுள்ள இடத்தில் அவருடைய சான்றிதழ்கள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் என் று சொல்லலாம்.

சாஜித்யம் செய்ய முன் வருகிறவருக்கு ஐதன்மையாகக் கத்தேக் கலியம் ஆர்வம் இருக்க வேண்டும்; சந்தே சாந்திரத்தின் துட்பங்களை அவர் கெடு கற்று அதிசயத்துக்க வேண்டும்; அவரது தராமதமும் பாடத் தெரிவித்துக் வேண்டும்; கல்த சந்தே தாரிதரகமும் இருக்க வேண்டும்; கல்தியதிர பெற்ற 'சொல்லித்' செவ்யதர இருக்க வேண்டும்; இவ்வாறுக்கும் மேலாக, உத்பலுசுந்தி உடைபலுசுதமும் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு சந்தை விதவாறுக்குள் சந்தைச் சீர்தரத்
எல்லாவு மனோதர்ம வேடம் இருக்க வேண்டு

மேன்மையான சொல்வழியாகவே, அனைத்து காட்டிலும் அதிகமாகச் சான்றிதழ் கட்டாதவிடம் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் சொற்களுக்குகூட சான்றிதழ் உடனடி மையமாகச் செயல்படக் கூடிய ஆதாரமும் இருக்க வேண்டும்.

இம்மாதிரி தகுதியாகவும் உடையதாக ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தகுதி இப்போதிலும் எழும் ஆர்வம் உள்ளத்தில் பொருக்க வேண்டும்.

"கனடாநாடு" என்ற புனை பெயர் காவல்துறை போலீஸிடம் இருந்து தப்பி ஓடியதாகத் தெரிகிறது. கனடாநாடு அரசாங்கம் இவரை கைது செய்து விசாரணை நடத்தும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது.

Suppose **Salmon**

நிம் அச்சிட் டுருக்கும் கங்காக்கிள் ஐய வன
எப்படி யிருக்கும்? சாஸ்திரத்தின் அடக்கமுள்ள
ரகசியம், சங்கதிகள்-காமங்களின் நெய்ப்பு ஆகிய
வற்றை எவ்வாறு அறிந்த அனுபவிக்க முடியும்?
சாஸ்திரத்தின் தந்தையின் பாகு கடத்த
ஐந்தாம் அவதாரம் சந்தேச நெய்யை வங்கு
அறிவாராம்.

இத்தகு ஒரு வாய்ப்பைப் பேராசிரியர் ஆர். சேக்
வாசன் அவர்களிடையே வகைகள் ஏற்படுத்திக்
கொடுத்தார்கள்.

அடைபாது கனா நெத்திரத்தில் சந்தேச கனா
சிதி ஸ்ரீ குமரி கப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களின்
தயைமையில் "கனாதாஸ்கர் சந்தேசக் கிருதிகள்"
என்றும் தாசிக் வெளிவிட்டு விழா நடத்தது.
சந்தேச கனா சிதி ஸ்ரீ வாலு-தேவசாஸிரியர்,
ஸ்ரீ பாயாசம் வெங்கட்ரத்தம், ஸ்ரீ குகமணி தேவி ஆமெ
வர்கள் பெரி விழாமைல் நெய்ப்பித்தார்கள். இங்
கனவுக்கும் பிறகு, பேராசிரியர் காமாசி ஸ்ரீமதி
கமலா கிருஷ்ணாஸ்ரீ தி கனா தாஸி சீத்தன்கள்
கிவந்தாறுப் பக்க வாதியங்களுடன் கச்சேரி
சீதிரிப்பாடிக்கொட்டினார். ஸ்ரீமதி கமலா கிருஷ்ண
ாஸ்ரீ தி தமது இளையவாள் குமாரி ராக பாவம்
ததும்பும்படி சீத்தன்களிடம் கொடுத்தும்
பாடியபோது, சீத்தன்களின் நெய்ப்பு பரிபூரண
மாக வெளிவந்தது.

மகாக்கனாசிற வாதியோக்காரர்கள் பழமை
யாக வழங்கிப் பண்டிட ரகங்களில் சீத்த
ன்கள் இப்பற்றியதொரு கிவபுதிய ரகங்களைத்

தங்களோடு கிருஷ்டி செய்து பிரசாரப்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள். பட்டணம் கப்பிரமணிய ஐயர்
அவர்கள் "கனா குதாமை" என்றும் புது
ரகத்தை அளித்தார். காவலிசைமணிமுத்தையா
பாவாசர் சந்தேசக் கிவகோப் பன தொண்டுகள்
செய்திரை டங்காமல் 'கவளி' என்றும் புது
ரகத்தில் சீத்தன்கள் செய்து புத்தெ பெற்றார்.

பேராசிரியர் ஆர். சேக்வாசன் அவர்களும் 'பிர
மோதின்' என்றும் புது ரகத்தைக் கிருஷ்டித்தது.
'தொழிவே' என்ற தொடங்கும் சீத்தன்களின்
குழைக்க அத்தகு வடிவம் அளித்திருக்கிறார்.
இந்த அபூர்வப் புது ரக சீத்தன்களையும் ஸ்ரீமதி
கமலா கிருஷ்ணாஸ்ரீ தி திறம்படப் பாடிச் சைப
ரிக் கூடி யிருந்த விதவாசன்கள்—சாஸ்திரத்தின்
கங்கமியைப் பெற்றார்.

கனா தாஸ்கர் கிருதிகள் கருங்கனத்தில் பிரபல
சந்தேச விதவாசன்களையும் பாடப்பெற்று மேலும்
மேலும் பிரசாரமாகிப் பசுது அடைபும் என்ற
வழிப் பார்த்தோம்.

ஸ்ரீமதி கமலா கிருஷ்ணாஸ்ரீ தி கவலு சென்ற
தம் அருமைத் தாயாரின் ஓரப்பார்த்தமாக இந்த
அருமைவாள் சாஸ்திரத்தையின்பு புத்தக வடிவிக்
வெளிவிட்டுச் சந்தேசக் கிவகோத் நெத்தெ சேவை
புரித்திருக்கிறார்.

கனா தாஸ்கர் சந்தேசக் கிருதிகள். இப்பற்றியவர்:
பேராசிரியர் ஆர். சேக்வாசன்: மோட்டிசுமிட்டி-
மேலம் 3, செங்காச்சேரி ரோட், மயிலாப்பூர்,
சென்னை; கிடை: ரூ. 3-0-0.

மறையாத புகழ்

"செய்தாசிக் பெயர் கிதவாதன்" என்பது தமிழ் குதமொழி. இதன் உள்
கமைய ஐயநாசன்களுக்கு முன் பார்வி வர்த்தகப் பிரமுகர் ஒருவர் கங்கு உணர்ந்திருந்தார்.
அதாவே தமது புதல்வர்களுக்குப் பின்புறமுது சென்கி விட்டுப் போனார்.

"கங்குமைய குருப்ப கனாதாஸ்கர் உங்களை வளர்க்க முடியவில்லை என்றும், இருப்
பகதவாவது நோற்றி வாரும்கள். என் செய்துள்ள காரியங்கள் இன்னும் அபிரிந்தி
செய்ய இலாசியில்லை என்க, இருப்பகதவாவது கார்பாற்றி வாரும்கள்" என்று கூறினார்.

அப்படிக்கூறிவன் பார்! எவ்வுத் தொழிற் மன்னர்
என்றும், கொடை வங்கக் என்றும் பெயரும் புத்தெ
பெற்ற ஜேஷ்டிஜி கனாவாசுரி டாட்டாசார்.

ஜேஷ்டிஜி டாட்டா, அக் கார்வியேயே வந்த
கனி முதறநிற் குதாமைத் திரையாக உணர்ந்தார். வந்த
கிண்கிகள் குமாரதாக்கன உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்
சாலைகளை இருக்கெந்தமே தவிர அறிவையும் ஆராய்ச்சிப்
புணையும் வளர்க்கும் கிவக் கருங்கனாக இங்கிலேய என்
பாதக் கண்டார். எனவே ஆண்டு நேரமும் புத்திரசாஸி
இங்கிலாண்டில் பார்த்த இங்கிலாந்துக்குக் கனிப் பரீட்சிது
வரத் தம்சொக்தெ சேவிக் அனுப்பியவந்தார். அது தக்க
பணிக் அளித்ததைக் கண்டு கிண்கிசார். இங்கிலேய ஆதரவு
பெற்றதெ சென்றவர்கள் பெரிய கிருகாசிகளையும், கு. கி.
சை. உத்தியோகசந்தாசன்களையும் நிரம்பி வந்தார்கள்.

இதன்பு பார்த்தவுடன், மேல்கொட்டுக்குப் பணத்தைக்
செய்யுத்த அனுப்புவதை விட கம் கொட்டியே ஒரு
பெரிய அறிவுக் கூடம், ஆராய்ச்சி சிவியல் ஏற்படுத்தவது
சைன் நெத்தது என்ற கங்கைக் கொண்டு குமாராசார்.

ஆனால் அத்தகுக் குதாமைத் திரையாகச் சேர்த்து விட்டார். ஆயினும் கங்குமைய
புதல்வர்கள் தங்கள் அருமைத் தந்தையின் விடுப்பத்தை சிதறியவற்றி கவந்தனர். பங்குசிக்
'இங்கிலேய இங்கிலேய டிபுட் ஆப்காசன்கள்' என்ற ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை சிவியல் டிபுட்டர்கள்.

பாரத காட்டுக்கு அருக் தொன்று புரிந்த ஜேஷ்டிஜிசார் புது கூடம் மறத்தது
இக்கதைக்கு ஐயநாசன்கள்க் கிண்கிதா. ஆயினும் அவர் புத்தெ என்நென்றும் சிவத்த சிதரும்!

சொப்பன வாழ்வு

- நாம பரியா -

நீர்நாயகன் வீட்டுக்கு வரும்பொழுதே அவன் பாயம் ஒரு கிணரிக் இடையால் தந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. வழக்கம்போல் குழியாக இல்லை. வரத் தாமதம் செய்து தட்டும்போதே தானாகத் திறந்து கொண்டது. "மேறமனே சாத்தியத்திற்குக்கிழைப் போனே இருக்கிறது!" என்று தனக்குத் சொல்லியபிறகு உடனே துழைந்தான் காரணமாக.

மூன்று பக்கம் அவன் கண்ணால் சாத்தியத்தை தேடினான். ஒருவரும் இவ்வாறாகப் போன புகழ் அறியப் பக்கம் ஒரளவு பாயம் போனது.

புகழ் உட்கிடைத்த பிறகு மீண்டும் மீட்டு எடுத்தது தொடங்கியது. காலத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வந்தென்று பரிசுபடுத்தும் வகையில் எடுத்ததிலே பரிசுசென்று கொண்டிருந்த இடத்திலே குத்து விளக்கு எரித்து கொண்டிருந்ததும், அதன் எழிலை பதமயப்போல் காணிக் குழிக்கொண்டு மகிழ்ச்சி உட்கிடைக்க வந்தான் சாத்தியம் என்று சொல்லுகின்ற தும் கண் கொள்ளாது விட்டபடியிருந்தது.

மற்ற சமயமாயிருந்தால் காரணமாகும் தந்திர மறித்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். சாத்தியம் வந்திருக்கிறது மனதிலே. இப்பொழுது அவனுக்கு எதைப் பார்த்தாலும் கொண்டிருந்தே பாயம் எரிபட்டது. "இதில் ஒன்றும் குறைவாக இல்லை!" என்று மூன்றுபுறத்திலிருந்து எப்போதெல்லாம் மூன்று பக்கம் போய் காண்கிறதில் உட்கிடைக்கொண்டு தான் வந்ததை அறிவிக்கும் போருட்டு மெதுவாகக் கிணத்தாக.

புகழ் உட்கிடைக்கும்படி சாத்தியத்துக்கு சாத்தியமாக மூன்றுபக்கம் வீட்டுக்குள் அவன் இருக்கிறதில் வந்தான்.

'என்ன! அந்தளவு வந்த வீட்டுக்குள்! தரை வீட்டுக்குப் போய் போடுதான் என்று

வீடு! போனதிலே! கண்ணால் வர வரப்பாரும் என்று சொல்லிவீடு என்று கண் பாட்டுக்குத் தை மென்மீக்குமைய பார்த்தே, கண்ணால் புகழ்மென்று புகழ்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கண்ணால் வந்தே தெரிவிக்கிறேன்!" என்று மூன்று பக்கம் கொண்டிருந்ததான்.

காரணமாகப் பதினே போனதில், சாத்தியம் சரிபடுத்தான் அவனைப் பார்த்து. "என்னவோ போனே மாட்டென்கொடுத்திவீடு! தரை வீட்டுக்கு கண்ணால் போனதிலே! கண்ணால் வந்தது அவன் பார்த்து காண்கிறதில். ஒரு கண் போனது!" என்று.

"தரை வீட்டுக்குப் போய் வீட்டுத்தான் வருகிறேன். கண்ணால் தரைமேல் கண்ணால் குத்துகிறேன். கண் வந்த வீட்டுக்கு. சரி, இங்கே சாத்தியம் கண் உட்கிடைக்கிறதில்!" என்று சந்திக் காரணமே வேட்டான்.

"காள் இங்குக்கு இங்கே புபன் ஒன்றும் பண்ணவில்லை. தம்பி விட்டுக்குப் போயிருக்கிறான். புபன் சாப்பிடாமலா வகுமீசன் என்று இருந்து விட்டேன். நான் எனக்காக ஒன்றும் செய்து கொள்ளவில்லை. இப்போ ஒரு வேடையில் உய்யுக்கு வரவது செய்து தருகிறேன்!" என்று கொல்லிவிட்டுச் சாரதா சமையலறைப் பக்கம் சென்றாள்.

"வேண்டாம் வேண்டாம்! எனக்காக ஒன்றும் வேண்டாம். ஏன்? காள் இங்குவிட்டால் உனக்கு சாரதாவது செய்வார்களே! சாப்பாட்டால் உடலா தளித்திரும்! இதெல்லாம் பிறவீதியிலேயே வறிய தளித்திரப் புத்தி எங்கே போகும்! அங்கே துரை விட்டால் வேலைக்காரி உட ஒன்றாக விற்பதுக்குச் சாப்பிடுகிறாள். அது வளராவின் பெரு தன்மை. எல்லாம் அவரவர்கள் கொடுத்தவைத் தது போலத் தானே அமைபும்!" என்று வேடு வேடு வார்த்தைகளைச் சரமாரியாகப் பேசிக்கொண்டு விட்டு விட்டுச் சரமாரியாகப் போய்விட்டாள்.

வழக்கத்துக்கு விரோதமான கணவனின் இக்க நிமிர் போபத்தைக் கண்டு சாரதா அப்படியே அயர்ந்து போய் விட்டாள்.

திருமாயன் சாரதா தன் மனக் கவலைகளை வெளியாய் ஒரு மாதிரியாக மறப்பதற்கு முயல் வேண்டிக் கடற்கரைக்குச் சென்று மணலில் வீசு தாக்கியாக உட்கொடுத்து கொண்டு ஏதோ கிணவுகளில் முழங்கினாள்.

சாரதாவுக்கு, துரை தம்பிதான். சொற்ப வகுமாயுள்ள குழம்பியானாலும் சந்தோஷமாகக் குழம்பி உடத்தில் கொண்டிருந்தான் காரதாவுடனான தாய். சரமாரி அம்மாள் தகப்ப வில்லாத குறை தெரியாதபடி இரு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து வந்தாள். தன்னைப்போலவே சமையலறை குழம்பித்திருந்து சாரதாவை முத்த பிள்ளைக்குக் கவிழானம் செய்து வைத்தாள். தனக்குப் பிறகு உண்மையான வாரிசு அவன் குழம்பித்துக்குவந்து விட்டிருப்பதேயொரு பரிசாகத் தயவுதான் துரை யையும் சாரதாவிடம் ஒப்படைத்து விட்டு. "சாரதா! துரை சாரதாவுக்கு மட்டும் தம்பி இல்லை. உனக்கும் அவன் தம்பி என்ற எண்ணத் துடையேயே பார்க்கும்போது. உன் அப்பாவுக்குச் செவ்வா பென்ற கம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. உன் கவிர தில் ஒரு குழந்தை பிறந்து பார்க்கக்கூடியே என்ற குறையைத் தவிர எனக்கு ஒரு குறையும் இல்லை!" என்று தன் அரிதில் காவதத்தில் சொல்லிவிட்டுக் கண்ணில் மூடிவிட்டாள்.

சாரதாவும் துரையைத் தன் தம்பியை விடப் பரிமடலுக்கு அறிமுகமேயோடு கொடுத்து வளர்த்தாள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை வேறு ஆனந்தமாகச் சென்றது. சாரதா செட்டும் கீழமாகக் குடித்தனம் செய்து இல்லவென்ற வார்த்தையோ இல்லாமல் துரையைப் படிக்க வைப்பதில் ஆர்வம் காட்டினாள். துரை 19, 20, பான் செய்தாதி விட்டது. காரதாவின் தன் மனைவி எல்லா விதத்திலும் தன் தாய் மாதிரியே கொண்டுவர வாழ்க்கையை நடத்துவதில் அளாவி ஆனந்தம் அடைந்தாள். துரையும் "மல்லி! மல்லி!" என்று சாரதா விடம் தேவதா விசுவாசம் வைத்திருந்தான். சாரதாவைக் கோக்காமல் ஒரு காரியம் செய்ய மாட்டாள். துரைக்கு அனேக இடங்களிலிருந்து பெண் வர ஆரம்பித்தது.

"மல்லியின் இஷ்டப்படி தான் வரச் செய்து கொள்வோம். எனக்கு என்று ஒரு தனி அபிப்பிராயம் ஒரு போதும் கிடையாது. மல்லியின் அபிப்

பிராயம் தான் என்றுமேயும்!" என்று ஒரே வார்த்தையாகக் கொல்லி விட்டாள் துரை.

மயிலாப்புர் வக்கீல் ராஜகோபாலன் தன் பெண் ஜாதகத்தை காரதாவுடனிடம் கொடுத்து விட்டு, "என் மாப்பிள்ளையை மெயில் வக்கீலுக்குப் படிக்க வைக்கவோ, எவ்வளவு சீர் செய்து கேட்டாலும் செய்வோர் தயார்!" என்று கொண்டு, எல்லாரும் பெண் பார்க்கப் போனார்கள். பெண் விட்டார் பெரியபண்டையார்களாக இருந்தார்கள், பெண் வளராவை எல்லாருக்கும் பிடித்துவிட்டது. ஆனால் விட்டிருந்த வந்ததும் துரை சாரதாவிடம் தலியாக, "ஏன் மல்லி! அவர்கள் ரொம்ப செவ்வார்களுடைய இருக்கிறார்கள்! உனக்குச் சரியாக அவன் இருப்பான் என்று எனக்குச் சரி

மல்வெறுப்பு படர ஆரம்பித்தது. சாரதா ஒரு டைட்டிய மனைவி என்று போற்றின தெய்வம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அவனுடைய மனத்தை விட்டு மறந்திடுவது.

ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் துரை வீட்டுக்குப் போய் விட்டு வரும்போழுதும் சாரதாவனின் மனம் சலனமடைந்தது. சாரதாவைப் போல் நகித்திரத்தை அடையாமல் லாஜ்வரையைப் போலச் செல்வவசந்தின் பெண்ணாகக் கவிபாணம் செய்து கொண்டிருந்தால் தனக்குச் செல்வவசின் இவ்வளவு சிறு சிவியில் இருந்திருக்காது என்று அவள் மனம் எண்ணத் தவறவில்லை.

பிஸித என்னவெனில் முழுகிடுக்த சாரதாவனுக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை. எட்டரைவரையில் வர வர மூர்தி எட்டமாட்டம் குகதல ஆரம்பித்ததும் தான் திடுக்கிட்டு எழுந்து விட்டுக்குக் கால் போனபடி எட்டை ஆரம்பித்தான். "வீட்டுக்கு எதற்காகப் போகவேண்டும்! போன உடனே மேயை வந்து விழ்த்து கொஞ்சம்படி குழந்தைகளும் விடைபாது. ஒரு கிதத்திலும் செனகரியம் இல்லாத ஜன்மமாய் போய் விட்டுடோம்!" என்று மனதக்குத் சொல்லிக் கொண்டே விட்டு போய்க் கொண்டான்.

சாரதாவனுடைய இந்த மன நிலையை அறிவச் சாரதாவுக்கு அதிக லாஸ் தெனவலாக இல்லை. துரை தன் மாமனார் வீட்டுக்குப் போனதிலிருந்து சாரதாவனின் மனத்தில் இருந்த உந்தரகளும் மகிழ்ச்சியும் போய்க் கொண்டும் சிதறியும் அதிக மாணத்தை சாரதா உணராமல் இருந்தாள்.

பணம் போதவில்லை. வீட்டில் மனைவரட ஒரு குழந்தை விடைபாது. அந்தக் குறை சாரதாவனுக்கு மட்டும்தான்! சாரதாவுக்கு விடைபாதா! லாஜவசின் காரண இருவர் உதவியின்றியும் ஒரு குறை இருந்த கொண்டு அவர்கள் உதவத்தை உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

கணவனின் அன்பு வெள்ளத்திலே, அவனுடைய அரவணியிலே நினைத்துக் கொண்டு இருந்த சாரதாவுக்கு அவனுடைய திடீர் மாறுதல் அவளால் சமிக் குடியாகியது. துரைக் கணவனின் வெறுப்புக்கு அளவிட அவனுடைய கொடூர மொழிகளைப் போலுக்க குடியாமல் உடலும் உணரலும் ஒருக்கே உடைந்த போலும் சிவியில் இருந்த சாரதா உவமில் பணம்தான் பிரதானம் என்று என்ன என்ன ருக்கினாள்.

தம்பதிகள் மனம் விட்டுப் பெரி மாந்தி அனாதை ஆடி விட்டது. கணவன் கார்பாணவசியில் இருந்தவரும் மனமில் கிணிடது என்று மனம் சந்தோஷத்தினால் தன்னால் களம் போய், வந்ததும் எந்த விஷயத்தில் தப்பு கண்டுபிடிப்பாரோ எப்படி எரிந்த விஷயம் சாரதா என்ற திசில் சாரதாவைக் கொட்டிலாகப் பிடித்துக் கொண்டது. சமோதரவசின் எந்தாவந்திக் வளர்ந்த துறையும் அடிக்கடி வருவதில்லை சமோதரவசின் இருவர் மனம் இப்படி மாறப் போய் விட்டதே என்று சாரதாவின் மனம் புழுங்கியது.

போகித்த போகித்த அவன் ஒரு குடியுக்கு வந்தான். 'வா வா நம் கணவருக்கு கணமக் கண்டால் கொஞ்சு மேலும் பிடிக்கலாம். துரைமேல் அவனுடைய மாமனார் வீட்டோசுக் கம் என்று திருக்கினான். சாரதாவனக்கும் துரைக்காகவுமாக சிவ இதுவரை ஒருதரம் பறத்த வீட்டுக்குக் கூடப் போகாமல் கணவனுக்கு வரும் சிறிப சம்பளத்தில் சிவன் வாழ்க்கை எடுத்தேனும், இப்பாது வேண்டாதவனாகி விட்ட

உங்கள் இருதயத்தை

அசட்டை செய்யாதிர்கள்

★

★ விட்டு விட்டு நாடி துடித்தல்

★ மயக்க உணர்ச்சி

★ மார்பில் ஏற்படும் அழுத்தம்

உணர்ச்சியால் உடல் சோர்வு

★ குறைந்த கவாசம்

★ கணியந்தரமுகம்

★ இடது கையில் கவி

★ கால்கள் வீக்கம், பதைபதைப்பு மற்றும் பல்வினத்தால் திடீரென உடல் கியர்த்து குளிர்ச்சியடைவது.

இவைகள் இருதய உபாதையின் சிச்சமான் சின்னங்கள்

★

வைரம், சிவப்பு, முத்து

போகதந்தர உபரித்த தெனிக் கோக்கே போகல்

நவரத்ன கல்பம்

எப்பிட்டு திட குரோதிரத்தரம் பெறக்கல்

வைரத் பண்டிட்

துர்க்காதத்த சர்மா

வைத்திய வானியநி

அவர்களால்

கண்டு பிடிக்கப் பட்டது.

★

இவைசப் பிரகாரங்களுக்கு எழுதவும்:

THE MANAGER:

NAVRATNA KALPA PHARMACY

JULLUNDUR CITY (India)

Grams: 'NAVRATNA' Phone: 401

போது இக்கே இருக்கவேண்டு நினைப் பொழுது விடிந்த பொழுது போதுமாயும் கவனமில் வெறுப்புக்கு ஆகாமிச் சண்ட புலக்கினை என் வரவு வந்ததாப் பொறுத்துக் கொண்டு போக முடியும்? போனால் இரண்டொரு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் போயிருக்கலாம். வடக்கும் சந்த மனத் திருப்பி ஏற்படும். அங்கும் சில காலம் ஏன் தொக் தரவு இவ்வாறும் கிம்மதிபாக இருக்கலாம்."

அந்திரவு காலம் வந்ததும் அவர்களைவிட்டுக் கொண்டு மறு நாள் தன் பிறந்ததற்குக் கிளம்பி விடுவது என்று ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டார்கள் சரதர்.

மணி ஐந்தரை ஆகிறது. "சரதா, சரதா!" என்று அவரவர்க்கு உபயோகம் கொண்டு வந்தவர் சரதாவரை. அவன் குரலில் அமைதிடாத அன்பு நோய்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

அவன் மனத்தை அந்தனை வரைய அழுத்திக் கொள் கருத்தையும் அவற்று விட்டது போல் நோன்றியது. அவன் குரலில் நோய்த்த உதார கதையக் காணப்போது.

"சரதா, சரதா!" என்று விடு முழுமையும் பரபரப்புடன் கேட்கும். எவ்வம் வரையக்கினை. விடுமுழுமையும் வந்திச் சந்திப் பார்த்ததால், கடைசி வராக் கொங்கத் தாழ்வாரத்தில் வந்திருந்த குழப்பிக்கொண்டு தன்மையக் கவனித் (143) வந்து போய்விடு போல் உட்கார்க்கிருந்ததால்.

"சரதா! உனக்குள்ளே உடையு!" என்ற இப்படி வந்திச் செருக்கெழுப் "சொக்கிளா!" என்றால் பரபரப்பும் கவையும் நோன்றி குரலில்.

சரதாவுக்கு சரதாவரைகள் குரலையும் அவன் பரபரப்பையும் கண்டு ஓரே ஆர்சியமாக இருக்கிறது. இத்தனை வரையக் கிடு கிடுகிளங்கிருந்த அவன் குரல் குதவெந்துடன் காணப்பட்டது.

சரதா பர பரப்புடன் எழுந்த வரப் கொப் பளித்தது கொண்டு அவளை கொக்கி வந்ததால்.

சொக்கிளையும் பவந்திச் சந்திரமும் அவருடைய வரவன் தடுமாறாது.

சரதாவரைகள் விட்டென்று சரதாவரைத் தாக்குப் பிடித்தவாறு அவளை மென் உள்புற அகழத்துச் சென்ற உட்கா தவத்து விட்டு, "சரதா! உனக்குள்ளே உடையு!" கொக்கிளா. வர வரைய! இத்தனை வரைய உள்புறக் கவனிக்காமல் இருந்து விட்டேன்!" என்று சந்திரா கெபந்தா கெபந்த மிகவாறம் குழறினார்.

சரதா பிரமை பிடித்தமாதிரி ஆர்சியத்தடன் சரதாவரைகளைப் கவந்த கிழ வரவரையக் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால். அவருக்குத் தன் வரவுக் கடிப்பது கவனம் கவனித் கடிப்பது போல் இருந்தது. பைக்கெட் தெரிபு கிள்கி. மெகை தந்திச் சேமித்துக் கொண்டு, "என் உடையு சரதா! கொக்கி மாட்டாவா! என்செய்து கொப்பமா! வர இத்தனை வரைய உள்புறம் ஒரு மாதிரி பாக உட்கு கொண்ட தெகலாய் தப்பித்ததால், கவனவந்ததாய் கிவாயாகக் கொக்கிளா! உனக்குள்ளே செருக்கெழு! பட்டகாரக் கடிப்பிட்டுக் கொண்டு வட்டொமா!" என்று எழுந்ததால்.

சரதா உட்கு அவளைத் தடுத்த "எனக்கு உடையு ஒன்று மிகவி. ஐப்பது வரவரக் கவனம் செய்து. சந்திரமே விருக்கிறது. இப்போது எந்திரு இது!" என்று கொக்கி விட்டு கிள்கி கிள்கி அழ ஆரம்பித்த விட்டால்.

சரதாவரைகள் உட்கு அயிர்தம் பரப்பது போன்ற உனக்கி நோன்றியது. "அழாதே! சரதா! இவ்வாறு கெக்கெழு மொகார்த்தை என்ருக் கொக்கிவிட்டு அழாதே!" என்று பவ வரவு அவளைத் தெறித்தால்.

சரதா கிள்கியவரையே, "கிள்கிள்கி" என்று இக்கப் பத்து கருத்திற் கவனமோ ஆக்கி வரத்திகை உட்கிவிடும். கிழமைய இக்கப் வரவுகவக் கெடு வரே போதுமைய் பட்டது. தவர எக்கித் தவரவுக் கெடு மெகை செறித்து வந்ததால். எக்கித் கெக்காமல் ஒரு வரவம் கெப்புவே, எக்கித் பார்த்ததாய் ஒரு வரவர அவன் இருக்க மாட்டான். அப்படிய் பட்ட சரதாவுக்கே இருவரையும் எக்கிட கிருத்த பிடித்த பவந்திராவிச் கெக்கெழு எக் கிள்கி கெடு கெறுப் கவைய ஆரம்பித்திள்கி. சந்திரா கெக்கிச் சிவாக குரல் கொடுத்திப் பை ஒன்றை மாதத்துக்கு மெகாவெறு. தவரவும் இக்கு வரவரை அடியாரு சந்திரி விட்டதால். இக் வர வரவுக்கே இக்க உவகத்திச் உட்கி வரவுகெண்டும்! இக்கிச் சேமித்திற் இது கெறு என்னத்துக்கு!" என்று கொக்கித் கவறினார். அவன் மாத்நிற் கவந்திருந்ததால் அப்படியே கொக்கி விட்டான்.

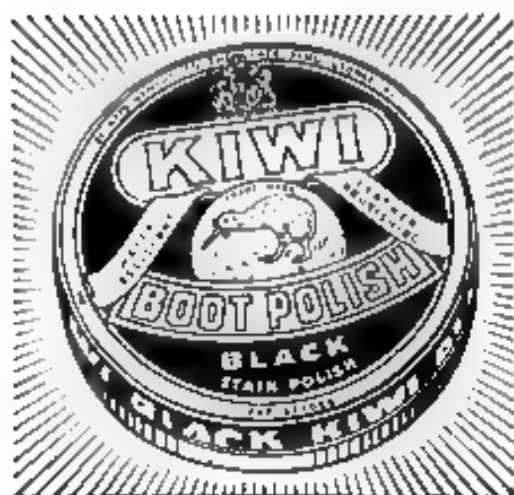
சரதாவின் மனத்திற் பரவ் சந்திரகுறையிடும் என்று என்னத்துடன் சந்திர நோய் வரவரை வரவகவிருந்ததால்.

சந்திர நோய் பொறுத்து அவளை அப்படன் தடையவரையே "சரதா! எக்கிள்கி பவந்தித் கிது! என் மனம் பைத்தித்தது வரவந்தவந்ததால். தவரத்துக் கவியாவம் கிடு மயிவரப்பூர் போக வுடனோயே அக்கு வரவ் கவையம் கெய்வரைக் கெடு என் மனம் சவனம் கடைக்கிறது. வரம் மட்டும் இப்படி தரித்திர கிள்கிள்கி இருக்கிடுகிள்கி என்று என் மனம் கெறுமயிடுகென். விட்டுக்கு வந்துவிட்டாய் கிள்கியாடரு குழந்தை இக்கியே என்று எக்கெழு என்ரு உள்புற இருக்கிறது. இக்கி எக்கிள்கி உனக்கும் இருக்கிசரதா என்ற என்

"எவ்வாறு குறையக் கவனிக்கிறதம். குற்றம் கொக்கிவிட்டேன்!"
 "பித் தவ்ருவ் கவனப்பததாய் குற்றம். எக்கெழு குறியாக இருக்கிறது என்று அரை குரலாய்க் கொடுத்தவிட்டு இவரு குரலில் கெய்கிடகடக் கெய்கிட்டு விட்டுப் போகிருக்கே. தவ்ருவ்ருகிறது வர?"

நல்லாடை அணிந்த ஆண்கள் அனைவரும்

பளபளப்பான
பாதரகைகளை
அணிகிறார்கள்
கீவீ
பூட் பாலிஷ்

உங்கள் குழந்தை
சதா சிடுசிடுப்பாகவும்,
பிடிவாதத்துடனும் இருந்து

அடிவலி பெருந்தும் இருந்
தால், அதற்குக் காரணம்
எரல் குறைக்கட்டி வியாதிகளை
இருக்கலாம்; இது 3 வயதுக்
குடபட்ட குழந்தைகளுக்கு
ஏற்படுவது சகஜம்.

ஜம்மியின்

லிவர்க்யூர்

எரல், குறைக்கட்டி வியாதிகளை
குணப்படுத்தும் வராமலும் தடுக்கும்
இப்பொழுது மாத்திரைகளாக
கிடைக்கும்

ஜம்மி வெங்கட்டரமணய்யா & சான்ஸ்
"ஜம்மி பிஷ்புயஸ்", எம்லாப்பூர், மதராஸ் 4.
பிராஞ்சுகள், பெரியகடைத் தெரு, தெப்பகுளம்,
திருச்சிராப்பள்ளி; பெரிய தெரு, கும்பகோணம்;
மற்றும் இதர இடங்கள்.

வந்ததற்குப் பின் ஐரோப்பாவில் சிலவும் அரசியல் பொருளாதார நிலைமையை அறிந்து சென்றவும், அவர்கள் எப்படிச் சேதமடையப் பெற்றுள்ளன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் பார்க்கிறோம். அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம்.டி. சாஜாவும், சித்ரபதி எம். சாஜோபாய ஸ்வாமிக்காரும் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று அங்கிருந்து இரண்டு மாத காலம் ஐரோப்பாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் மேம்பய் போகிறார்கள். மே 19-ல் வந்து சென்ற விமான நிலையத்தில் வர்ப்பாளரும், பிரமுகர்களும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி மிக்க குட்டி வழி அனுப்பி வைப்பதை மேலே படத்தில் காணலாம்.

எனம் எனக்கு உட்கட்டவில்லை. இந்தநகை சாஜாக்காரர் என் மனம் சலிப்படைந்தது.

"ஆனால் துரையை இன்றுதான் தனியாகச் சேதித்தேன். அவன் உங்களுக்கு மேலாக என்விடம் தெரிவிட்டான். அவன் உங்களை இந்தநகை சாஜா ஒரு கதகதிரும் இல்லாமல் அடிமை வாழ்வு வாழ்க்கை கொண்டிருக்கிறதாக்கக் கூறினான். மாப் பிள்ளை விட்டுட்டு இருக்கே ஆயித்திரதரம் அவனுக்குத் தந்த மதிப்பும் குறைந்த போல் வேலைக் காண்போருக்குக்கூட இவன்விடம் மனிதராத இவ்வாயம் அடைவா பாவம்தான் போலோங்கி சிறந்ததாம். காண்கோ கணதாவுட்கு இந்த வரிது விடப் போவதற்குச் சொல்லி 'என்னை மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்' என்று கேட்டான். கதகதிரும் இல்லாமல் ஒரு ரூபாய்க்குக்கூட வங்க மரமனு தயவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பது அகலுக்குத் தெரிவிக்கிறான் என்று சொன்னான். அகலுமடைய இந்த மேல்புள்ளை வாழ்க்கை கையக் கண்டு வங்க பொருளையும் பட்டினி சே, அது வேறும் சேரப்பன வாழ்வு என்று உங்களை எங்குத் தெரிந்தது. உங்களைப் பார்த்து விடுவாழ்வு என்று என்னவினிகைத்ததற்குப் மாணிக்க மாயை உங்களுக்கும் இந்தநகை காண்பைப் பதக் கணித்தேன்! என்னை மூட்டினதனம்!" என்று மனமனமென்று சொல்லிவிட்டதான் சாஜாக்காரன்.

சாஜாவுக்கு இதை வெல்லாம் கேட்டே ஆர் சேய்மடை இருந்தது. சற்று மூன்றாம் நேரத்தில் போக வேண்டுமென்ற பின்னரம் ஆயிராக மனதாது போய்விட்டது.

"அங்கிருக்கும்! துரக்கு அங்கே பிடிக்க விக்கிறோ! இங்கே வரச் சொன்னார்களா! என் கதகதிரும் அவன் வரப் போகிறான்! காண்பையும் அகலுடன் வகுக்கிறான்!" என்று பல வேண்டிக்க அவன்விடம் கேட்டான் சாஜா.

"காண்கோ இருக்கு வரிது விடுவதற்குச் சொன்னான். அதுவும் உங்களைப் போலவே கணதா வரப் பம்மென்பதான பங்கு துரையைக் கேட்டேன். அதற்கு அவன் பங்கு சொன்னான் தெரிவுமா சாஜா! 'கணதா வர' இருக்கும் கதக இடத் திறும் பிழைப்போலத் தொடரத் தயாராக இருக்கிறான் அன்று! மன்னிவிடும் ஒரு கருணைப் பரித்தி பெற்ற கணதாவுக்கு மன்னிவிடும் குணம் சிறிதள வாவது வந்ததற்குதான் என்னை ஒரு மதிப் பிளவாய் வந்ததும் அவருடைய பெற்றிருக்கிற அகலுக்குப் பிடிக்கவில்லை. வரன் ஒரு கணதாவை இருக்காதுக்கூட அங்கே அவன் இருக்கிற தயாராக இருக்கிறான்!" என்று சொன்னான். சாஜா சோதா போதாத காலத்திலும் வங்க இந்தநகை காண்பை அறிவினான விட்டான். என் உன் திறந்த விட்டது. துர இத்தநகை வரன் வந்ததற்குத் சிறப்பாவாதுப் போவதை அறிந்தான் எத்தனை சேதோஷப் படுவான்!" என்று கூறி விவந்தான் அவன் முகத்தையே சொக்கி னான் சாஜாக்காரன்.

சாஜாவிடம் முகத்தின் செம்மை பட்டிந்தது. காண்பதற்கு தலைமையக் கணித்ததக் கொண்டான்.

"எனக்குத் தாப்பி ஒன்றும் கைடயாதா!" என்று சாஜாக்காரன். "இந்தா சொல்லு வரிது விட்டேன்!" என்று உங்களைப் போலக் கொண்கி கொண்கே கணதாக்கூட கொண்கி வினாத்தான்.

அந்தலுக்குத் தாமதா போலக் காண்பிக்காத அவன் முகத்தையப் பார்த்து சாஜாக்காரன் மனம் சலிப்படைந்தது.

அந்தச் சிறிய அகலிவாக்கைய குணப்படுத்தி மீண்டும் அகலுப் கணதாவும் சிலயப் போவதை முன்கூட்டியே அறிவிப்பது போன்று எங்கோ தூரத்தில் கோவில் மணி ஒழி, ஒழி என்று ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

எல்லாம் கோடிட்டவை?

ஆம்...எமது கோடிட்ட
துணிகளால் நாங்கள்
பெருமீத மடைகிறோம்.
சகல சகங்களுக்கும்
உங்கள் வாடிக்கைக்
கடையில் காணுங்கள்.

காலிகோ ஷர்ட்டிங்

தயாரிப்பவர்கள் :

காலிகோ மில்ஸ், அறம்தாபாத்.

சென்னை

1799-ம் வருடம்.

தமிழ் நாட்டின் தனிப் பெரும் வருடம்.

அப்பொழுது மாநில வானம் மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு வானத்துடன் காட்சி பளித்தது.

எங்கும் ஒரே பிணக்கோடு; பிணக் குவியல்! மாண்டு துடித்தன மனித உடல்கள்! சென்னை மன்னரிலே வெள்ளமாய் ஓடியது! எல்லாம் வெள்ளமாய் வருகையால் மரித்த விடு!.

ஓன்! நாடோடியனாக வந்த ஆங்கிலேயர் நாடாளுப் கூரிமை பெற்றதாக என்னைப் பாஞ்சாலன் குறிச்சி மன்னன் வீரபாண்டியன் கட்ட பொம்மனைக் கப்பம் செலுத்தும்படி கட்டின விட்டான். கப்பம் கட்ட மறுத்தான் வீரபாண்டியன்! மூண்டது போர்! மாண்டனர் வீரர்கள்! எங்கும் பிணக் குவியல் எழும்பியது!

அந்தப் பிணக் குவியல் விதை தாண்டிக் கொண்டு வேகமாக ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தான் ஒரு ஆங்கிலேய மகனா! வயது பத்தொன்பது இருக்கலாம். வசட்ட சாட்டமான மஞ்சள் நிறமான உடல். அதிலே சேய்மை படர்ந்திருந்தது! காய்ச்சி ஆற்றின் சிவந்த யண்டல் மண்ணைப்போன்ற கோதுகன்; உருண்டு நிரண்ட கரங்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் பெயர் லேடி ரொலினா. தன் காதலனுள் சார்லஸ்வைத் தேடித்தான் அந்தப் பிணக் குவியல் களைத் தாண்டி வீர பாண்டியனின் கோட்டையை நோக்கி விசைத்து கொண்டிருந்தான். ஊற்றும் உத்தராவின் லி உள்ளே துழைய ஓடியபாத வீர பாண்டியன் கோட்டையின் ஒரு கவிதை துழைய முடியுமா!

ஆனால் ரொலினா உள்ளே துழைத்து விட்டாள்! ஆம்; இரகசியப் பாதையைக் கண்டு பிடித்து விட்டாள்! இல்லறவியுள் சிலவகை நவநாகரிகச் செல்வ முடியுமா! ஒற்றணுள் சார்லஸ் நிக்காயம் சிவவகை நாகரிகத் தான் சென்றிருப்பான் என்பது அவளுக்கு கங்குலத் தெரியும்.

தற்செயலாக சிலவகை நாகரிகம் வந்து நின்றான் வீர பாண்டியன்.

வலின் சகோதரன் கிணங்கத் தரை. சிலவகையில் நிகழ்தல் சிலவி யிருந்தது. மாநில வேளியின் கடைசி நேரம் அல்லவா? இருள் மயமாகத் திகழ்ந்தது. பலகணி இருந்த இடங்களில் மட்டும் சற்று வெளிச்சம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

நிறித நேரம் அங்கு நின்ற கற்று மூற்றும் பார்க்கத் தன்மைத் துரை நிமிரெனத் துணுக்குற்றான்! கண்ணை அகல விரித்து கங்குலத் திறந்து பார்த்தான்! மூச்சையும் அடக்கி அந்த சிலவகையில் இருந்து துணிப் பார்த்தான். நிகைத்து நின்றான்! சட்டென்று அவன் கரம் உடைவானப் பற்றியது!

காரணம்! ஆம்; சிலவகையில் நின்ற கங்குலிருந்தது ஒற்றணுள் ஒரு ஆங்கிலேயனே! ரொலினா அவ்ளமிக் காதலன் சார்லஸே! பலகணியின் வெளிச்சத்திலே அந்தப்பரம்பரையின் சிந்த நோண்

காடோடி

குடும்பம் முழுவதற்குமே

உள்ளத பானம்!

சிறுவர், நடுத்தர பிராயத்தினர், முதியோர்—குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் உணவு அருந்தும்போது அங்ஙனம் இடையில் ஒவ்வுடன் பருகி நன்மை அடைகிறார்கள். குசி மிகுந்த இந்த பானத்திற், அங்ஙுட உணவில் இருக்கும் ஜீவசத்து குறைபாடுகளை நிவர்த்திசெய்ய புஷ்டியுடைய சத்துக்கள் இருக்கின்றன! அது நோயாளிகளுக்கும், சிவ்னாற் பிறுவுரிகளுக்கும் கவயமாக ஜீரணமாகக்கூடியது. ஒவ்வுடனில் பழுத்த பார்லி மாஸ்ட், ஆடை திரம்பிய சுத்தமான பசும்பால், நெந்த கொக்கோ இவற்றையான பாஸ்பேடைகளும், பி கி டி விடமின்களும்

இருக்கின்றன. உடனே ஒவ்வுடன் வழங்க ஆரம்பியுங்கள். ஆனால் அது “ஒவ்வுடன்” தானா என்று நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள். வேறெந்த உணவு பானமும் ஒவ்வுடன் ஆகாது!

சிறியோருக்காக :
கிளாமஸ் டிபிரெஷங்கோ. (ஆஸ்திரேலியா) லீட்.

ஒ வ ல் டி ன்

உலகில் மிகவும் விரும்பப்படும் உணவுபானம்

OV. 294

நீங்கள் இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தீர்களா?

ஆம், அதன் இரக
சியம் இதுதான்...

பற்களைத் தவறாமல் சுத்தம்
செய்து வருவதால் அவை

நெடு நாளைக்கு ஆரோக்கியமாக

இருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிற விருவேரம்.

பிரதி தினமும், இருவேரையும் மக்ளீன்ஸ் பெராக்

ஸைட் பற்பகை உபயோகிப்பதால், அதிக வெண்மை

யான பற்களும், உறுதியான எலும்பும் தழுவிய

மூல்கள் கவராமல் நிச்சயமாக உண்டாகின்றன.

இவ்வித்தியாரத்தை நீங்கள் கவனமாக. மக்ளீன்

ஸைட்ஸ் ஒரு பராதீயகமான பெருள் பற்களின்

மேல் படித்துள்ள மங்கலான பூக்கை மரத்தி

பற்களின் மேல் இயற்கையாக ஒளிரும் வெண்

மைகை வெளிக்கொண்டிடுகிறது.

"... இவ் வந்த
சுரிய கருவியை
பூர்வமாகப் பயன்படுத்தி
தாமதமின்றி
மிகுந்த துணிவுடன்
பின்பற்றித் தீர்
புகட்டுவோம்."

கண்டிவே சிதறும் சூறியவாழியைப் போன்று நின்று கொண்டிருந்தான் சார்லஸ்!

"உன் உயிரைக் காப்பாற்றிய கருணை வள்ளலை நீ பிடித்துத்தான் கொடுக்கப் போகிறாயா?" என்றுபோது ரொலிவின தென்னடை துக்கத்தால் அடைத்துக் கொண்டது. உணர்ச்சிப் பெருக்கால் அவன் வதனம் உதிரமெனச் சிவந்தது! கண்களில் நீர் மல்கிற்று!

நானத்தால் சூறிய சார்லஸின் கயணங்களில் அவமானம் எதிரொலித்தது!

"சார்லஸ்! ஏன் பேரமல் சிந்தியும்? உன் காதலி வேண்டுமென்று.....உனக்கு மன்னிப்பு அளித்த அந்த மனித குல மாணிக்கத்தைத் தலைவன் பாண்டமேலிடம் பிடித்துக் கொடுக்காதே!" என்ற ரொலிவினின் குரல் விம்மலுக்கிடையே உரக்க ஒலித்தது. அவன் கூறிய சொற்கள் கூரிய அம்புகளைப் போன்று அவன் இதயத்தைத் தாக்கி விட்டுத்தின!

இவையும் அவனுல் பேரமல் இருக்க முடிய வில்லை. அவன் பேச ஆரம்பித்த கணமே கண்களில் நீர் திரையிட்டது! குரல் தழுதழுத்துத் தடுமாறியது!

"ரொலிஹ்!...என் அன்பே!...என்னை மன்னித்துவிடு!...ரொலிஹ்!...மனித உன்னம் அற்ற மிருகம் நான்!...ஆம்! மிருகம்தான்!...பதவி மோகம் என் அறிவை அகற்றி விட்டது! பட்டமோகம் என் அறிவை மட்டப்படுத்தி விட்டது!...ரொலிஹ் என்னை மன்னித்துவிடு!"

"தனபதி பாண்டமேலின் பார்வையிலே—அவன் அளித்த பட்டத்திலே பருத்தநிலைப் பற் கொடுத்து 'உயிரைக் கொடுத்தாகிலும் வீர பாண்டியனைப் பிடித்துத் தருகிறேன்!' என்று பத்திரத்திலே கைபெழுத்து...இவ்வாறு...துரோகம்.....ஆம், துரோகம் செய்து விட்டேன்!"

அவன் குரல் தழு தழுத்தது. கண்களில் நீர் வழியாத தலைகுனிந்து நின்று கொண்டிருந்தான்!

ஒருவன் விடும் கன்னிர் தானே அவன் தன் சூறியத்தை உணர்ந்ததின் எடுத்துக் காட்டு! இந் சூறியத்தை உணர்ந்து என்ன பயன்! வயதானவன் திரும்பவும் வாய்ப்பத்தைப் பெற முடியுமா? பத்திரத்தில்தான் கைபெழுத்துச் செய்து விட்டானே! கடமை அவனைப் பிடித்துத் தன்னுழைத்தே!

ரொலிஹின் வதனத்தில் வறண்ட புன்னகை மின்னிவது. "சார்லஸ்! மன்னிப்பு!...உன் மன்னிப்பது! காது! நான் மன்னித்து என்ன பயன்?" என்றான்.

சிறிது நேரம் நிசப்தம் நிலிவது!

மறுபடியும் ரொலிஹின் வதனத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது. ஆனாலும் அது வெற்றிப் புன்னகை!

"சார்லஸ்!...ஒரு யோசனை.....ஆம், இந்த இடத்தை விட்டு நாம் கங்கராலையில் சென்று விட்டால் என்ன?" என்ற ரொலிஹின் குரல் ஆரவம் ஒலித்தது.

ரொலிஹின் திட்டம் சார்லஸைத் திடுக்கிடச் செய்தது! பழக்கக் கால்ச்சிய இருப்புக் கமிசனாத் தன் உடல் மீது மாயப்பது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது!

"ரொலிஹ்! முடியுமாது!...முடியுமாது!..." என்று மெள்ளத் தலையை அசைத்த அவன் குரலில் தீவன் இக்க.

"பாண்டமேல் எங்கு சென்றாலும் விடமா? நான்!...கடமையிலின்று விலகுவது வீரனுக்குச்

சிறிதும் அழகல்ல!" என்று சொன்ன அவனுக்கு அதற்குமேல் பேச ஏா எழவில்லை.

ஆம்! கடமையிலின்று விலகுவது வீரனுக்கு அழகல்ல! உண்மைதான்! ஆனால் கனற் மறப்பது வீரவின் முதற் கடமையோ! அதுதான் அழகோ! மனச் சாட்சியின் சாட்டை அது!

"சார்லஸ்! உன் கடைசி முடிவு என்ன? மன்னிப்பு அளித்த உன் உயிரைக் காத்த அந்தத் தமிழகப் பிடித்துக் கொடுக்கும் பணிதானா?" என்ற ரொலிஹின் குரலில் கோபம், ஆத்திரம் யாவும் தொவித்தன!

கத்திலியாக நின்ற சார்லஸின் ரொலிகளில், "மன்னிப்பு!...மன்னிப்பு! நன்றி! நன்றி!..." என்ற சொற்கள் பயங்கரமாக ஒலிக்க ஆரம்பித்தன. அவனுல் நிற்கவ முடியவில்லை. இந்நாய்த் தைப்பிடித்த யாரோ கசக்குவது போன்றிருந்தது.

திடீரென்று நேரமை பிடித்தவன் போல் அவ் விடத்தை விட்டு அவன் ஓட ஆரம்பித்தான்! ஓடிக்கொண்டே பிடுங்கான். ரொலிஹும் சைரத்தின் வழியாக வரன் மூட்டை நோக்கியவாறு உணர்ச்சியற்று நின்று கொண்டிருந்தான்.

3

விஞ்சகம் எழுத்தது துரோகம் துண்டியது! சூழ்ச்சி துண்டியது புரிந்தது; விதி விளையாடியது! சந்தர்ப்பம் சதி செய்தது. ஆங்கிலேயர்—சூழ்ச்சியைப் பட்டாளங்கள் வீரபாண்டியனைச் சூழ்ந்து கொண்டன!

தனிமையாக நின்ற வீரபாண்டியனை நோக்கிச் சென்றனர் ஆங்கிலேய சிப்பாய்கள். கரத்திலே வானுறியில் செப்பம் வகையறியாமல் திகைத்து நின்றனர் வீரத் தமிழன். சந்தர்ப்பத்தில் சதி எவ்வளவு பொல்லாதது...!

அதேகணம் ஒரு ஆங்கிலேய வீரனும் திகைத்து நின்றான்! ஆம்! சார்லஸ்!...தான் தனிமையாக நின்ற போது தஞ்சை அளித்தது. மன்னிப்பும் அளித்த வீரனுக்கு விலங்கிட வேண்டிய நிலை அவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது! தனபதி பாண்டமேல் விலங்குச் சங்கிலியைச் சார்லஸிடம் தான் கொடுத்திருந்தான்.

சார்லஸ் கடுங்கும் கரங்களுடன் அந்த வீர மனிதவின் கரங்களில் விலங்கிட்டான்! அவன் நன்றி எங்கே!

ஆம்! பாண்டமேலின் கட்டளைமேல். அவன் அளித்த பதவியே. பட்டமென்றும் செத்தியே புதைந்து விட்டது!

தன் கரங்களுக்கு விலங்கிட வந்த சார்லஸின் மூகத்தைப் பார்த்த வீர பாண்டியனின் வதனம் கருகிற்று! கண்கள் இரத்தமெனச் சிவந்தன! விவ்விட்டு முடித்த சார்லஸ் வீரபாண்டியனின் வதனத்தை நோக்கினான். அப்பொழுது அவன் கண்ணின் ஆயிரக்கணக்கான வீர பாண்டியனின் வதனங்கள் நோன்றின. உடனே அவைகள் வட்டமாகக் சுற்றத் தொடங்கின. வெகு வேகமாகக் சுற்றிக் கொண்டே இருந்தன! அந்தக் கழற்சிக்கிடையே ரொலிஹின் மூகம் நோன்றிப் பயங்கரமாகச் சிரித்தது!

சூழ்ச்சியுக்கு ரொலிஹின் மெல்லிய தனி உடல் பஞ்சவையில் கஞ்சவத்தடன் படுத்திருந்தது. அப்பொழுது அங்கே பழைந்த சார்லஸின் உடல் வெட்டத்தால் தனித்து காணப்பட்டது.

அவனைப் பார்த்த ரொலிஹ் சட்டென்று எழுந்து பேசவானான்!

"வீர பாண்டியனின் விலங்குச் சாவி உன்விடம் இருப்பதாக அறிந்தேன். சிறைக்குடத்துக் சாவி

யில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது!" என்று அவர் கூறியபோது சார்லஸைத் தூக்கி வாரிப் போட்டு விட்டது! ஆம்; அது உண்மையே.

"சார்லஸ்! கூர்ந்த மறப்பது மனிதனால் மான் புகை இருக்கும்! அந்தச் சாவினைப் சவியாகப் பயன்படுத்தி அந்தத் தமிழனுக்கு விடுதலை கொடுத்த உன் கீர்தியைத் தெரிவித்துக்கொள். உயிரைவிட கூர்ந்த மெய்யானது. உயிரை விட்டா இறும் உன் கூர்ந்த உண்மை யாகட்டும்! கூர்ந்த தெரிவிக்காத வகையில் உன் காதல் என்வரை இருந்தது தான்?" என்று ஆத்திரத்துடன் உணர்ச்சி வாய்பட்டுக் கூறிமுடிந்ததோவோது நன் அதற்குத் சென்று கதவுகளைப் படைசென்று முடிக்க கொண்டான்.

கூர்ந்த தெரிவிக்க விருப்பம் சார்லஸ் வீர பாண்டியன் விருதிக்க விருப்பினான்! தோவோது விட வந்த விருப்பம் அவன் இதயம் சுற்றி முற்றியும் இடமளித்தது!

முதுகைப் பாராமேனின் பங்கைப் பார்க்க, அவன் அளித்திருந்த பட்டம், பதவி--இவை யாகவும் சார்லஸ் கண்ணால் தோன்றி முன்பு தோன்றிய எண்ணத்தைச் சிந்தித்தான்.

4

1799-ம் வருஷம், அக்டோபர் மாதம் 16-ம் தேதி, தமிழ்த் தாய் தவித்தாள்; கண்ணீர் வடித்தாள். கோழை உண்ணத்துடன் அய்ய; ஒரு உண்மை வீரனும் பிழிப்புப் போயிருமே கூர்ந்த வீரனாகிவிட்டான்.

மும்பை வெள்ளையனின் கீழ்ப்பற்ற வீரனாக முடிந்தது. பெருமையும் எழுந்த மனம் பேரறிவு துக்கம் ஆக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. வீரபாண்டியனுக்கு! ஆங்கிலேயர் பட்டாளத்தின் தளபதி பரனாமேன் தமிழ்த் தாய்க்குக் கைத பணி.

சுதந்திர மாக அணிபு வேண்டிய வீரனின் கழுத் துக்குச் சுருக்குக் கயிறு! அதை நீதாவேற்றும் பணி சார்லஸுக்கு! இவரும் பரனாமேனின் இருப்பணி. மன்சிப்பு அளித்து உயிரைக் காப்பாற்றிய உத்தமனின் உயிரைப் போக்கும் பணி சார்லஸுடையது. அவன் இதயம் அந்த இரு இடமளித்தது!

அதற்குக் கயிறு தொங்கிய புனித மரத்தடியிலே சிறந்து கொண்டிருந்தான் சார்லஸ். அவன் உடல் எடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. உண்மை மனச்சாட்சி என்னும் நீலக் கெட்டுக் கொண்டிருந்தது!

வீரநெய்-சுதந்திர வீரன்-தமிழ் காட்டின் நிலை வீரபாண்டியன் கட்டபொய்யன் தூக்கு மோகையால் நோக்கி வீரனாகிச் சென்றான், வறண்ட பாசனவாட்டன்! தூக்கு மோகையான காதலனின் கை அருகே சிறந்து கொண்டிருந்த சார்லஸைக் கட்டபொய்யன் போல நோக்கினான்.

சார்லஸின் மயிர்க் கால்கள் குத்திட்டு சிறந்து! அவன் சந்தேக விவகாரம்.

காதலனின் மீது ஏறி சிறந்து அந்த வீரக் கைகளில்!

அங்கிருந்த எல்லோரையும் நோக்கினான். எண்ண மெகவன் மோதின்!

"அடிமைப் படலம் தமிழன் ஆகி சரித்திரத் திறும் கிடைக்காது!...இன்று பரங்கியன் முன் படித்து சிறந்து...காலத்தின் கோலம்!" பரங்கி லர் பட்டாளத்துக்குப் பங்கு தருகின்ற சிறந்த தமிழ்விடப் பார்த்துக் கூறியவையே இவை!

கவங்கிட்டு சிறத்தப்பட்டிருந்த தமிழ் கைமத் துறையை நோக்கினான். வீரபாண்டியன் வதனத் தில் என்னுமிவராத புன்னகை தவழ்ந்தது!

"மடமை மடியட்டுமே! உடமை ஒங்கட்டும்! கோழைகள் விழுட்டும்! வீரன்கள் வாழட்டும்!" என்னவென்றான் அந்தப் புன்னகை அறிவித் திருக்க வேண்டும்.

அடுத்த கணம்!—தூக்குக் கவிற்றை கழுத் திலே மாட்டும்படி ஒரு கட்டளை பிறந்தது சார்லஸுக்கு! அருகே வந்த சார்லஸைத் தன் காதலனால் தட்டி விட்டான் வீரபாண்டியன்! ஓர் கணம் அவன் உற்றுப் பார்த்தான். அப் போழுது இதைத்தான் அவன் எண்ணியிருக்க வேண்டும்.

"மன்சிப்பு வேண்டி சிறக்கும் மனிதனை மாய்க்க மாட்டான் தமிழன்! கருணை காட்டுவான்!"

"மன்சிப்பு!—இதுதான் அங்குடம் இருக்கும் தனிப் பண்பு! கூர்ந்த!—இது அவன் உயிர்த்தியே உறைந்த கிடக்கும் பண்பு!"

"ஆம்; சார்லஸ், உன் கூர்ந்த எங்கே?" மறு கணம்!....

வானம் சுற்றிய வானமையான கரும், வெள்ளு வெள்க்குப் பொருளை வானக் கொடுத்த கரும், மன்சிப்பு அளித்த மாகபு மிக்க கரும் அந்தத் தூக்குக் கவிற்றைப் பற்றியது! ஓர் கணம் கண்ணுக்கு. இடர் வந்தபோதும் சுதந்திர அக்காயைத் தொழுதல் விடாத தமிழன் வேறு என்ன செய்திருக்க முடியும்!

அந்தோ!

ஆ! என்ன வீரம்! என்ன ஆண்மை! என்ன வும் முடியாத துணிவு! கவிற்றைக் கழுத்திலே பிணைத்துக் கொண்டான்!

மன்னுலகிலே சுதந்திரமாக வாழ முடியாத அந்த வீரனின் ஆவி மன்னுலகிலே சுதந்திரமாக வீரனாகு சென்றது; முடிவிலாமல் சென்று கொண்டே இருந்தது!

5

கிட்கணம் உழை, தொழில் துப்பாக்கியைப் கைக்கு கொண்டு தோவோதுவின் வீட்டை அடைந்தான் சார்லஸ். வீடு கிளையிற்றிருந்தது. தோவோதுவைக் காணவில்லை!

அவன் அதறைய நோக்கிக் கொள்ளு, தவங்கிய வாதே, அதைக் கதவுகள் மூடப்பட்டுக் கிடந்தது!

ஒரு கண கையே கதவுகளை நீக்குகள், அந்தக் கண நேரத்தில் அவன் கட்டை அரவம் அவனைத் திருக்கிடம் செய்தது!

அதைக் கதவுகளைத் திறந்தான்.

அப்பா! அவன் அக்கு கண்ட காட்சி...ஆம்; தோம்களைக் குத்திடச் செய்தது! இதயத்தை இரண்டாகப் பிரித்து காக்கிப் பிழித்து உயிரை வதைத்தது!

ஆம்! தோவோது — ஆங்கிலேய மாதர்களை மானக்கம் தளர்ப்போ விழுகிற கிடந்தான். வலது கரத்திலே சிறிய கைத்துப்பாக்கி துலக்கியது!

சார்லஸைப் பார்த்தான் தோவோது. அதுவும் ஒரு சிமிடம்! வறண்ட புன்னகை வெளிப்பட்டது! கண்ணுள் வெறுப்பைக் கக்கின!

அவன் வாய் "கூர்ந்த கெட்டவனே!" என்று முணுமுணுத்தது.

அந்தக் கணம்....

உடலும் உயிரும் வேறுவின...! சந்தேக மலர்ந்த அவன் வதனம் வாய்பது! அமைதி நிலையது!

"ரோலி! என் கந்தி கெட்டவன்!" என்று உரக்கக் கத்தினான் சாரில்! சட்டென்று மண்டியிட்டு அவனருகே கிடந்த ஒரு கடிதத்தை எடுத்த போது அவன் கரம் கடுங்கியது. படிக்க ஆரம்பித்த போது கூற்றெனக் கண்ணீர் கரந்தது!

"என் அன்புக்கு அருகாமையற்ற சாரிலாக்கு, 'கதைத் தட்டை' என்னும் பண்படுத்தி அந்தத் தமிழ்னுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். கி. அ. 1950-ம் ஆண்டு உதித்த கண்ணப்பன் மறுத்தாய்! 'உன் தூய நன்றி எங்கே! தயும் ஒரு மனிதன்காது!'

'சத்த ரோலியாவைத் திரைப்படப்போ, அங்குக்கூடத் திருத்த வேண்டும்! துடிக்க வேண்டும்! அந்தக்காவே துப்பாக்கி கொண்டு என் கவிதை மாபத்தாகக் கொடுத்தேன்.

'மன்னிப்பு என்பது உன் வாழ்வின் இனிமையாது! நீ என்றுமே வாழ்க்கை உன்னை அடிமையாக்குவாய்!

'நீ அந்தத் தமிழ்னுக்குச் செய்த அபகாரத் திட்டமாக வருத்து! அரு! கத்து!'

—ரோலி,

கடிதத்தைப் படித்து முடித்த அவன் பயங்கரமாகக் கிரித்தான்!

"மன்னிப்பு என்பது உன் வாழ்வின் இனிமையாது! நீ என்றுமே வாழ்க்கை உன்னை அடிமையாக்குவாய்!" என்று பலருட்கூடத் தன் கிரிப்புக் கிடையே ஒலிப்பன போன்று உணர்ந்தான்!

குருதி சோர அமைதியாகப் படுத்திருந்த ரோலியின் வதனம்! "என் வதனத்தில் உன் காதல் செத்து விட்டது!" என்று பயங்கரமாகப் பறையடித்தது.

"ரோலி! என் துரோகி! கந்தி கெட்டவன்! உயிரை விட்டாலும் கட்டமைக் கட்டை அறுத்து கந்தி தெரிவித்திருக்க வேண்டியவன்! கட்டமை என்று கூற்றென! ஆம்; அதை ஏற்படுத்திக் கொண்டவன் நான்தானே!

"பட்டத்தை விரும்பி கந்தி என்னும் சட்டத்தை மீறியவன்! பதவி மோகத்தால் ஒருவன் அளித்த உதவியை மறந்தவன்! உயிரிப் பிரிவை அளித்த உத்தமராகக் கொண்டவன்!

"எனக்கு மன்னிப்பே இல்லை! உயிர் உள்ள அளவும் மன்னிப்பே இல்லை!" என்று பித்தனைப் போன்று கத்தினான் சாரில்! கண்ணில் கிவந்து நீரைக் கக்கின! பழமாகப் பைத்தியக்காரனைப் போலக் கிரித்தவாறே உயிரற்ற ரோலியின் மீது விழுந்தான்.

தன் துப்பாக்கியை உற்று நோக்கினான்! பந்தெழு முறை பழமாகப் பயங்கரமாகக் கிரித்தான்!

அந்தத் துப்பாக்கியைத் தன் வலதுகையால் நெஞ்சிலே -- துரோகம் கொண்ட தொண்டைக்கு நோக்கி குறி வைத்தான்.

மறு கணம்!!!

செஞ்சிலை உதிரம் பெருக அவனை அணைத்த அவன் உடல் அமைதி பெற்றது! அவன் ஆலி வின்னுட்கை நோக்கி வினாவினான்!

ஆம்; தன் குற்றத்தை உணர்ந்தான் உடல் மன்னிப்பு அளிக்கத் தன் வீர பாண்டியனின் ஆவியை நோக்கித்தான் சென்றிருக்க வேண்டும்!

வீர பாண்டியனின் ஆலி அவனை மன்னிக்கவாய், ஆனால் சாரிலாவின் மனச்சாட்சி அவனை மன்னிக்கவா! மன்னிக்க நீணக்கவந்தான் செய்யமா!

மார்கோ ஸோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற வேப்பெண்ணையிலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப்படுவது. அதன் அபரிமிதமான கிருமி நாசன நுரை அழுக்கை அகற்றி, சருமத்தி னுள் புதுந்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். சருமத்திற்கும் புஷ்டியும் மென்மையும் தரும். அபூர்வ மணம். நுட்பமான சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது.

A CALCEMICO PRODUCT

தென் இந்தியா ஆபீஸ்:
5/149, பிரைட்வே, மதராஸ்-1

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்

சிறு நீரில் அதிக சர்க்கரை இருப்பின் நீரிழிவு (DIABETES) என்று சொல்லப்படும் இப் பயங்கர வியாதி யுள்ள நோயாளி நானுக்கு நான் தன் முடிவு நெருங்குவதைக் காண்கிறேன். இதை நிவர்த்திக்க டாக்டர்கள் இன்ஸூலின் இன்ஜக்ஷன் ஒன்றைத்தான் கண்டு பிடித்தார்கள். இதைக் குத்திக் கொள்வதால் பூரண குணம் ஏற்படுவ தில்லை. இன்ஜக்ஷன் மருந்து உள்ள வரையில் சர்க்கரை தற்காலிகமாக மறைந்து விடுகிறது.

அபரிமிதமான தாகம், பசி, அடிக்கடி சிறு நீர் சர்க்கரையுடன் போதல், எரிச்சல் ஆகியவைகள் இந்த வியாதி யின் முக்கிய அறிகுறிகள். வியாதி முற்ற ராஜ்யப் பிளவை கட்டினால், சாலேஸ்வரம் இதர கொடிய வியாதி கள் ஏற்படும். வினஸ் சார்ம் நவீன விஞ்ஞான அபிசயமாகும். இதை உபயோகித்ததால் பலர் மரணத்தி னின்றி தப்பியுள்ளனர்.

வினஸ் சார்ம் உபயோகித்த 2-வது அல்லது 3-வது நாளில் சிறு நீரில் சர்க்கரை குறைந்து அடிக்கடி போகும் சிறுநீரும் குறைகிறது. 3-வது அல்லது 4-வது நாளில் வியாதி பாதிக்கு மேல் குணமடையும். இந்த மருந்துக்குப் பத் தியம் கிடையாது. இன்ஜக்ஷன் கிடையாது. நன்கு விளக்கும் இலவச ஆய்வு புத்தகத்திற்கு எழுதிக்கொடுக்க.

50 விலைகள் கொண்ட புட்டி 1-க்கு ரூ. 8-12-0
(பாக்கிஸ், தபாந் செலவு இலும்)

வினஸ் ரிஸர்ச் லாபரட்டரி (K.M.)
தபால் பெட்டி தெ. 587, கல்கத்தா

கோகபால் அப்படி திடுதிப்பென்று எழுந்து சென்ற சிறிது நேரம் கழித்துத்தான் குஸு மாவுக்குச் சுவ உணர்வு வந்தது. 'கோகபால் நமக்கு முன்னாலேயே இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருப்பானா அல்லது பின்னால் தான் வந்திருப்பானா?' என்று யோசனையில் குஸுமா ஆழ்ந்து விட்டாள்.

முன்னாலேயே அவன் வந்து உட்கார்ந்திருந்து இவள் பின்னால் வந்திருந்தால், அவள் நடந்து கொண்ட விதம் அவனுக்கு எப்படியப் பட்டிருக்கும்? அவன் மனத்தில் என்ன எண்ணி யிருப்பான்? ஆதலும் இல்லாமல் அவன் சட்டென்று இங்கிருந்து எழுந்து சென்று விட்டானா? அதற்கு என்ன காரணமா யிருக்கலாம்?

அவனுக்கு அங்கே தனியாகவே உட்கார்ந்திருக்கப் பிடிக்கவில்லை. எனவே, எழுந்து 'கோபா' நடனம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இடத்துக்குத் தானும் சென்றான்.

வழியில் சாந்திப் பிரியன் அவனாகக் கூப்பிட்டு, "குஸுமா! உங்களைப் பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்!" என்றான்.

அப்பொழுது அங்கே சாந்திப் பிரியனும் ரமேஷும் சின்ற வண்ணம் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். குஸுமா அவர்களுக்கு அருகில் சென்று சின்றான்.

"இவ் ரீங்கன் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கக் கூடாது!" என்றான் சாந்திப் பிரியன். அவன் என்ன சொல்கிறான். ஏது சொல்கிறான் என்று அவனுக்குப் பிடிபட்டால் தானே? எதைத் தடுக்கக் கூடாது? எதற்காகத் தடுக்கக் கூடாது? ஏன் தடுக்கக் கூடாது?—இந்தக் கேள்விகளை எல்லாம் பிரபல பத்திரிகாசிரியனான அவனிடம் கேட்பது உசிதமாகுமா? இந்த உலகத்தில் பத்திரிகை என்று ஒன்று இருக்கும் வகையில், முன்னேறுவதற்கான மார்க்கம்—அதுவும் ராஜமார்க்கம் என்று சொல்ல வேண்டும்—அதுவாகத் தான் இருக்கிறது என்பது ஐயத்திரிபுக்கு இடம் இன்றித் தீர்மானமாகி யிருக்கிறதே!

"நான் இவரிடம் இன்றைய சிதம்பரிகைப் பற்றிய விவரங்களை நம் பத்திரிகையில் வெளியிடுவதற்காகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றைய வெற்றிகரமான ஏற்பாட்டுக்காகத் தங்களுக்கு கன்றி தெரிவிப்பது பத்திரிகாசிரியனான என் கடமை அல்லவா? ஆனால் உங்கள் ரமேஷ் எனக்கு எந்த விஷயத்தையும் விவரமாகச் சொல்ல மறுக்கிறார்!" என்றான் சாந்திப் பிரியன்.

"ரீங்கன் இங்கே பார்த்ததை எழுத வேண்டியதுதானே? இதைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு என்ன தகவல் தெரியவேண்டும்?" என்று கேட்டான் குஸுமா.

பத்திரிகையில் தன் பெயர் அச்சாகிக் காண வேண்டும் என்ற ஆசை குஸுமாவின் மனத்

தில் இலேசாக எழுந்தது. செய்தித் தாளில் உள்ள கவர்ச்சி அவனையும் ஆட்கொண்டதில் என்ன வியப்பு? பத்திரிகையின் ஒரு மூலையில் எங்கேயாவது தன் பெயரைக் காணும் பாக் கியம் எவனுக்காவது கிடைத்தால், அவனுக்கு அன்று சொன்ன மயமான் குரியன் தன் தங்கக் கிரணங்களை விசிக் கொண்டு தகதகாயமாகப் பிரகாசிப்பது போலவே தோன்றத் தொடங்குகிறதே! அப்படியிருக்கும்பொழுது அவனுக்கு மட்டும் அத்தகைய ஆசை ஏற்படாதா, என்ன?

"உங்கள் புகைப்படம் ஒன்று எனக்கு வேண்டும் என்று இந்த ரமேஷைக் கேட்கிறேன். ஆனால் இவரோ என்னிடம் கேட்கா தீர்கள் என்கிறார். அதனால் உங்கரிடமே கேட்கிறேன். பிளாக்கு தயார் செய்து நான் என் பத்திரிகையில் வெளியிடப் போகிறேன், உங்களைத் தர முடியுமா அல்லவா?" என்று கேட்டான் சாந்திப் பிரியன்.

2. கர்ஜனையும் சிண்டலும்

"நான் அப்பாவைக் கேட்டுப் பார்க்கிறேன்!" என்று கூறிய குஸுமா 'கோபா' நடனம் காண்போரின் கூட்டத்தில் தானும் ஒருத்தியாகக் கலந்து கொண்டு விட்டாள்.

நுடனம் முடியும் பொழுது இரவு வெகு நேரம் ஆகி விட்டது. விருந்தானிகள் ஒவ்வொருவராக விடை பெற்றுக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

குஸுமா தன் அறைக்குச் சென்று படுக்கையில் படுத்தாள். அவளுக்குத் துக்கம் வந்தால்கானே? அவன் கண்களை மூடினால் உடனே மூன்று முகங்கள் அவன் கண்ணை நிரை நடைமாடத் தொடங்கின. அவன் வேறு யாருடைய முகமும் அல்ல. கோகபால், சாந்திப் பிரியன், ரமேஷ் ஆகிய மூவருடைய முகங்களும் தான்!

அந்த அழகிய மூன்று முகங்களுமே கவர்ச்சிகரமானவைவாக இல்லையா?

ஸ்திரீ பிறாசரிவாசிக் அழகிய மானிகை
விநிருத்த கொஞ்ச தூரத்திற் அவருடைய
தோட்டத்துக்குள்ளேயே மொட்டை மாடிக்
கட்டிடம் ஒன்று இருந்தது. அதிந்தான்
ரமேஷ் வசித்து வந்தான்.

ஈர் பிறாசரிவாசுக்குப் படிப்பிற் வெகு
ஆர்வம். விவாபாதந்தையும் தொழிலையும்
படித்து அதில் வெற்றியும் கண்ட பிறகு,
எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டதென்றும்
ஜனங்களுக்குப் பொதுவாகவே அளவளியல்
என்றும் விவகார விதயம் என்றும் தோன்ற
வது சடங்கும், ஆனால் பிறாசரிவாசுக்கு அப்
படித் தோன்றவில்லை. செய்தித் தான்கண்
மாது, வாரப் பத்திரிகைகள் உபரித்த ரச
மான தூக்கன் ஆகியவற்றைப் படிக்காமல்
அவராக இருக்க முடியவில்லை. பொதுவாக
விவாபாதம் ஒரு முறை என்றாக வேருகிற
விட்டாக, அப்பிறம் அதன் முதலானிக்கு
அது சம்பந்தமாக அதிகம் கண்டனத்தி
துக் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்
படுவதில்லை. பிறாசரிவாசு ரேரம் கெட்ட
ரும் பொழுதெல்லாம் மற்ற பொழுது
போக்குகளைக் குறைத்துக் கொண்டு படிப்
பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தான்.

அவர் எப்பொழுதும் எல்ல படிக்கத்
தகுந்த கட்டுரைகளைத் தேடிச் சேகரிப்பார்.
அவற்றிலிருந்து எல்ல உபயோககரமான
விஷயங்களைப் பொறுத்தித் தனியாகக் குறிப்
பிற் எழுதியும் வைத்துக் கொள்வார். செநில
சமயம் எல்ல புத்தகங்களாகப் படிக்கக்
கெட்டது விட்டாக அவற்றைப் பற்றித் தம்

ஆராய்ச்சிகளையும் அபிப்பிராயக் களையும்
எழுதி வைத்துக் கொள்வார். ஆனால் தமது
கோக்கங்களை அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும்
என்றே முக்கியமாகவே வழங்கி அவர்களுக்கு
கவனமும் பயனையும் அளிக்க வேண்டும்
என்றே அவருக்கு அவர் உண்டான திட்டம்.

டாக்டர்கள் கண்களைப் பத்திரமாகப் பாது
காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவரை
எச்சரித்திருந்தார்கள். அதை உத்தேசித்து
அவர் தமக்கென்று ஒரு அரிதானக் காரிய
தரிசியை ஏற்பாடு செய்து கொண்டார். அவ
ருக்குச் செய்தித் தான்கள், பத்திரிகைகள்,
புத்தகங்கள் ஆகியவற்றைப் படித்துக் காட்டு
வது, அவருக்குப் பிடித்த விஷயங்களையும்
அவர் உபரித்தது என்று எண்ணும் விஷயக்
களையும் சேகரிப்பது, அவருடைய கடிதக்
களை எழுதுவது, அவர் எச்சரிச் அவரைக்
காண வருபவர்களிடம் சாதாரண விஷயங்
களாக இருந்தால் அவற்றைப் பற்றிப் பேசு
வது போன்றவைதான் அவருடைய காரிய
தரிசியின் முக்கியமான அங்கங்கள்.

அவர் தம்மிடம் அரிதானக் காரியதரிசி
வாக வேலை பார்ப்பவர்களை முன்னுக்குக்
கொண்டு வருவதற்கான சத்திப்பங்கன்
ஏதாவது கிட்டும்பொழுது அவர்களை வரும்
காலத்தை உத்தேசித்துத் தம்மால் இப்பிற
அளவு உதவி செய்து எல்ல இடத்திற் உத்தி
யோகம் செய்து வைப்பார். அவன் இருநி
யந்தானத்திற் வேறு ஒரு புதிய ஆராய்ச்சிபத்
தேடிப் பிடித்து வைத்துக் கொள்வார்.
பெரும்பாலும் அவர் கெதுசரிசின் கல் ஏறிப்
பட்டம் பெற்று வந்த மாணவர்களையே தம்
காரியதரிசிவாக வைத்துக் கொள்ளப் பெரி
தும் விரும்புவான். இரண்டு மூன்று வரு
ஷங்கள் அவனைத் தம்மிடம் வைத்துக்
கொண்டு, சமயம் வரக்கும் பொழுது எல்ல
உத்தியோகமொன்று செய்தும் வைத்துவிடுவார்.
அப்படி வீருக்கும்பொழுது யாரும் அவரை
காடி வருவது இயல்புதானே!

முன்பிருந்த காரியதரிசிகள் எல்ல உத்தி
யோகம் பெற்றுச் சென்றதும் அவருடைய
கருணைக் கண் பாரவை ரமேஷின் மீது விழக்
தது, ரமேஷுக்கும் அரிதக் காரியதரிசி வேலை
பிடித்துப் போய்விட்டது. அதேபோல் அவன்
படித்துக் கொள்ளும்முறை பிறாசரிவாசுக்கும்
பிடித்து விட்டது. ரமேஷ் எல்லவன், கோமை
யானவன். தான் உண்டு, தன் காரியம் உண்டு
என்று இருப்பவன். தனக்கு ஒப்படைத்த
வேலைகளைச் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிக
மான காரியங்களை இழுத்துப் போட்டுக்
கொள்வதிலே, அதிகப்பிரசுரித்தனமாகப்
பெரிய இடத்துப் போய்வாழ்ப்பதில்க் கடுபடு
வதிலே அவன் மனம் செல்லுதல்லை. அம்
மாநிலக் காரியங்கள் அவனுக்குப் பிடிக்கவும்
பிடிக்காது. அம்மாநில ஆர்வம் அரைத்த
மாக முடியக்கூடுமீ என்று அவன் வெகு
சில ஐக்கிரதையாக எடுத்துக் கொண்டான்.

பிறாசரிவாசின் வீட்டுக்கு யார் யார் வரு
கிறார்கள்? யார் யார் போகிறார்கள்? பிறாசரி

மாது:—தான் வேண்டுமானாலும் உன்
துகடைய விளையாட்டுச் சமயங்களைத் துக்
கிக் கொண்டு காட்டுவாள்!

உய்பன்:—உங்களுக்கு அம்மாவை மீறும்
வேண்டாம். தங்கள் கங்கைத் துக்கிக்
கொண்டு காருக்கள், தான் சமயங்களைத்
துக்கிக் கொண்டு வருகிறேன்.

எனக்கு என்ன செய்யிறது? என்ன செய்வதில்லை? அவருக்கு வரவு என்ன, செலவு என்ன? அவருக்குக் குழந்தைகள் எத்தனை? உதரன் உதவினார்களே? பாரி, பாரி? அவருடைய பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆகிவிட்டதா, இல்லையா? இது போன்ற வினாக்களைத் தெரிந்து கொள்ள அவன் ஒரு பொழுதும் விருப்பியதே இல்லை. அவர் எப்படியிருந்தால் எம்க்கு என்ன? எம்க்குக் கொடுக்கும்? காசியத்தை நாம் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று என்னவி் எப்பொழுதுமே என்னவி் தாமதம் இல்லாமல் துடிக்கியே இருந்து வந்தான்.

அவன் பிறாரியானான் விட்டிருக்கிறான். இரண்டு இரண்டாக வருஷக்கணக்கு மோலாவிட்டது. எப்படி யிருந்தும் அவன் ஆவதோடு குணமாவுடைய வாந்ததை பாடினதில்லை; வாந்ததைவாட விருப்பியதும் இல்லை. அம்மாதிரிச் சந்தர்ப்பங்களுக்கு இடம் கொடாமல் கட்டித் தந்தான். இவன் பிரவந்தினர்களை ஆணும் பெண்ணும் சந்திக்க வேண்டிய பை வேண்டும் என்ற துடிப்பும் ஆவதும் ஏற்படுமே! அந்த ஆவதற்கு அவன் அடி பணிந்ததும் இல்லை; இடம் கொடுத்ததும் இல்லை. அம்மாதிரி ஏதாவது புதிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும் போலிருந்தால், ரமேஷ் பூங்குடி கொண்டு கொள்ளும் வருவதற்கு முன் அங்கே கொல்கிறார்கள்.

இருட்டுவதற்குக் கொஞ்ச ரேஷ் முன்னால் பிறாரியானான் குணமாவுடைய உதவிவர வேண்டியே புறப்பட்டுப் போர் விட்டார்கள். அவ் வேளையில்தான் 'சென்னை' பத்திரிகையில் புதிய இதழ் ரமேஷ்டுடைய வந்த ரேஷ்டுது. இயல்பாக எழுந்த ஆவதில் அமைதப் பிரித்துப் படிக்கலானான். சாட்சிப் பிரிவன், தான் கொள்ள கொடுக்க இம்மி பணவு கட்டப் பிரகாமல் எப்போதே இருந்தான். 'ஏதாவது' கண்ணி? எந்த நிலைப் பிரி பிறாரியானான் ஆசிரியனான அவனும் சந்தித்த விவரம் பத்திரிகையில் பிரகாசமாகி யிருந்தது. அந்த சாட்சிப் பிரகாசங்கள் விருத்தானிகளாக வந்திருந்தார்கள்? அவர்கள் என்ன என்ன செய்தார்கள்? பிறாரியான வந்திருந்த விருத்தினர்களின் மனத்திப்பதற்காக என்ன என்ன கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்? இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் குத்தலும் கேலியுமாகச் செய்திருக்க வானவர்களைப் படித்த ரமேஷ்டுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. 'விருத்திக்கு அழைத்து உபசரித்துக் கொண்டிருந்த அனுப்பியதற்கு இதுவா பிரதியுபகாரம்? உண்டாவிட்டுக்கு இரண்டாம் கிணைப்பதா? என்று என்னவி் மனம் குமைந்தான் ரமேஷ்.

கடைசிப் பத்திரிகை உணர்ந்த உதவிக்கும் வகையில் கிணைமை கிழ்க் குறித்தவாறு வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தது. "எம் காடு முன்னேற்ற மடைந்திருந்தால் இந்தச் சந்தர்ப்புக்கு நாம் அளிக்கும் மகத்துவமே வேறுவிருத்திருக்கும்.

ஆனால் பிறாரியான அவர்கள் 'கா' எனும் கண்ணை மறைக்கும் கறுப்புக் கண்ணாடி. அவ்வாறு அணித்திருக்கிறார்? எப்படி யிருக்குமோது தமது அக்கம் பக்கத்தில் தாண்டவமாடும் பவக்கர தரித்திரத்தை அவர் எப்படிச் காண்பார்? ஒரு விருத்திக் காச எட்டாவியம் பத்திரியர் என்று பணத்தைக் கரியாக்கும் இந்த முதலாளிகளிடம், அவர்கள் அணித்த தோட்ட விருத்துக்காகச் செலவழித்த பணத்தைக் கொண்டு குறைந்த பணம் ஐம்பதிலுமே ஏதாவதுக்காவது ஒரு வேலை உதவு அணித்திருக்க முடியும் என்பதை எப்படிச் சொல்வது? பாரி சொல்வது? பூனியன் கழுத்தில் மணி கட்டுவது பாரி? கல்கியிலில் தெரிந்த அவருடைய மகன் குணமா 'கா' எட்டைத்துக்குச் சேரிய முதலில் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். காளுக்கு என் கசித்துவரும் பாரத நாட்டின் பழம் பெருக் கைக்குப் புத்திரி அணித்துப் பாடு வந்ததைச் சொல்வான் மகனும் முயற்சியில் அவன் கடுப்பட்டது பாராட்டித் தந்தது. அவருடைய அந்த வேண்டிய விஷயம் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் இந்த ஒரு விஷயத்தைத் தவிர மற்றவிஷயங்களில் எவ்வாறு அவனும் கிணைப் பிரிபாக்காவேதான் கட்டித் கொண்டான். அதுமட்டும் அவன்; அவருடைய ஆடம்பரமும் பட்டும் கிணைந்த ஆடம்பரங்களுக்கான ஏதாவது கண்ணி பாரிசென்று ஒளிவிட்டு கிணைவதைத் தான் காண முடிந்தது. கணியன் பிடித்த இந்த 'கா' எனிட யிருந்து பகவான்தான் இந்தப் பாரத புண்ணிய பூமியைப் பாது காக்க வேண்டும்!"

ரமேஷ் பத்திரிகையை மோலையின்மேல் தூக்கி விட்டெறிந்தான். இந்த வாகனங்கள் எத்தனை பேர் மனத்தில் எத்தனை விதமான

"உடனடியாக பத்திரிகைக்குக் காக் தெனியமா? நடக்கிறார்!"
"பத்திரிகை நடக்கவில்லை.....கவந்தியம் நான் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்!"

என்னவென்று ஏற்படுத்தி விடுக்கும்? இம் மாநிலி எத்தனை நிட்டுகள் எந்த எந்த மாநிலியாக 'ஸி' பட்டம் பெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அல்லது கிடைத்திருக்கும்? அறிவாத எத்தனை லாசை வேர்கள் இத்தியானின் இந்த 'ஸி' கைக் காட்டிலும் தங்கள் மேன்மையை என்னி மதித்துக்கொடுத்திருப்பார்கள்? இதைப் பெல்லாம் என்னிப் பார்த்த ரமேஷுக்கு மனம் பொறுக்கவிலை. எதற்காகத்தான் இம்மாதிரி பெல்லாம் மனத்தைக் களப்ப்படுத்தக் கூடிய விமரிசனங்களைச் செய்திருக்கிறார் என்றுதான் என்னினான்.

இம்மாநிலி அவன் போனியை ஆழ்ந்திருந்த பொழுது வெளியிருந்து யாரோ வருவது போலத் தோன்றியது. அவன் கிமிர்ந்து பார்த்த மாந்திரத்தில் வருபவன் அடைபாளம் கண்டு கொண்டு விட்டான்.

கல்ல ஆறு பாருவான கட்டு அமைந்த தேகம். கீழம் மாசிறம். ஆனால் முகத்தில் உணர்ந்த அன்னம் கவர்த்தி தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்தது. அத்தனை கட்டணம் கட்டை உள்பே துணைத் தன் வேறு யாரும் இல்லை. அவனுடைய உயிர் கண்புறம் ஐதேய் தான்.

ரமேஷுக்கு அப்பொழுது அவனை என்ன கேட்டது. அவன் விடம் என்ன பேசுவதென்றே நின்றுப் புரிவதில்லை. ஐதேய் தன் அருகில் வந்து உட்கார்க்கத்தும், "ஏன் அப்பா! உன் பத்திரிகை மக்களின் உணர்ந்ததைப் பிரதிபலிப்பது தானா அல்லது எஞ்சாக் கக்கு வதா?" என்று கேட்டான்.

"இதன்மேதான்!" ஐதேய் அமைதியாகப் பதில் அளித்தான். "உணர்ந்த துடிப்பின் வெகத்தை அறிவிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதில் விஷம் தோங்கிவிடுகிறது. ஏன்? எதற்காகக் கேட்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"வேகம் தானாமல் உணர்ந்த துடிப்பே நின்று விட்டால் என்ன ஆவது?"

"அதற்காக விஷம் விளிய ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? தன் காரியத்தைக் கரிவரச் செய்யும். அதற்கு ஏன் இந்த அகாவெலக் கவலை யெல்லாம்?" என்று ஐதேய்.

"வாஸ்தவம்!" - ரமேஷு பேசிய முறை விதிக்கு அவனுக்கு அந்தப் பேச்சை வளர்த்தப் பிடிக்கவிலை என்பது எஞ்சாக் தெரிந்தது. அதற்கெதிர்த் போல் அவன் பேச்சை மாற்றி, "ஐதேய்! வேறு நாட்களுக்கப்பறம் அல்லவா வந்திருக்கிறாய்? ஏன் இந்தப் பக்கம் ஆகியே காணோம்?" என்று ஆரம்பித்தான்.

"பேசும் மாநிலி விட்டாயே! ஏன்? உனக்கு மேலும் இந்தப் பேச்சைத் தொடர

வேட்கமா விடுகிறதா, என்ன?" என்று கேட்டான் ஐதேய்.

"இல்லை. உன் கண்களுக்கு உன் பத்திரிகை இவ்வளவு வேலமாகத்தோன்றுகிறதே! அதை என்னித்தான் விவரித்துக் கொள்கிறேன்."

"இன்றிரிந்து எனக்கும் 'கிணர்' காரியாலயத்துக்கும் யாதொரு விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. அறிவித்து வான் விவரி விட்டோம்!" என்று ஐதேய்.

"என்ன? விவரி விட்டாயா?" - ரமேஷுக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்துக்கு ஒர் கக்கு கரை இல்லை. "ஏன் விவரி விட்டாய்? இப்படித் திருநிப்பென்ற விவகக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"அந்தப் பத்திரிகை எஞ்சாக் கக்கும் பத்திரிகை 'வேண்டி இப்பொழுதுதான்

கொண்டு! அறிவேயே இன்னும் கொஞ்ச காட்கள் இருந்தால் காரை எஞ்சாக் காரை மாநிலி கிறவேயே என்று எனக்குப் பலமா விருத்தது. கடைசியில் எஞ்சாக் கவகம் அறிவித்த காரை இதர்த் விட்டாய்...? அதனால் தான்.....!"

"அப்படியானால் இனி மேலே என்ன செய்வதாக் கத்தோம்? ஏதாவது ஒரு இடத்தில் கிடைத்த கிற்ப் பார்க்க வேண்டாமா? இது வரை எத்தனை இடங்கள் மாநிலி விட்டாய்?" என்று ரமேஷ்.

"விட்டத் தட்டப் பன்னிரண்டு இடங்கள் மாநிலிவிட்டேன் என்று என்னுமிதேன்!". ரமேஷ் கேட்ட அந்த அதுதாய்க் கேக விக்கு ஐதேய் கொண் பதில் கடுகடியும் கெட்டதும் கெத்ததாக் ஒலித்தது.

"அதுதான் கேட்கிறேன், இப்பொழுது என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?"

"வயிற்றுப் பாட்டைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேறு வழி தேடித்தான் ஆகவேண்டும்!"

"உன் வாழ்வு முழுவதும்தான் இந்த மாதிரி முயற்சிகளிலேயே கழித்து விட்டதே?"

"வாழ்வு முழுவதும்? என்னை? சிலே அதிக நாள் உயிர் வாழ விட மாட்டார் போலிருக்கிறதே! எனக்கு வயது இருபத்தைந்து தானே ஆகிறது? இருபத்தைந்து என்பது ஒரு வயதா? உயிரை விடுவதற்கு இன்னும் எத்தனையோ நாட்கள் இருக்கிறதப்பா!"

"அது கிடக்கட்டும், அப்பா! இந்த இடத்தை நீ இப்படித் திடீரென்று விட வேண்டிய காரணம்? எத்தனை உழைப்புகளும் முயற்சிக்கும் பிறகு இந்த இடம் கிடைத்

தயங்கித் தயங்கி, "ரமேஷ்! இந்த உலகம் முழுவதும் என்னை அநாவியமான வன் என்று எண்ணுகிறது. ஆனால் இந்த உலகத்தில் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்று மூன்று பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்குக் காசு நான் என் உயிர்க்குக் கூட விடத் தயார். அவர்கள் யார் என்று உனக்குத் தெரியுமா, ரமேஷ்!" என்று கேட்டான்.

"முதலாவது கோவிலா மன்னி!" - ரமேஷ் கொஞ்சம் கம்பீரமாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டு கூறினான்.

"அவளை வைத்துக் கொண்டு அதிகக் கேலி செய்வது கன்றுபிராது. சரி, வேறு யார், சொல்று?"

"அப்பூம்...! உன் மனித சாதி இருக்கிறதே, அது! அப்பூம்..."

"அதைத் தவிர வேறு...?"

"எனக்கு என்ன தெரியும்? நீதான் சொல்ல வேண்டும்!"

"சொல்லட்டுமா? உனக்கு நீஜமாகத் தெரியாதா? நீஜமாகத் தெரியாது!" என்று கேட்ட ஜகதீஷ், "நீதான்! வேறு யார்?" என்றான்.

"சரி! ஒப்புக் கொள்கிறேன், நானாகவே இருந்து விட்டுப் போகிறேன். ஆனால் எனக்காக நீ உயிரை விடவேண்டிய தருணம் வர இன்னும் எத்தனையோ காலம் இருக்கிறது! அதற்குள் அவசரப் பட்டாதே!" என்றான் ரமேஷ்.

"சரி, முதலில் இதைப் படி!" என்று சொல்லி ஜகதீஷ் தன் கையிலிருந்து ஒரு கடிதத்தை எடுத்தான். ஸர் பிஹாரி ஸ்ரீதாஸும் சார்திப் பிரியங்குக்கும் நிகழ்ந்த சந்திப்பைப் பற்றிக் கையினால் எழுதப் பட்டிருந்த கட்டுரை அது. அதைப் பிடித்து ரோத்துக்கு முன்புதான் ரமேஷ் 'கிஹான்' பத்திரிகையில் படித்திருந்தான். ஜகதீஷ் வடிவப் பெய்சிலினால் கோடிட்டு அதை லாசாஸ் செய்வப்பட்டிருந்த கடைசிப் பத்திரியில் உள்ள ஒரு பத்திரியை விஷயத்தை ரமேஷுக்குக் கட்டிக்காட்டினான்.

அந்தப்பத்திரியில் எழுதியிருந்தது இது தான். "செருக்குடன் இங்கும் அங்கும் சுற்றிக் கொண்டிருந்த பிஹாரியாவின் உதவியாளரான ரமேஷ் ஜனங்களுக்குத் தமது

பகட்டைக் காட்டுவதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாமல், வேறு ஒரு முக்கியமான காரியமும் செய்து கொண்டிருந்தார். ஆனால் அந்த விஷயம் அங்கு உள்ளவர்கள் யாருக்குமே தெரியாது. இவரைவிட நல்ல அது பலவந் வாய்ந்த அறிவாளியான உதவியாளர் பிஹாரியாளுக்குத் கிடைக்கவில்லையா என்பதைப் பற்றி வந்திருந்த விருந்தினர்களிடையே பிரஸ்தாபம் எழுந்து பற்பல விதமான பேச்சுக்கள் சிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. அழகித் திருத்த கல்யாண மாகாத புதுதிகளிடையே முன்பின் அறிமுகம் இல்லாத கட்டினக் காணியான லாஸி பின் எதேச்சப்பாகப் பழகவிடுவதில் உள்ள

திருக்கிறது? அதற்குள் அதை மறந்து இப்படித் திடுதிப்பென்று வேங்கையை விட்டு விட்டாயே!" என்றான் ரமேஷ்.

அதைக் கேட்ட ஜகதீஷ் சற்றுத் தயங்கினான். ரமேஷ் சொன்ன குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றிய ரிசுக்கை அவன் மனத்தில் ஓடியது. பிறர் தன்னைப் பற்றிக் குறை கூறிப் பேசுவதை அவன் காணச் சகித்ததில்லை. அவன் சபாஸம் அப்படி. என்ன செய்யான் அவன்? ஆனால் அவன் அன்று கேட்டது தனது ஆபத்த கண்புனை ரமேஷின் சொற்களையும் குற்றச் சாட்டுகளையும் தானே? அதை அவன் அதிகமாகப் பாராட்ட முடியுமா? எனவே, யோசித்தவாரே சற்றுத்

தவறுகளையும், கம் காட்டிச் புராதனமான காகரிகம் போய்க் கொண்டிருக்கும் சீரழிந்த போக்கையும் காட்டிக் காட்டி இரண்டொரு வணிகர்கள் ஸர் பிறாசிலாவின் கவனத்தைக் கவர்த்தனர், ஆனால் இவ்வளவு தூரம் முற்ற விட்ட பின் அவரால் என்ன செய்ய முடியும்? ஸர் பிறாசிலாவின் பெண் குணமாவும் கல்யாணம் ஆகாதவன் அநாவாசமாக யாதையும் அறிமுகம் செய்து கொண்டு கவலை வென்று பேசிப் பழை மெய்திக் கும் ரமேஷும் கல்யாணம் ஆகாதவர், நெருப்பையும் பஞ்சையும் அருகில் அருகில் வைத்தால் என்ன ஆகும்?"

அதைப் படித்த ரமேஷ் கவலை ஆழ்ந்தான். கனவிலும் கருதாத ஒரு காரியத்தைக் கண்ணால் கண்டு விட்டதாகக் காட்டுவதில் இந்தப் பத்திரிகைகள் எவ்வளவு கை தேர்ந்தவையாக் என்னும் விஷயம் அவனுக்கு அப்பொழுது தான் நினைவு வந்தது.

துவியவுடும் சித்திரமும் தான் புது விசேஷத்துக்கு விஷயமாகின்றன. இந்தக் காவத்துப் பத்திரிகைகள் இந்த கோக்கத்

துடன் பார்த்தால் எவ்வளவு பயக்கரமானவை என்று வினாக்கொடுப்பாரா?

"என்? ஏதோ பெரிய யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டாயே! படித்துப் பாரேன்!" என்றான் ஜகதீஷ்.

"படித்துப் பார்த்து விட்டேன்! இந்தச் செய்தி 'கிஜுன்'யில் படித்ததாகத் தெரியவில்லையே!" என்றான் ரமேஷ்.

"படித்திருக்க முடியாதுதான். இதற்காகத் தானே நான் வேலைவையிட வேண்டித் தான்!"

"இதற்காகவா? அதெப்படி?"

"கட்டுரை அச்சாவதற்காக என்விடம் வந்தது. கடைசித் திருத்தம் நான்தான் செய்வது வழக்கம். சாக்திப் பிரிவரிடம் சென்று இந்தப் பத்திரியை எடுக்கச் சொல்வது என் பிரயாசை என்று எனக்குத் தோன்றியது. அன்னால் நான் என் உரிமையை உபயோகித்து இதை எடுத்து விட்டேன். பத்திரிகை அச்சாதி வெளி வந்த பின்னர்தான் சாக்திப் பிரிவு அமைப்பு படித்தார். அதில் அவர் எழுதிய இந்தப் பத்திரிகையில் அப்புறம் வந்தததான் இப்பொழுது உணக்குத் தெரிந்த விஷயம்!"

"அது சரி! அதற்காக நீ வேலைவைய விடுவானேன்?" என்றான் ரமேஷ்.

ஜகதீஷ் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பைக் கொண்டே அவன் பதில் சொல்லி விட்டதாகத் தோன்றியது. பேசக் கவாசவத்தில் வாசலில் உார் வந்து சிந்திருக்க

"கம்படி தந்து பார்த்தானம் இவருமேரும் ஒரே சிறு தாங் திருக்கிறோம்!"

என்பதை ரமேஷ் கவனிக்கவில்லை. "எவனுக்கு உத்தியோகம் தான் ஜிவாதாரமோ அவன் எதற்காக உத்தியோகத்தை விட வேண்டும்?" என்றும் விஷயத்தைப் பற்றி அப்பொழுது அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். யோசிக்க யோசிக்க அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. வாசற்படியில் ஸர் பிறாசிலாவும் அவர் பெண் குணமாவும் வந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வந்த விஷயம் யாருக்குமே தெரியவில்லை. பிறாசிலாவின் "ரமேஷ்!" என்ற வாசலில் சிந்தவயன் ரமேஷ்மேஷுக்குக் குரல்கொடுத்தார்.

ரமேஷ் துணுக்குற்ற வாசற்புறம் பார்வைவைத் திருப்பினான்.

"இன்று ஒன்றும் பத்திரிகை வரவில்லையே!" என்று கேட்டார் பிறாசிலாவர்.

"'கிஜுன்' வந்திருக்கிறது. கொண்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லி அவன் எழுந்தான்.

"உன் கண்பர் வந்திருந்தால் உட்காந்திரு. குணமா எனக்குப் படித்துச் சொல்வான்!" என்று பிறாசிலாவ் மரியாதைக்கு, ரமேஷ் தன் கண்பனுடன் உட்காந்திருக்கிறான் என்பது அவ

ருக்குத் தெரிந்த விட்டது. வெளியே உலா வப் போய்விட்டு வரும் பொழுதெல்லாம் அவர் ரமேஷின் வீட்டு வாசல் வழியாகத் தான் போக வேண்டும். அதனால் எத்தனையோ தடவை அவர் அவன் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு அவனை அழைத்திருக்கிறார். இன்றும் அந்த மாதிரித் தான் அழைத்தார்.

குணமா உன்னை வந்து பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டான். "பொழுதாதி விட்டது, நான் வருகிறேன்!" என்றான் ஜகதீஷ்.

"அப்புறம் அப்பொழுது நாம் சந்திக்க வாம்!" என்று கேட்டான் ரமேஷ்.

"நீதான் ஒருவான் என் வீட்டுக்கு வாயென்!" என்றான் ஜகதீஷ்.

குணமா, ரமேஷ், ஜகதீஷ் மூவரும் அதையிலிருந்து வெளியே வந்தார்கள். மெதுவாக அவர்கள் மூன்றும் போய்க் கொண்டிருந்த பிறாசிலாவின் சமீபத்து விட்டாகான். ஜகதீஷ் அங்கிருந்து விட்டுக்குப் போகத் திருப்பினான்.

போகும் பொழுதித அவன் காதில், "நாம் ஒரு பத்திரிகை கட்டாயம் ஆரம்பித்தாக வேண்டும்" என்று ரமேஷ் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது விழுந்தது.

ஆனால் பிறாசிலாவோ குணமாவோ அதற்கு என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்பது தான் அவன் காதில் விழவில்லை. (தொடரும்)

இந்தக் செய்தி எல்லாம் மிகவும் அழகான செய்தி. இதைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கிறேன்.

"அவருடன் ஒரு பெண் இருக்கிறாள். அவள் லாஜே தேவியாக்கா?"
"ஆம், அவருடைய மனைவியே இருக்கலாம். அந்தப் பெண் இங்கிருந்தால், இங்கே பத வாயில் பெரிய கோல், டூட்டா ஆகியவைகள்."

அதன் பதிலாகவே அருமைத் தேவதூதர்
பார்த்து, "அந்த ஆசை யார்! அவர் பிள்ளைத்
திரை ஏன்?" என்று என் டாவர் விட்டார்.
"அது ஒரு பெரிய கதை. அதை இப்பொழுது
சொல்லத்தக்கீன்" என்று சொல்லி விட்டார்.
பெரு வழியிலேத் திரைப் பிட்டுடார். அதன்

பஞ்சாபியின் வாழ்க்கையைப் பற்றித் தெரிந்த
கொள்ளும் ஆகக் கனக்கக் கூடியவன் விட்டது.
பிறகு இரண்டு மூன்று தாம் கடைக்கப்
போனோம். எங்கோன் ஒன்றும் புதிது கொண்
முடிவாகியது. பஞ்சாபியின் வாழ்க்கையை சீர்க்க
எனக்குப் பரிதாபமாக விருந்தது.

"அந்தப் பஞ்சாபியைப் பற்றித் தெரிந்த
கொண்டு என்ன ஆக வேண்டுமா?" என்று
என் கணவர் கவலாவது சொல்லுகொண்டிருந்தார்.

இரண்டனுடைய பெருத சாமர்த்தியை ஒரு ரூபாய்
என்று கிள்ளும் இந்த உலகில் இருண்ட
வினா த விடாபாயம் சிவாமாயை இருந்தது.
ஆயிரம் கற்பனாளை எழுப்பியது. உலகமாயை
அறிவ முடியவில்லை. போன வருஷமும் ஒன்றும்
தெரிந்தகொண்ட முடியவில்லை. இந்த வருஷமும்
ஒன்றும் இரண்டு நாட்களில் காலக்குத் தோம்ப
வேண்டுமென்று சீர்க்கடிப்பாது என் மனத்தை
என்னவா சொந்தது. அந்தப் பஞ்சாபியைப்
பற்றிய விவரம் தெரிந்த கொண்காமலேயே
போகிறேனென்று என் கணவராவே இருந்தது.

மீதுகான் என் மகன் வதாவுக்குப் பிறந்த
கூடம். குழந்தைகளின் பிறந்த காலை அவர்கள்
குறுகலுத்துடன் இருப்பதற்காக வேண்டிச் சிறப்
பாக்கக் கொண்டிருந்தது என் வழக்கம்.

"காலை வதாவின் பிறந்த காலை" என்றேன்.

"அருவிக்கரையிலே பிராயம் ஆகாதவரைச் சாப்
பிடுவாமா!" என்றார் கணவர்.

எனக்கு எப்பொழுதும் கிட்டில் சாப்பிடா
மல் வேறு எங்கிலாவது சாப்பிடுவது திருப்தி
தான். என் சந்திரைமகன் தங்கைய அகாத்
தேன். தங்கைப் பற்றிப் பிராய ஆயிரத்ததம்
வதா துள்ளிக் குதித்து ஓடி வந்தான்.

"என் பிறந்த காலைக்குப் பிங்கெட் மாயாவைக்
கப்பிடுவதென்க அம்மா" என்றேன்.

எனக்குச் சந்திரைமகன் தங்கையின். என் கணவ
ரைப் பார்த்தேன். அவர் அதை வாயெதலினை.

"குழந்தை சொல்லுகிறபடி கப்பிடுகிறீர். பிங்கெட்
வாக்கில் அக்க மணிதான் கதைவையும்
அந்தக் கொண்கவான்" என்றேன்.

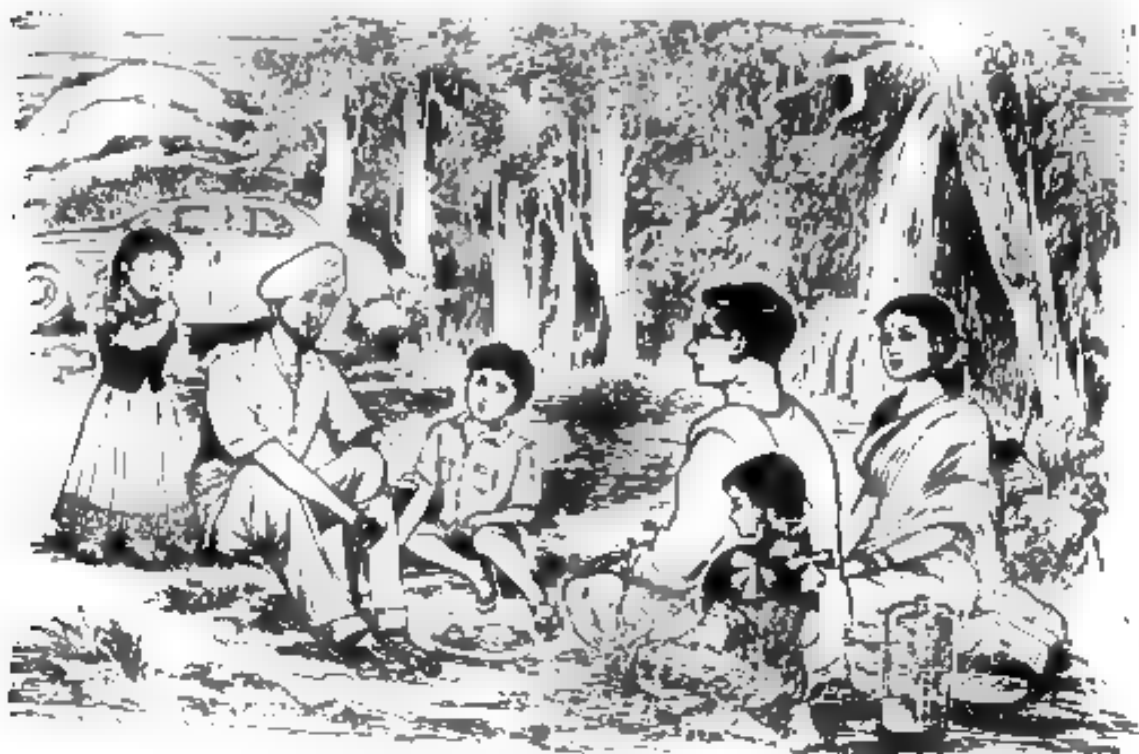
"மூன்றாம் தெரிபாதவரை எப்படிச் சாப்பிட
அனுப்பது? இவ்வேறு சமயம் அவரைப் பற்றித்
தெரிந்த கொண்கடல் போகிறது" என்றார்.

"ஆம் ஊரில் குழந்தைகளுக்குப் பிறந்த காலை
வந்தால் எங்காவது பேரை விருத்துக்க அதைக்
கிட்டுத் தெரிபாதவரைச் சாப்பிட முழுந்தை
விட்டம் பிராமரை இருக்கிறது. பிறந்த காலை விருத்
தக்கு ஒருவரை அதைக் கூட மூன்று தங்கையரை
காக்கத் தெரிபாதவரை என்ன? உங்கள் பிரா
மையே தான்" என்றேன். அவர் அதை அதை
பாக்கடல் குதிக்கொண்டார். வதா சந்திரைம
கன் அப்போதில் குதித்தார்.

மதாரைச் சாப்பாட்டு முடிவடைந்த அருவிக்க
கரையிலே உட்காந்திருந்தேன். இங்காவது பிராய
காப்பாட்டு அந்த மதாரைக் கருவாரை மாட்
பாரை என் குதித்தேன். வதா பந்தை வந்தப்
பட்டுப் பாவாடைவது ஓடி ஆடிக்க கொண்
டிருந்தான். கதாவும் தங்கை பிறந்த காலைக்குத்
தங்கைய புதுப் பாவாடைகள் வேண்டுமென்று
செந்திக் கொண்டிருந்தான். மனம் காண்பத்
திறந்த பிராமைகளை. காலை அவனுக்குப் புது
செட்டியைப் போட்டிருந்தேன்.

சேவகை மனம் பதிந்துகொண்டிருந்தது. பிராமை.
மாயா வரவில்லை. சந்திரை அழைப்பு அனுப்பிய
தற்கு வருவதாகத் தெரிவித்திருந்தது வேறும்
மகிபாதை தானென்று சீர்க்கும் போழது ரொடி
மதாரைக்கு ஒரு கறுப்பு வர்ண மோட்டர் வண்டி
வந்த சிந்தை. அகிலிருந்து அந்தப் பஞ்சாபி
இறங்கினார். பிங்கெடு கதாவைச் சீரைய பிங்கெட்.
காக்கிட், தேக் அடங்கிய மோட்டரை.
போட்டகாக்கிடக் கொண்டு வந்ததான். குழி
கதான் கண்டினை அவை விழித்தார்கள்.

"உங்கள் மூன்று குழந்தைகளுக்கும் பிறந்த
காலை!" என்று அவர்கள் புது செட்டியைப்

என்று தனியுயோ?

நீதிசேதாவுக்குப் புத்திரகலகம் போல் பெயர்ந்த
"குறங்கெழுத்து"யிற் போட்டிகளாகச் சந்தரும்
காலங்கள் அளந்தம். இவைகளாகப் பல குடும்பங்கள்
சொழிபெற்றன. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சொன்னேன். குழப்பத்தில் தவறு
குக்கு ஒன்று பெண்ணை; இரண்டு உயர்களை.
பெண்ணை மூவரும் கல்வாண வடிகட்டத்தக்கவர்.
அவருக்குச் சொந்தப் பெட்டகத்தாக. இக்காலத்தில்
'மூதல்' பெண்ணுக்காவது மனமுடிக்க இன்ன
மேலே எப்படிச் செய்யுத? என்ற கவலை வேறு.
'கல்வாணச் சொகுத்து' சிறிதளவுதான் பட்டப் பட்டி
யும்' என்று ஆரம்பித்துப் போய் சொந்தத் தவறுக்குத்
தார. ஒரு சொந்தித் "உங்களுக்குப் பெரும்
தொகை கிடைக்க விருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு
'குறங்கெழுத்து'யிற் போட்டிகளாகச் சந்தம் கிடைத்த
தாயும் கிடைக்கையாம்" என்று சொன்னார்கள்.
அது மூதல் மனமுடித்துப் போட்டியிற் கைத்தி
யம் பிடித்துக் கொண்டது. மூதலின் இவ்வழியில்
ஐந்து, பத்து என்று சொல்லத்தக்க இப்போது
ஒப்பத்து வந்துள்ளது என்று பணத்தாக விருக்கு
கிழி. சொந்தத் தவறு பணத்தில் பார்த்து
மேல் கையாற்றும் போட்டியிற் கைத்தியம் அவரை
விட்டு இவ்வழிச் சித்தியுடையது. இவ்வகைத்
தடுக்க, அரசாங்கத்தால் சித்தியம் ஒரு ஒழுங்கு
செய்ய வேண்டும்.

செந்தாசுரம் 7 பக்கம்.

10-5-54

டி. ராஜேசுவரன்

பார்க்கத் தோன்றிட்டுச் சித்திரம் தோலுக்கு
அவரை "ஆம்! மூதல்தான் உங்களை அங்களுக்கு
ஒங்கொரு காலும் பிறந்த கல் தவறுகிறார்.
நிசம் இப்ப வரும் தானே?" என்று ஒரு
கிடை மனமுடித்துச் சொன்னார்.

என் கையிற் அவரைச் சிவகாமையேந்தையன்
இருக்கையில் போயிருந்தான் என்று எனக்குக் கவலை
பாடு இருந்தது. ஆனால் எப்போதும் ஒன்றும்
ஆட்கொண்டே சென்றார். கல் ஒரு காலத்தில்தான்
ஆரம்பித்த விட்டால் பிறகு ஒன்று வேறாயும்
ஒத்ததாயிற்று. அதன்போல அவரும் அந்தப்
பஞ்சாயதைய உதரகாமையேந்தையன்.

"இம்மாதிரி குறங்கெழுத்துச் சாப்பிட்டு எட்டு
வருஷங்கள் ஆகின்றன" என்று அப் பஞ்சாயதி.

"என் உங்களை மனைவி, குறங்கெழுத்து எங்களை
எங்கோ! அதன்பற்றிச் சொல்லுதல் தவறுக்கு
ஆட்கொண்டே விட்டால் பெரும் சொல்லுக்கள்"
என்று என் கையிற்.

அந்த இரண்டு மனம் பட்டத்த பஞ்சாயதி பின்
வருமாறு தவறுகைய கைதவறுச் சொன்னார்:

தொடங்கிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பிரதமம். செல்ல
மும் சொல்லாக்கும்கிடைத்த குடும்பத்தில் பூதன்
பிறந்தான். சிறு வயது முதல் பக்கத்தில் விட்டால்
வசிக்கும் ராஜ்யம் பூதனும், சொந்தப் பக்க
தாக்கம். பன்னிரண்டு, பன்னிரண்டு பூதன்,
ராஜ்யம் இருவருளும் ஒன்றாகத்தான் பார்க்கலாம்.
தெரிந்தவர்களுக்கு மட்டும் இவர்கள் வந்தது ஒன்று
யில் என்று தெரியும். புதல்வர்கள் இருவரும்
ஒரு தாயின் புதல்வர்கள்தான் என நினைப்பார்கள்.
இருவரும் அவர்கள் ஒன்றிப்போய் இருந்தார்கள்.
பூதன் தாய்ப்பட்டம் சொல்லும் ஒவ்வொரு சிவகாம

சொல்லு தவறுத் தோன்றாதே பெற்று கல்
கிப்பான். அத்தகைய பணக்கிடை. இவர்கள்
சிவகாம மனவாக வந்தது. சொல்லப் படிப்பு
ஒருத்தரும் வந்ததில் இருவரும் சொந்த கைதவறு
யில் பக்கம் ஆரம்பித்தார்கள். பூதன் இரவு
தூங்கப் போக பிறகு அவருக்குச் செல்லுக்கி
விட்டால் இருந்தான் ராஜ்யம் தவறுப் போவான்,
அவருக்கு அவ்வளவு அன்பு தன் கைப்பட்டம்.

படிப்பு ஒழுங்கு. காலத்தில் பூதன் துறை
முகத்தில் பெரிய வேலையில் அங்கீகரம். சிவ
வருஷங்கொன்றைப் பெரிய பதவிக்கு வந்துவிட்ட
பான். ராஜ்யம் சென்றிருந்து கிவாபார்க் காலிய
கைத்திய வேலிக்கு அங்கீகரம். பூதன் சொல்ல
கைத்திய தவறுத் தோன்றாதே சொந்தமாகக் கல்
கைத்திய சொல்லுக்குத்தான்.

இதில் கல் தவறும்கு ஒன்றுகொன்று விடப்
பாடு இருந்ததால் இருவரும் சொந்த கைத்திய
யத்துக்குப் போவார்கள். இருவருக்கும் அவர்கள்
வேலியில் சொந்த ஒரு மாதத்துக் கைத்திய
சிவகாம கைத்தியம் வந்தது.

பூதன் குறங்கெழுத்து ஆரம்பித்தான்.
மனத்தக்கவீடு அழகு. குறங்கெழுத்து, சொல்ல
செல்லா கைத்தியம். கைத்திய பெற்றிருக்க
யிங்கெழுத்து வாழ்க்கை மனக்கிடைக்க கைத்திய
பெற்றிருக்கலாம். அத்தொகுத்ததில் தன் கைத்தியில்
சொந்தமாகக் கொண்ட தவறு மனத்தாக.

ராஜ்யம் மனைவி பிவா. கைத்திய குறங்கெழுத்துக்கு
தொடங்கி இருந்தான். மனம் பெறகூட இரு
வருக்கும் ஒன்றாக இருந்தது. ராஜ்யம் சிவகாம,
இருவரும் பூதன் குறங்கெழுத்து. எழில், சொல்லா
இருவரும் ராஜ்யம் குறங்கெழுத்து. இருவர் விட்டுக்
குறங்கெழுத்து ஒரு விட்டால் தான் பார்க்கலாம்.
அவர்கள் குறங்கெழுத்து விவாபாட்டு. ராஜ்யம் கிவாபாட்டு.
எங்களை அன்புத் தவறுப்போய்க்குக்கும்.

"ஒரு சமயம் என் குறங்கெழுத்து" என்று சொல்லி
விட்டு அந்தப் பஞ்சாயதி கைதவறு சிறுத்தி விட்டு
அவ்வாறு தவறுக்க குறங்கெழுத்து. அவர்
குறங்கெழுத்து சிவகாம அவர் சித்திரங்கெழுத்து சித்திர
அவற்ற விட்டால் போவாம்.

சிவ சிவத்தத்துக்குத் தவறுத்திக் கொண்டே
"குறங்கெழுத்து கிவாபாட்டுக்கி வேலியில் சொல்ல
என் சொந்தமென்று. இருந்தாலும் ஒன்றிவ
கைத்திய விட்டுச் சொல்லுத்திடும்கு" என்று.

பூதன் தவறுகைய மனத்தில் கைத்திய
அவற்ற அன்பு தவறுத்திருக்கலாம். ராஜ்யம்
இந்த மத கைத்தியத்தால்தான் அவன் ஆகலாம்
என்கூட மனத்தொன்றாம்.

காலியத்தில் ஒரு சிறு கைத்தியம் சிவகாமக்கும்.
சொல்லா சொந்தில் பெரிய இருக்கூட மனக்கெழுத்து
கட்டிக் கொண்டு பூதன்தவறு தவறு. கைத்திய
கிவாபாட்டு அந்தப் பிரதேசத்தில் ஆரம்பியுத்தது.
கைத்தியத் தவறுத்திற் பாரதாசு பெற்ற கைத்
திரத்தவருக்கு வேறொரு குறங்கெழுத்து கைத்திய
ஆரம்பித்தது. அந்த ஒன்றில் கைத்திய பிரதேச
மனம் பாரதியது. பாரதத் தவறுச் சிவம் தன்
மனம் கைத்தியத் தவறுத் தவறுத்தது.

பூதன் தவறுக் கைத்தியத்தவறுத்தது திவ்யம்
கைத்தியம். மனைவி இருக்கூக்குக் கைத்திய குறங்கெழுத்து
சிவகாம. பூதன். இரண்டு ஒன்றாகத்தான்
போவார்கள். குறங்கெழுத்து கைத்தியத்தவறு
பாடு ஒரு கைத்தியத்தவறு கொண்டு விட்டாலும்
என்பான்" பூதன். "நிதித்துவத்தவறு ஒரு
ஒன்றில் குறங்கெழுத்து இரண்டாகக் கைத்திய விட்டால்
பான்" என்பான் ராஜ்யம் இவ்வுடி இவர்கள்
பெற்ற தவறுக் ஆரம்பித்தது. அவரை வருத்தம்

வருகிறார் என்ற வார்த்தை மீள்கிறபோது அவர் மனத்தில் பாய்ந்தது. திரும்பி இரயோடு இரவாக விட்டுக்கொடுத்து சென்று கைகொண்ட பொருள்விற வாரிக்குக் கொண்டு வந்தான். பித்தப் பித்தமாய் போல வகைவிக்கும் பிரயாணமாகும் புறம்.

"இரேதத்தை அப்பால் செல்ல வேண்டும். இரேதத்திலும் பழி வாங்குவது அக்கிரமம் இட்ட செய்தி. இந்த மூர்க்கை பெற்றது ஒழித்த மனித இவ்வத்தடம் பனிதருவாய் ஒரு கணம் ரொம்பியும், மனச்சாதி விடையிலா மாணிக்கம், உங்கள் குடும்பத்தை ஒருவர் அழித்த விட்டதற்காக அவர் குடும்பத்தை அழித்துப் பழி வாங்குவதில் உங்கள் அட்டம் சிவாரணமாகிறது! மேலும், மேலும் பீரக உணர்ச்சியும், அவர்தான் தன்மையிலும் ஒருவித மன அக்கிரமம். அப்படி செய்திகள். ஆதல்களையும்" என்றெல்லாம் சொல்லி விழுவாதுபெறும் செய்தி கொடுத்த எழுந்த மக்கள் அடங்குவதும் அக்கிரமம் இருந்தது. தான் தேவதை கொண்டு கொண்டு வந்த தன் கொள்கைகளை உள் இருந்தும் கொண்டான்.

தெய்வத் தந்தை அப்பதான் என உணர்ந்தான் புறம். தான் அக்கிரமம் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தான். தனிலும், தனும் அப்பால் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு காலம் அவர் சிவவர்க்கு வரும், தன் அப்படி மனவிலா அக்கிரமம் ஒழித்த இப்பிரயோகம் சிவவர்க்கு வரும். இவை எல்லாம் பற்றி பெருமையம் சிவவர்க்கு பார்த்தும் போது அவர் மனத்தில் அதிர்ச்சி உண்டாகும்.

கண்ட பிரயாணத்தில் மந்திரை பேரறிச்சி. மனத்தாழியின் மனது, அக்கிரமம் பாதகம் செய்தில் தனக்கும் பெரும் பங்கு உண்டென சிவவர்க்கு புறம். அக்கிரமம் பிரயாணத்தில் உண்மையாக செய்தில் தன் பாதக உணர்ச்சியை அழித்த கொண்டிருந்தான் அக்கிரமம். "அக்கிரமம் தேரோடும் விடிகா தன்படி தே பக வான்" என்ற அக்கிரமம் எல்லாம் வானவா விவது. அக்கிரமம் பிரயாணத்தில் பான் தனக்கு முதல் முதலில் வந்து விட்டதென்று உணர்ந்தான் புறம். தனிலும் பின்பும் செந்தரம், அக்கிரமம் மனத்தில் அப்படி தோன்றியது. தன் வாழ்க்கை மீது பிறமீடம் அப்படி செந்தரவிற தனக்கிடாத தன் தனத்தையே ஆற்றும் அருமருந்து என்று மூடிவந்து வந்தான்.

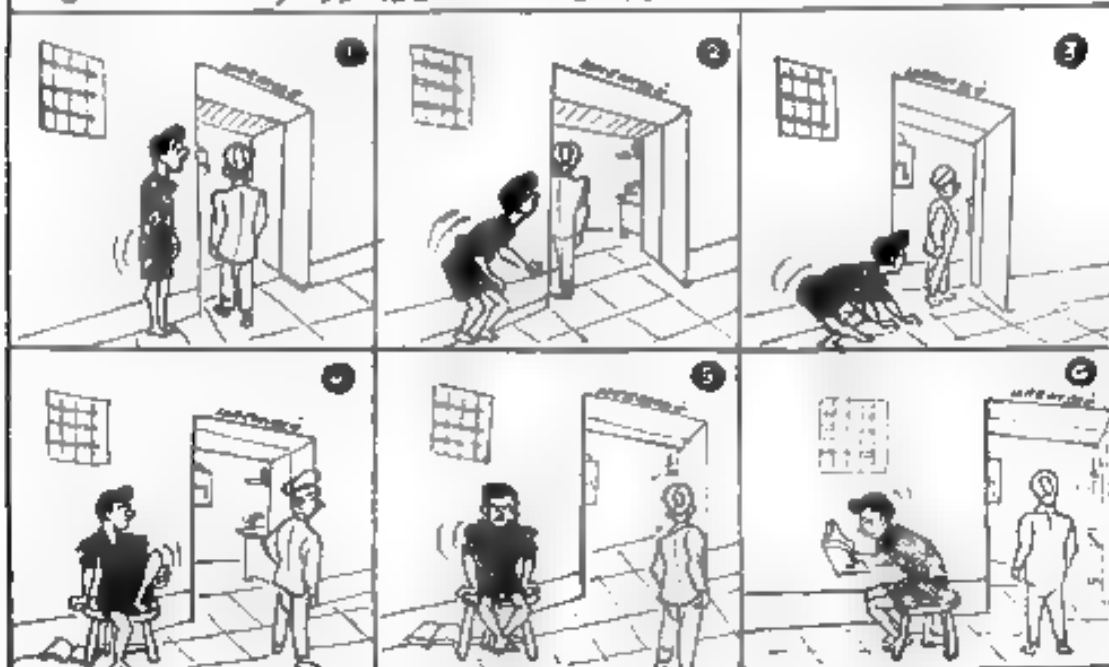
அக்கிரமம் முதல் வந்த உண்மையாக குழந்தையையும் தன் பாதகம் குழந்தையாகவே தோன்றினான் புறமும்.

"குழந்தையினதான் என்ற செந்தரம் செந்திரை, அக்கிரமம் பிரயாணம் இந்த மனம் பிரயோகத்தில் வந்ததும் மூடித்து விட்டது. அக்கிரமம் வாழ்க்கையை வென்றது எனக்கு இந்த இடம் மனம் வந்திருக்க அக்கிரமம், இந்த அக்கிரமம் என்னை அக்கிரமம்" என்ற உண்மையாக வந்ததும் மூடித்தான் அக்கிரமம் பற்றியது.

எவ்வகை உண்மையில் உண்மையாக வந்தது தனமாய் வது. அக்கிரமம் பற்றியதில் தான் எவ்வகை உண்மையில் அக்கிரமம் விட்டது. தனத்தில் அருவி 'செ' சென்று விழும் செந்திரை.

பழகப் பழக....!

ஆரில் சேவகன், வந்த புதிதில் உட்காருவதற்கு யோசனை எய்தினான்....

..பழகினை அறகு எழுந்திருப்பதற்கு யோசனை எய்தினான்!!

(சாண)

கலியாண கால விசேஷ விற்பனை

★ புத்தம் புதிய சாக்குகள் ★ புதிய மாதிசிகள்
★ கலையழகு மிக்க கண்கள் ★ கண்களையும் வர்ணங்கள்

அசல் கொள்ளைகாலம் பட்டுச் செலகனும், கிரேப் செலகனும், பாவாடைகளும், எல்லாவிதமான ஜரிகை ஸால் ஜவுளிகளும் கிடைக்கும்.

உரைச் செலகன் எழுது விசேஷ அம்சம்

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

14, சன்னதித் தெரு - மயிலாப்பூர் - சென்னை-4

உணவற்ற வளிகளையும்
அனாஸின்
தவிர்த்தகிறதென்பதை
கண்டேன்

ANACIN
TABLETS
QUINQUIN
PAIN EXPELLER

2 மாதத்திற்கு
கொண்ட பாதகெட்டு
களையும் 32 மாதத்தி
க்கு கொண்ட பெருந்
களையும் கிடைத்தேன்.

நோவுகள், தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்

இவற்றினின்று துரிதமாக நிவர்த்திபெற

‘கோடக்’ பிலிமில்

பிடிக்கப்படும் படங்கள் சிறந்த
வைகளாகவே அமைகின்றன

ஜோஷிக்கும் அதிப்பிரகாசத்தி
லிருந்து ஆழ்ந்த நிழல்வரை... இவை
களுக்கிடையே நிலவும் ஆயிரக்
கணக்கான நிழல் வித்தியாசங்
களையும் ... ஒவ்வொரு சிறு
பொருளைக்கூட விட்டு
விடாமல், நன்றாக பதிவு
செய்வதற்கு ‘கோடக்’ பிலிமே
யேண்டும்.

வேரிச்சரோம்—பலம் வெளிச்சத்தினை
பதிவு செய்வது எதிர்ப்படக்கூடிய
பிரகாசப்போக்குத்தான்.

சூப்பர்-XX துர்நீர்மான செயல்
கூலிபென் (ஆக்ஸைன் - பீக்சைன்)
மடல் பதிப்பதற்கும் மயிரி ஒளி
விதம் செயற்கை ஒளிவிதம் படம்
பிடிப்பதற்கும் மிகு உதவுகிறது.

பிளஸ்-X சிம்களையும் அதேபொல்
பிரகாசத்தையும் தெளிவாக பதிய
வைத்து அதனை படக்களை தருதி
தது. றக்கெழமாக, பெரிய சன்வார்க்
மென்ட் செய்ய வேண்டிய படம்
எழுக்கு பிடியும் பொருந்தியது.

● போட்டோ உலகில் ‘கோடக்’
பிலிம் இரையற்றதென்று நிரூபித்
துக்கொண்டு விட்டது. இன்றே
இரண்டு டோனர்கள் ... ஒன்று உங்
கள் காமிராவில் கிடைக்கவும் இன்
னென்று அதிபெய்படியாக கையிருப்
பிற்கும் — வாங்கி வைத்துக்
கொள்ளுங்கள்

கோடக் பிலிமேட்
(இதன்மூலம் இணக்கப்பட்டு)

பம்பாய் - கங்காது
டிஸ்ட்ரி - மதுரை

விஜயலக்ஷ்மி

புஷ்பம்

-அன்று என் பெற்றோர்களுடன் போய்ப் பெண்ணைப் பார்த்துவிட்டு வந்ததிலிருந்து என் மனம் தீவிர சிந்தனையில் ஆழ்ந்து விட்டது. என்முன் ஒரு பெரிய பிரச்சனை வந்து விந்தது.

உய்ஸையில் பார்த்தால் 'சம்மதம்' என்று கூறிவிட எனக்கு அதிகக் கஷ்டமில்லை. வேறு யாராலிருந்தாலும் அப்படித்தான் ஒரு விஷயமேனும் யோசி யாமல் சம்மதம் கொடுத்து விடுவார்கள். அவரை அடைவது ஒரு விபகும் பாக்ஷியம் என்று என்முன்வதன் இப்புவியில் இருக்க மாட்டான்.

மனச்சாட்சி என்று ஒன்று இருக்கிறதே, அது என்னை ஒரு முடிவுக்கு வர விடாமல் கடுங்கிறது.

என் பெற்றோர்களுக்கு அந்தப் பெண் பின் அழகியே மயக்கம். மிகச் சிறந்த அழகுள்ளவளாய் அழகுதான் புள்ளவளும். எல்லாக் காரணங்களிலும் ரிகடியாக கொட்டிக்கொண்டவளாயினால் அவளை மருமகனாகப் பெறத் தகுத்துக் கொண்டு இரு

தான் என் தாயார். அவளுடைய பெற்றோர் களுக்கே செரியாமல் கார இடத்தில் சம்பந்தம், கிடைத்தற்கரிய இடம் என்று கத்தியும். அவர்களுடைய துயரில் பிரயாணம் என்று சொல்ல முடி யாததான். அந்த அழகிய பெண் வறுமையில் உழங்கி உடரதுதான். வறுமையிலேயே அத்தனை அழகுடன் பிரகாசித்தால் செல்லம் முனிந்த இடத்தில் அவள் எப்படி ஒளிபுடன் விளங்குவாள்!

ஆனால் நான் அவளை உடனே மணக்கச் சம்மதம் இடவில்லை. தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டி வந்தது என் இடம். இதற்குக் காரணம்...

-அன்று நான் அவளைப் பார்த்தேன். மிக எளிதையாய் உடைவைத்தான் அணிவிருந்தான். ஆனால் அது கன்னங்களில் வானத்திலே மூழ் விடும் பிரகாசித்தக் கொண்டிருப்பது போலிருந்தது. மெகவாணப் புடவை அவளுடைய பிராணா நிற உடலைத் தழுவிக் கொண்டு இருந்தது. எல்ல உலர்ந்த மேனி, கந்தல் கோமாயிக் கரு ணகம்போல் கொள்கிற கொண்டிருந்தது. அவள் கன்னங்கள்! அதைப் பற்றி மீளக்கூறும் போதுதான் நான் முடிவு காணாமல் தவிக்க வேண்டி வந்தது.

அந்தக் கன்னங்கள் இருக்கு போல் கந்தத்த எளிக்க ஏற்பட்ட உணர்ச்சியை அவ்வளவு எளிதில் என் முன் நீண்டிக்க முடிவாகவில்லை.

ஓர் அழகான பெண்ணைச் சந்தித்திருப்போது, கண்களுடன் கண்கள், நெருக்கு நெல் பார்த்தும் போது உண்டான காதல்களும் ஏற்படும் புல்லுள் பைப் பற்றி எவ்வளவோ கவிதை பாடி யிருப்பதை வெல்லும் படித்திருக்கிறேன். அந்த விதமான உணர்ச்சிதானே என்னவோ!

அவளைப் பார்த்தேன்; அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தேன்; அவளுடைய கந்தல் கருங்கு தொங்கியதைப் பார்த்தேன்; வரிசைப் புதுவங்களைப் பார்த்தேன். முழு உருவத்தையுமே பார்த்தேன். அரிப்போடுமேன் ஏற்படாத உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவளுடைய மேல் விழி கன்னகாசம் கந்தித்த அந்த போதில் அவளும் பெரினைப் பார்த்தான் கன் இமைக்காமல் பார்த்தான். திறகு தவிர்த்து கொண்டான். ஆனால் அந்த இரு கண்களும் தங்கள் கர்வமையான பார்வையால் என் இதயத்தைத் தாக்கிவிட்டன. அவள் கன்னகா மீண்டும் கந்திக்க முடிவாதபடி என் கன்னம் கந்தியை இழந்து விட்டிருந்தன.

ஆனால் எதைக்கேற்பட்ட உணர்ச்சி துரையை அழப்படைவதாகக் கண்டதோ! இல்லை, அவளைப் பற்றி நீண்டும் போது என் மனம் என்னைவழி வாமல் பெருகிதம் கொண்டது. இந்த உயகத்தைப் பற்றிய எண்ணங்கள் மன்றங்க ஏற்போ ஓர் தெய்விக எண்ணம் குடிக்கொண்டது.

அவளிடம் குடி கொண்டிருந்த பாலில், அடக்கம். பொறுமை காத்த கபரமம், இவ்வளவுக்குப் பிரயாக அந்த ஒரு தெய்விக காந்தி மெல்லாம் பாரிசோவ அவளுடைய முகத்திலே விளங்கி வந்தக் கன்ன என் மனம் சித்திக்க தரவில்லை விட்டது. அவளுக்கு ஏற்பு அவ்வளவு ஏன் அக முடிவற்ற என்று என் மனம் சித்தித்தது. நான் 'சரி' போன்று சொன்னால் அந்தத் முகத்தின் தீவிரம் அவள் என் மனவியை விடுவான்.

ஆனால் யின் என் நான் தயங்குகிறேன்! அவள் ஏழை என்று யோசியுமா? பணக்காரனான

என் பணக்கார இடையே வேண்டும் என்று பேரவா பிடித்ததுமே!— ஒன்றும் புரியவில்லை. அவனுடைய அந்த அழகுக்குள், அறிவுக்குள் இந்த உலகம் முழுவதற்கு உடனடி என்பது என் என்பதும். ஆகவே பணத்தக்கவை அல்ல, என் அவன் மனப்பதற்கு வேண்டியது.

என் அவன் மனக்கூறு தகுதியற்றவன் தான். அவன் தன்மை போருக்குள், அறிவு பிறப்பான, அழகின் இருப்பிடமான விஜயங்குடிக்கு அவன் உருவம் பெற்ற, இருவீசு பரந்த பம்பாயை வளக்கு அவனுக்கு வாய்ப்பு! என்னதான் எனக்கு அவ்வந்த செல்வம் இருந்து விட்டாலும் அவன் ஏழ்மையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதைச் சந்தையாக உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு அவன் மனக்கு கொள்ள என் மனச் சாட்சி ஒத்துக் கொள்ள வில்லை.

என் ஒன்று என் மனதார் அவனுக்கு அந்த இனமுக்கே முடிய வில்லை. கைத்தந்தைய

செல்வம் கிடைக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதே. ஆனால் அதை வைத்துக் காப்பாற்றச் செழிப்பை வளத்துக்கு கிடைத்த என் சிறப்போனம்! அவன் வளக்கு எவ்வளவு பேரக்கவையோ அக்கவையுக்குத் தானே ஆகாப் பட்டுவரும்! அவன் நிகழ்வை உடைய என் கருவலவழியினால் மனக்கா எப்படி ஆவம் கொள்ள முடியும்!

என் மனத்தில் இருந்த கொஞ்ச லஞ்சம் ஆவியும் மிகக் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டு, அக் கவையு அழகான விஜயங்குடியை மனக்கூறு எனக்கு எவ்வளவு பெருமை என்று பொருத்துப் பார்த்தேன்.

என் அறிவுடனத்தக் கண்டு என்மேலும் எவ்வளவு பொருமைப்படுவார்களென்றும் என்மனம் பார்த்தேன். ஆனால் அவை விளங்கி என்னும் அவனுக்கும் இடையில் இந்த மாபெரும் வேற்றுமைதான் பெரியதாகத் தெரிகிறது.

அவன் என் மனக்கே முடியாத என்று உறினான். கைமெயில் என் பெற்றோர்மீதும், அவர்கள் அபிமானத்தையும் கண்டித்தான். என் மனத்திப்புகுக் காணத்தக்க வேட்டித்தான். "அட, கைத்தந்தையார்! என் வரும் சிறைமைய வேண்டாம் என்று உதறித் தள்ளிவிடுவே... உனக்குச் சித்தப் பிரமை ஒன்றும் இல்லை!" என்று சொன்னான்.

"என் அழகுக்கு ஏற்ற ஒரு பெண்ணை, ஒரு சாதாரண அழகுடைய பெண்ணை, அவன் பணக்காரக் குடும்பத்திலிருந்தான் வர வேண்டும் என்பதில்லை; விஜயங்குடியை விட பரம ஏழ்மையான இத்தாலும் மனக்கே சித்தமாக இருக்கிறேன். என்மேலும் செல்வம் இன்னும் இன்னும் தகுதியற்றதுப் போதும். அதனால் பணம் பிரமாணமில்லை. பணத்தினால் என்வந்தையுமே மனத்தது விட முடியாதது. பணம் வளப்ப

கொடுத்ததுமே! அழகுப் பெருந்தம் உடந்தான் பார்த்த வேண்டும். பணத்தினால் அழகை விட கொடுத்த வாங்கி விடப் பிரியப்பட வில்லை" என்று உறினான்.

"உம், உம் அறிவுடனம் அக்கவையான். அந்த அறிவுடனத்தே இந்த விட்டியை வளக்கு எடுத்து வைக்க வில்லை" என்று பெரிதாக அக்கவையின் தாள் என்னுடைய தாயார்.

"ஆமாம். அந்தக் கொத்தாய் வளமி இருந்த விட்டியை நான் வளப்படுத்தாத தகுதியுடைய இருந்தேனா என்பதை என் முனையில் சித்தித்துப் பார்த்த வேண்டும்" என்றேன்.

என் முடிவாகக் கேட்டு விஜயங்குடியின் பெற்றோர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். விஜயங்குடியின் அந்த அழகுச் சாதுவரும் உடனடிக்கு எதிராக இருக்கிறதே என்று கவலைப்பட்டார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஒர் சிந்தனை வரும் எழுதினான்.

"உங்கள் பெண்ணை என் மனக்கே முடியாத என்று உறிவந்தது நீங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுவதான அறிந்தேன். சிறிதும் வளப்பட்ட வேண்டாம். உங்கள் பெண்ணின் அழகுக்கு என் விரிதம் பொருத்தமில்லை. அவனுடைய கொத்தாய் வளப்படுத்த ஏற்ற அவைகள் கண்டிப்பாய்க் கிடைப்பான். என்ன ஒரு சிறந்த காரணத் தேடித் தருகிறேன். அந்தக் கவையை நீங்கள் கிட்டு விடுங்கள்" என்று எழுதினான்.

"ஆமாம், அந்தக் கவையின் விருத்தி அவனுக்கு இவ்வளவு அழகும், அறிவும் உண்டாவதும். அவன் சிறிதும் செழிப்பான கவையாகக் காணப்படும் என்று நான் சொல்லுவேன்" என்று சொன்னான்.

"இதென்னடா இது. உனக்குக் கவையானபின்

அவ்வந்தையுமே முன்னால் அது முடியக் காணும். உன் மனத்தின் மேல் ஆரம்பித்த விட்டியை" என்றான் என் பெற்றோர்கள்.

"அவன் தகுதியான இடத்தில் வாழ்க்கைப்பட வேண்டும் என்று சொன்ன என்மேலும் அவன் உனக்கு அபிமானம் விட்டது. அவன் உன்மையின் ஒரு தெய்வப் பதிவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அப்போப்பட்டவன் அன்பாலமாகத் தாரதமிய மிகுந்த இடத்தில் வாழ்க்கைப்படக் கூடாது. எவ்வளவு வளப்படுவான் என்று ஆரம்பித்த மனத்தின் மேல் வேண்டும்" என்று என்மேலும் உடனடி மனத்தின் உணர்ச்சி வாய்ப்புக்கு உறினான்.

"உன் இஷ்டம்!" என்று மிகுந்த சித்தியுடன் உறினான் என் தாயார்.

ஒரு பெண்ணை மனப்பதற்குப் போய்ப் பார்த்து விட்டு, அவளுக்கு வேறொரு இடத்தில் என்

யானது செய்து கைக்க இவ்வளவு பிரயாசையா? என்று அதிசயம் உண்டாகும் எவ்வோருக்கும். ஆனால் அவளை ஒரு தடவை பார்த்தால் போதும். அவளை மணப்பதற்காக எந்தத் திவாகரத்தையும் செய்ய ஒருவன் சித்தமாக இருப்பான்.

விஜயவங்கியிக்கு ஏற்ற வான் அமைவது அவ்வளவு கலையான காரியமில்லை. எனக்குத் தெரிந்த அனேக பணக்காரப் பிள்ளைகள் அழகில் உலகத்தவர்களை விஞ்ஞர்களும்—விஜயவங்கியை விட அழகிலும், குணத்திலும் சிறுத்திருந்தவர். குணத்தில் உலகத்தவர்கள் ஒன்று அழகில் குறைந்திருந்தனர். அவ்வது செல்வத்தில் சிறுத்தவர்களை விஞ்ஞர்கள். பணம் படைத்தவர்கள் விஜயவங்கியின் அழகில் மயங்கினாலும் பணத்தானை பிடித்தவர்களை விஞ்ஞர்கள். பணத்தின் மேலும் பணம் செல்பதிலேயே கண்ணு விருந்தனர். காரியமில்லாத இடத்தில் கார்த்தகைகளைக்கூட அதிசயம் நஷ்டப்படுத்த விஞ்ஞபாதவர்களைப் பிடித்தனர்.

ஒரு சிலர் அவர் அழகில் மயங்கி மணம் செய்து கொள்வதற்கு முன் வந்தார்கள். அவர்களின் அவனை அண்டிய போக்குவனாத யாற்றவர்களை பிடித்தனர். அவன் அழகில்தான் மணத்ததைப் பறி கொடுத்தவர்களைக் இருந்தவர்களை பெற்றிய, அவனை உரிய விதமானதில் கைத்துக் காப்பாற்றிக் கூடியவர்களைக் தென்படாவினார்.

எல்லாவிதத்திலும், அவளுக்கு ஏற்ற கணவனைத் தேடுவதில் காய் உண்டாக வில்லை. அப்போது பாட்டி ஒரு சொல்லிப் படைத்த கடவுள் அவளுக்கு ஏற்ற ஒரு கணவனைப் படைக்காமலா இருப்பார்! எத்தனை காலமானாலும் அவளுக்கு என்று பிரத்திரிக்கும் கூடியவர்களைக் கண்டு பிடித்தே விடுவது என்று பிடிவாதமாக இருந்தேன். விஜயவங்கியின் பெற்றோர்களிடமும் கூறி அவர்கள் கவலைமையிற் போகவினேன்.

அன்று ஏதோ காரியமாக அவசரமாகக் காரியம் போய்க் கொண்டிருந்தபோது கார் எட்டி கொண்டு சிந்தது. "யானை யுளையார்?" என்று கார் கேட்டுக் கொண்டிருக்கத்தொடங்கியபோது, "என்ன ஐயா, காரியமில் பார்த்து நடக்க வேண்டாமா? கொஞ்சம் மிஞ்சி விருந்தால் உயிர் பறித்திருக்கிறோம்" என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தான். காரில் அகப்பட்ட விருந்தவனைப் பார்த்து ஆச்சரியம் பட்டேன். அவன் வேறு யாருமில்லை. என்னுடன் பாய்வு யாழில் படித்த கருமாசன்தான்.

"கருமாசர் ரீயா?" என்று என்னையும் அடக்க மாதிரியாக கூறினேன்.

"அட, வந்தது!" என்று மகிழ்ச்சியும் விடப் புய் கொண்டு அவனும் கூறினான்.

"ஆமாம், வர், வந்து ஏதிக் கொள்" என்று கூறி அவனைக் காரில் ஏற்றிக் கொண்டேன்.

அவனைக் கண்டவுடனே என் மனம் உவந்தக் கனிப்பு கொண்டது. 'இவன் தான் விஜயவங்கியிக்கு ஏற்றவன்' என்று என் உள்ளம் அடித்துக் கூறினது. அவன் முகத்தில் தோன்றிய கம்பீரமும், அழகுத் விஜயவங்கியின் கணவன் இவன்தான் என்று தீர்மானம் கொள்ளச் செய்தன.

"யுளையார், காலை உடனே விட்டுக்குத் திருப்பு" என்று உத்தரவிட்டேன்.

"கருமாசர், உனக்குப் பெரிய அதிர்ஷ்டம் காத்திருக்கிறது" என்றேன்.

கருமாசன் பேயருக்கேற்ற அழகன். பள்ளிக் கூடத்தில் அவன்டம் எல்லோருக்குமே ஒரு தனிப்

பிரியம். கான் அவனுடைய கவர்ச்சியில் வசியப் பட்டு நெருங்கிப் பழகினேன். ஆனால் அவன் ஒரு ஏழை. எஸ். எஸ். எஸ். ஸ்ரீ. படித்து முடித்ததும் படிப்பை விடுத்து விட்டான். அவனைப் பார்த்து அது வருடங்களாகிற்றன. ஆனால் இன்று அவனைப் பார்த்துப்போது முன்பு காணப்படாத ஒரு தனி வசீகரம் காரியமில் எல்லாம் குடி கொண்டிருந்தன. எந்த ஒரு அரசாங்கமான கவர்ச்சியை விஜயவங்கியிடம் கண்டேனோ, அதே கவர்ச்சியைப் கருமாசனிடமும் இருந்ததை உணர்ந்தேன். 'இவனைவிட அவளுக்கு வேறு யார் தகுந்த கணவனாக வாய்க்க முடியும்?' என்று தோன்றிற்று.

அவளை விஜயவங்கியின் விட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். "மாமா, நம் விஜயவங்கி ஏற்ற கணவனைக் கண்டு பிடித்து, அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன்" என்று கூறினேன்.

விஜய வந்த அவளை நமஸ்கரித்தான். இருவரும் ஒருவரைப் பொருவர் பார்த்தனர். அடுத்த கணம் அவன் என்னைப் பார்த்தான். அழகிதான் எத்தனை கன்றி யுளர்க்கி!

அவ்விருந்து இருவரும் வெளியே வந்ததும் கருமாசனைப் பார்த்தனர். இதென்ன கான் கான் பதா? அவன் முகம் ஏன் அப்படி வாயிற் போயிருக்கிறது! நான் கண்டது கணவா?

"வசீகரா" என்னுள் கருமாசன். அது மீளத்தி விஞ்ஞ கூப்பிடுவதுபோல் இருந்தது.

"விஜய வங்கி அழகிதான். அவனைப் பற்றிக் குறை கூற முடியாது. ஆனால் நான் அவனை மாணக்க முடியாமலிருக்கிறேன்" என்னுள்.

எனக்கு இது ஒரு புதியாக இருந்தது. "என்ன கருமாசர், அவனை மணம் செய்து கொள்வதில் தடை என்ன?" என்று கேட்டேன்.

"உசந்தா, நான் ஒரு ஏழைக் குமாரன். என்னைவிட மேலும் ஏழ்க்கை ரீதியில் இவர்களை இருக்கிறார்கள். விஜய வங்கியை நான் மணந்து

DEPENDABLE

SERVICE

அரசாங்க மயர்ஸ் பம்புகள்
தொடர் 25 வருஷங்க
ளுக்கு மேலாகத் தாம்
பு. சேனை தொது வகு
கின்றன. உட்கூட துறை
யில் மயர்ஸ் பம்புகள்
தயாரிக்கும் முறையிலும்,
விற்பனைக்கும் மற்று உட
னுக்குடல் உற்பத்தியை
முனையில் சேனை அள்க
கப்படுவதாலும் சிறந்து
விளங்குகின்றன.

MYERS
AUTOMATIC
ELECTRIC PUMPS

மாட்டர் சப்ளை
ஸ் பெஷலிஸ்ட்ஸ் லிமிடெட்
43, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை-1

தாயின் அன்புக்குரியது

வின்கோலா வப்பினிக்
கூடும், பிராஸித்த பிர
கும் சாப்பிடச் சிறத்தது.

நீடித்த நோய்களுக்கும் பிராஸித்த ஆரோக்கியத்
தரப் பெற சத்த உணவிக். சாப்பிட இனிமையான
இத பரிசையும் தீரண உத்தியையும் உண்டாகி
சுகந்தய அநிதம்
படுத்திவருக.

வின்கோலா

தொந்தெடுத்த

உணவிக்

ஸ்பாஸ்டிக் உணவிக்

சென்னை-1, தம்பு செட்டி தெரு

கடவுளிடம் பரிசுணவிக்
தரிக்க லிமிடெட், சென்னை-1

இதன் ரசியம் 'கோலினஸ்' தயாரிப்பு. அது கனோரோபிஸ் வாயில் பிரதி நுழைவதால் திடீர்க்காலத்திலே எடுத்தல் சாத்தியம். உங்கள் உடம்பம் மலிவாகக்கூடும் என்று உறுதியளித்தது!

பெறுமதிக்கு முதன்மையானது -ஆக்டிவ் க்ளோரோபில் சேர்ந்த 'கோலினஸ்'

ஏனெனில் அது உங்கள் பற்களை சுத்தம் செய்வது தவிர, மேற்கொண்டும் உதவுகிறது!

உங்கள் பனத்திற்கு சிறந்த பயன் தருகிறது. உடல் வலிமைப் பிரதி நுழைவதால் திடீர்க்காலத்திலே எடுத்தல் சாத்தியம். உங்கள் உடம்பம் மலிவாகக்கூடும் என்று உறுதியளித்தது.

40 கனோரோபிஸ் சேர்ந்த 'கோலினஸ்' பனத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. உங்கள் உடம்பம் மலிவாகக்கூடும் என்று உறுதியளித்தது!

'கோலினஸ்' பனத்தின் மூலக்கூறு தரும்புகிறது.

மூத்தகுடி இலவசம்

அகழகுடன் அகழகுடன் பிரதி நுழைவதால் எடுத்தல் சாத்தியம். உங்கள் உடம்பம் மலிவாகக்கூடும் என்று உறுதியளித்தது!

கவலை தீர்ந்தது!

கடகம்

அன்று காலை வேலைக்குப் போனபோது இருந்த உற்சாகம் சாவதற்கும் வீடு திரும்பும் போது தோராசாமிடம் இல்லை. எதிர்காலம் பலம் கரம் நிறைந்ததாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது. என்ருமில்லாத ஒரு பெரும் கவலை அவன் மனத்தை அழுத்தியது.

தோராசாமி ஒருவர் மட்டும் இல்லாமல் தனித்து விடப்பட்டிருந்தால், அவன் அங்கலாவு தூரம் வேதனை யடைந்திருக்க மாட்டான். எப்படியோ காலத்தைக் கடத்தி விடுவான். ஆனால் அவன் அந்த நிலைமையில் இருக்கவில்லை.

காலமெல்லாம் உழைத்து, கடைசிக் காலத்தில் ஓய்ந்து போய், சொற்ப ஓய்வு ஊதியம் பெற்றுக் கொள்ள முருந்தார் அவன் தந்தை. இளமை சொட்டும் பருவ காலத்து. அழகு மங்கையாய், கல்யாணத்துக்குக் காத்துக்கொண் டிருந்தான் அவன் தந்தை. இவ்விருவருமே தோராசாமி போறுப்பில் இருந்தார்கள்.

அவன் அன்றை பாக்ஷியம் செய்தவன். கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் தூதிரெட்டம் இல்லாது. மஞ்சள் குங்குமத்தோடு, இறந்து போய் பத்து வருஷங்கள் ஆகி விருந்தான்.

தந்தையைப் பற்றிக் கூட அவன் கவலைப்பட வில்லை. தன் தங்கையின் கல்யாணத்தை நிச்சயித்து, ஒருவன் கையில் ஒப்படைத்து விட்டால் அல்லவா அவனுக்கு நீய்மதி ஏற்படும்?

தன்னுடைய வேலையைத் தோராசாமி அக்கறை யோடு, கடமை உணர்ச்சி தவறாமல் செய்கிற வந்தான். அதிகப் பிரயாசையுடன் உழைத்தான். உண்மையாக உழைக்கும்போது, உத்தியோகத்தில் பதவி உயர்வு கிடக்கும் என்று நிச்சயமாக கம்பி யிருந்தான். அவன் இப்படி எண்ணியதற்கு மாறாக, வேலையே போய்விடுவதென்றால், அவன் அடைந்த வேதனையைச் சொல்லி முடியாது. இந்த உத்தியோகத்தை கம்பி, சம்பாதிப்பதில் மீதம் பிடித்து, தங்கையின் கல்யாணத்தை கடத்தி விட வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தான். வெண்ணெய் திரண்டு வருகிறபோது, தாழி உடைத் ததுபோல—அவன் வேலையே போய் விட்டது. அவன் எண்ணம் சரிந்து விழுந்த மனம் வீடாய் உருக்குலாந்து போய் விட்டது.

மாலை காங்கு மணிக்கு, மாணேஜர் கூப்பிடுகிறார் என்று தோராசாமி போனான். அவர் கையிலேயே உத்தரவைக் கொடுத்து விட்டார்.

"கம்பெனியில் ஆள் குறைப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில், உங்களை வேலையிலிருந்து நீக்குகிறோம். பாக்ஷிச் சம்பளத்தை இன்றே வங்கிக்குக் கொண்டு போலாம்" என்று படித்த தோராசாமின் தலை மூழ்ந்தது.

பாக்ஷிச் சம்பளம் எழுபத்தாறு ரூபாயை அவன் பெற்றுக் கொண்டான். அந்தக் கம்பெனியைப் பொறுத்த வரையில் அவன் பெறும் கடைசிச் சம்பளம் அதுதான். அடுத்தபடியாக அவன் எந்த வேலை செய்க வேண்டுமா? வேலை கிடைக்குமா? கிடைக்காதோ?

தோராசாமி என்னுத்கெல்லாம் எண்ணினான். அதே சமயம் அவன் நினைவு அவன் அண்ணன் ராஜாராமனைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடியது.

அண்ணனு அவன்! துரோகி! அவன் செய்த காரியம் அந்தக் குடும்பம் சீர் குலைத்து, ஏழாழை

நிலைக்கு வந்து விட்டது. ராஜாராமன் கன்னுய்ம் படித்திருந்தும், சகயாச தோஷத்தினால் தது தலையால் வேலை வெட்டி பிள்ளித் திரிந்தான். குடும்பத்தில் அவனுக்குப் போதுமடி இருக்க வில்லை. அக்கறை யில்லை. அந்தோ மட்டுமாதிலும் அவன் நின்றிருக்கலாம். அவன் தந்தை விளையகம் பிள்ளை, லகிதாவின் கல்யாணத்துக் கென்றுவைத்திருந்த பணத்தையும், லகிதாவுக்குப் பயன்படக் கூடிய அம்மாவின் ஈகைகளோடும் ஒருவன் ராஜாராமன் கம்பி நீட்டி விட்டான். பிறகு அவனைப் பற்றித் தகவலே யில்லை.

ஒரு நிமிஷம் அண்ணன் பிள்ளித் தோராசாமிக்குக் கொபம் வந்தது. உடனே பாதரையும் மென்று கொள்வதில் பவனில்லை என்று பட்டது.

தோராசாமி விட்டாட கெருக்கியபோது மாலை மறைந்து வந்தது இருட்டி விட்டது.

வேளிக் திண்ணையில் ஈயர்க்கிருந்த அவன் தந்தை விசாபகம் பள்ளை கவலையோடு காணப் பட்டார். சேர்ந்த போயிருந்தார். அவர் மூகம் வாடி வதங்கித் தொல்லைப் போயிருந்தது.

"அப்பா! ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள்? என்ன விசேஷம்? நடந்ததைச் சொல்லுங்கள் உடனே" என்று தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டான். அவரை இதற்கு முன் அவன் இப்படிப் பார்த்தவன் அல்ல. சொந்த மகன் இருந்த செல்வத்தை அபகரித்துப் போன போதுகூட அவர் மகம் இத்தகைய வாட்டத்தை அடையவில்லை. கெரு அலட்சியமாக அதைச் சட்டை செய்யாதவராக மிருந்த விட்டார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் முகத்தில் மலர்ச்சி யில்லை. இத்தக் கட்டி அவனை அணு அணுவாகத் துரத்து விட்டது.

"மூச்சே விட முடியவில்லை!"

"உடம்பில் ஒன்றும் தப்பு இல்லை. மிகுந்த மட்டும் எடுத்து விடுங்கள். அப்போம் சீவாக மூக்கை விட முடியும்!"

மகனின் ஆர்வம் மிகுந்த கேள்விக்கு மொனையம்
சாதித்தார் விளையவில்லை. அவன் ஆவணித்
தனிக்க அவர் பதில் சொல்லவில்லை.

“விடு விடு” என்று அவன் உள்ளே போனான்.
ஹிதா சாமையம் வேண்டிய முடித்து, அவனுக்கு
காக்க வலியோடு காத்திருக்கிறான்.

“ஹிதா! என்ன விசேஷம்? நீ ஒரு மாதிரி
யிருக்கிறாய்! அப்பா ஒரு மாதிரி யிருக்கிறார்!”

“அண்ணா! இதைக்கேள் சாயந்திரம் வீட்டுக்கு
சேரன் வந்திருக்கான். என்னெல்லாம் விழுந்த
பணியாயும் மாதிரி குதித்தான். உச்சே போட்டான்.
வாடகை பாக்கி யிருக்கிறதாம் மூன்று
மாசத்துக்கு காத்ததைவிட ரூபாய் நாலேண்டு
மாம். இவியைப் போதுக முடியாதாம். குரு
சாணியிருந்தால், பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுப்
பணம் பண்ணுங்கள் என்று பேசி விட்டுப்
போனான். வீட்டையும் மரீபாசைப்பாக்கி காசி
பண்ணிவிட வேணும். அப்பாவுக்கு மனசு
செத்துப் போய்விட்டது. அவமானம் போதுக
மாட்டாது போய் உட்கார்ந்து விட்டான்... மகி
ஷன் அண்ணா இத்தனை கஷ்டம்! பேசிய
அண்ணா மட்டும் சரியாக இருக்கிறார்கள். மகிஷ
இதெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்காதே” என்று உதயம்
போது ஹிதா கண் கலங்கினாள்.

“சேச்சே! இத்தனாலாவே சீமை அழுகியும்! வலி
வேண்டாம்! வாடகைப் பாக்கியைக் கொடுத்து
விடலாம். பணம் என்னிடமிருக்கு. இந்த ஹாசா
வீட்டே போய்விடலாம்” என்று தோராயம்
ஹிதாவுக்குக் கம்பெனியிலிருந்து வாய்க்கி வந்த
பணத்தைக் காண்பித்தான்.

அதற்குள் விளையல் பிள்ளை அங்கு வந்தான்.
தோராயம் அவரிடம் பணத்தைக் கொடுத்தான்.
வேலை போன கங்கலியைக் கொண்டு.
வெளியூக்குப் போக வேணும் என்ற தன் கோரி
கத்தைப்போட்டுகிறான்.

அப்பொழுது அவர்கள் தஞ்சாவிலிருந்தனர்.
மதுரைக்கு வேலை போனது இடியெல் இடியாகத்
தோன்றியது விளையல் பிள்ளைக்கு.

வீட்டுக்காரனுக்கு வாடகைப் பாக்கி சேர்க்கிறது.
அடுத்தது அவர்கள் அந்த ஹாசா வீட்டே போக
வேண்டியதுதான் பாக்கி.

அதற்குள் தோராயம் பத்திரிகையில் வந்திருந்த
விளையல் ஓங்குதல் கண்டான். உடனே சந்திரா
வும் தாங்க முடியாமல் துள்ளிக் குதித்தான்.

அந்த விளையல் இது தான்.

“மதுரையில் புதுப் பஞ்சாலை உதயம். எல்லா
விதமான வேலைக்கும் ஏராளமான ஆட்கள்
நேரம். நேரம் தபம் குடியாகவும் விளையல்
பித்துக் கொள்ளலாம். மாண்பு”

மதுரை பஞ்சாலை.”

“அப்பா, மகிஷ ஹிதா வாய் பிடித்து விட்டது.
மதுரைக்குப் போனால் எனக்கு சீரமை வேலை
கிடைக்கும். கம் கஷ்டமும் சீரமை” என்றான்
தோராயம். விளையல் பிள்ளையும் அவனுடைய
பிரயாண போக்கிரைப் ஒப்புக் கொண்டான்.

“

வேலை தேடி வந்திருப்பவர்களைப் வேண்டிய
வர்களிடம் மட்டுமே தேர்க்கெடுக்க அந்த அம்ரி
திருத்த இருவரைப் பார்க்கதும் தோராயனுக்குத்
தன் கண்களிலேயே கம்ப முடியவில்லை. அவர்களில்
ஒருவர் அவன் அண்ணன்; தோராயம். தோ
ராயனும் தன் தம்பியைக் கண்டு கொண்டான்.

“அண்ணா! சீமா! இப்பொழுதாயது இந்தத்
தர்ப்பாக்கியைக்கொண்டான் அண்ணா அடைபாசம்

கண்டு கொண்டு முடிந்ததா!” என்று தம்பி
அண்ணன் போய் ஆர்வத்தோடு அடைத்துக்
கொண்டான்; கண்ணீர் வடித்தான்.

“தம்பி! ஹா, இப்படி வந்து உட்காரு. அப்பா
எங்கே! தங்கை எங்கே! இப்பொழுது எம்
லாகும் எங்கே யிருக்கிறார்கள்?”

“என் உட்காருங்கள் வந்திருக்கிறார்கள். சந்திரத்
தில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அண்ணா, நீ போன பின்
என்னைப்போ கஷ்டங்கள், சொல்லி முடியாத.”

“தம்பி, தவறு என்னுடையதே! கொஞ்சம்
பொறுத்துக் கொள். வந்திருப்பவர்களை அனுப்பி
விட்டு, சீமைப் போகிறேன்.”

தோராயம் தன் கண்ணைத் துடைத்துக்
கொண்டு, வேலையில் ஈடுபட்டான். தோராயம்
பொறுமையோடு உட்கார்ந்திருந்தான் ஒரு வயி
ராக ஆன் தோர்க்கெடுப்பு வேண்டிய முடிந்தது.

பிறகு தோராயமும், தோராயமும் சந்திரத்
துக்குச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் மூன்றுவது
ஆசாமியாக தோராயம்கூட இருந்த சேகரன்
என்ற அந்த வானியனும் போனான்.

கவச்சியை கவச்சியும் பொருத்திய அழகன்
சேகரன். கட்டியும் கிவம். கிவந்த மென்.
தருதுருப்பான இளைஞன். அன்புதரும் பொது
மைக்கும் முடிந்தவராக அவன் விளங்கினான்.

தோராயம் தந்தையின் காலில் விழுந்தான்.

“அப்பா, என்னை மன்னித்து விடுங்கள், அப்பா!
கான் உங்களை மோசம் செய்து விட்டேன். என்
கே புத்தியிலே கவனம் இப்படி அவசரமாக
குள்ளாகி விட்டேன்.”

“தம்பி! பொருத்தப் பற்றி ஏன் பேசுகிறாய்!
பழக் கணக்கைப் பாக்கி இது வேரையில்லை.
உன்மீது எனக்குக் கோபமில்லை” என்றார்.

“அப்பா! உங்களைப் பிரிந்து வந்தேன், என்
கெட்டுகோ போய்க் கந்திரிசென். பணம் கஷத்
தது. கடைப்போக இவர்களுக்குப் போனேன்.
பாடுபட்டு உழைத்தேன். என் உழைப்பைப்
பார்த்து முடிந்தவர்கள் மீது அன்பு கொடுத்தி
ஆதரவு காட்டினார். அவர் மகன் எனக்குக் கல்யா
ணம் செய்து கொடுத்தார். அவர் மான், இதோ
இருக்கும் இந்தச் சேகரனும் என்னைப் பிரிய
மாக இருந்து வருகிறான். அவர் இறந்ததும்,
கொத்துக்களை விற்று எடுத்துக்கொண்டு காய்கள்
இங்கு வந்து விட்டோம். வந்து ஒரு வாரம்தான்
ஆகிறது. இங்கு பஞ்சாலைவை ஆரம்பிக்க ஏற்பா
டுகள் செய்து வருகிறோம். ஏற்கெனவே இவர்க
ளிடங்கள் வாய்க்கி, வந்து சேர்க்கு விட்டன.
இந்த வேலை முடிந்தபின் காய்களை உங்களைிடம்
வர இருக்கிறோம். அதற்குள் உங்களைக் கந்திரிசென்
படி சேர்க்கு விட்டது. அப்பா! என்னை மன்னித்
தேன் என்று சொல்லுங்கள் அப்பா!”

தோராயம் தந்தையின் கவனம் மீண்டும்
பிடித்துக் கொண்டான்.

“தோராயம்! எழுந்திரு. உன்னிடத்தில் எனக்
குக் கோபமில்லை; நீ ஏன் மான் அல்லவா! உன்
தம்பி தோராயம் வாழ்க்கையில் சீர்படவேணும்.
ஹிதாவுக்குக் கல்யாணம் அகவேணும். என்
பெற்ற மனை இதைமீது சிறம்புபிடுத்து எல்லாம்
முடிந்த விட்டான் சிபாஸிபாசு என்ற மீது காட்
களைக் கந்திரிசென்” என்றார் தந்தை.

“அப்பா, அந்தக் கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம்.
கான் பார்க்கத் தெரிவித்தேன். என் கைத் கணம்
சேகரனுக்குத் தவிர கணம் கொடுக்கப் போகிறேன்.
எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய நானும் சேகரனும்
உங்களைிடம் வர இருக்கிறோம்.”

அந்த சீமையில் விளையல் பிள்ளை கவனமைய
மற்றதால், என்னைக்குடைய கவனமும் தீர்க்கிறது!

கிப்ஸ் உபயோகிக்க
கூம்பியுங்கள்—அது
இத்பேண்டின் இரு
புக்கு தீடித்துவரும்.

வாரம் ஒரு அணு செலவிற்கு பற்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பளிக்கிறது!

உம்மம், கர்ப்பவந்த கரகரப்பான பொருள்கள் பற்களில் கீரக்
கிழிச் செய்கின்றன. இந்த சேத வழிவாக பாக்கிசீயா புத்தூ
கேடுதல் விளைவிக்கிறது. பற்கள் யூனா ஆரோக்ஸிவத்தோடு
இருக்க விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த ஒரு பல் துலக்கும்
வானு உங்களுக்குத் தேவை. ஆகையால் கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்
பாவுருங்கள். பற்களுக்கு யூனா ஆரோக்ஸிவத்தாத்தரும் வாய்கா
பொருள்களையும் ஒன்று சேர்த்து கெட்டியாகச் செய்து தான்
கிப்ஸ், அன்றியும் ஒரு இத்தேன்ட் செய்யும் எக்ஸா ரேஸினின்
பும அதன் பாதி விஸ்குட் செய்கிறது. இதை உபயோகிப்பது
மிகவும் கவனம். விசைவோ அல்லது புரணவுவோ தண்ணீரில்
நனைத்துக் கொண்டு கட்டியின்மேல் தேய்க்கவும். அதன்
கவனவை நீங்கள் மிகவும் விருமபுவிக்கள் அன்றியும் அதன்
மிகுதுவான ஊடுருவிப்
பாலும் துளா உங்கள்
பற்கள் பனிச் சென்று
வெள்ளையாக இருக்கச்
செய்யும்!

உங்களுக்குப் பிரிவான கிப்ஸின்
கரோரோயில் சேர்த்திருக்க விரும்பி
யும் கிப்ஸ் கரோரோயில் டென்டி
பிரிஸ் கேஸுங்கள். எம்மா இடங்கள்
ஊம் விக்கப்படுமென்றிடப் பானிக்
பெயராக் கவனித்து வாங்குங்கள்.

தேம், சிவப்பு, பச்சை டப்ளிக்

கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்

கைப்பாய் சோப்

தினசரித்தொடக்கமாய்
அழுக்கிலிருக்கும் கிருமி
களிலிருந்து உங்களைப்
பாதுகாக்கிறது.

கைப்பாயின் "பாதுகாக்கும்
துறை" உங்கள்
குரோக்கியத்தைக்
காப்பாற்றுகிறது.

